ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема очима власкора

Як убити ракову клітину?

СТОР. 12—13

Ансамблю «Гуцулочки»—40

«Народних пісень стільки знаємо, що й до ранку не переспіваємо»

СТОР. 18

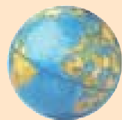
Футбол

«Цунамі» над Кейптауном

СТОР. 19

№ 114 (4864) СЕРЕДА, 23 ЧЕРВНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Комунальні тарифи таки підвищаться

Київська міська державна адміністрація підтверджує, що тарифи на житлово-комунальні послуги для населення з 1 липня будуть повернені на рівень тарифів, що діяли до ухвалення Меморандуму між столичною владою та НАК «Нафтогаз України», АК «Київенерго» про стабільне енергозабезпечення столиці у зимовий період у жовтні 2009 — травні 2010 року. Про це вчора журналістам повідомив заступник голови КМДА Анатолій Голубченко під час засідання Антимонопольного комітету України. Нагадаємо, КМДА пропонує підняти тариф на гарячу воду на 29 відсотків, на опалення — на 41 відсоток, **передає УНІАН.**

Кодекс не ідеальний, але потрібний

Проект Податкового кодексу викликав жваве обговорення в суспільстві. Експертне та бізнес-середовище не припиняють дискусії стосовно необхідності та якості запланованих податкових днів. Одне з таких обговорень учора відбулося у столиці. Присутні експерти запевняють: ідеальним назвати проект кодексу не можна. Та водночас без нього не обійтись. СТОР. 10

Мінськ і Москва продовжують газову війну.

В Києві вважають, що конфлікт невдовзі завершиться

Мінськ обіцяє розплатитися за поставки російського газу до 5 липня. Щоправда, спочатку, наполягає білоруська сторона, «Газпром» повинен ліквідувати свою заборгованість за транзит блакитного палива. Її оцінили в 217 млн. доларів. «Газпром» називає цей борг штучно створеним, при цьому двотижневий термін погашення боргу «Бєлтрансгазом» його не задовольняє. Вранці у вівторок компанія вирішила знизити добову норму поставок газу Білорусі вже на 30 відсотків.

Вони загрожують відбором газу з експортної труби, заявив офіційний представник «Газпрому» Сергій Купріянов. За його словами, вчора вранці Мінськ на зв'язок не вийшов. Нібито замість цього «Газпром» одержав листа від віце-прем'єра Білорусі із загрозою розпочати відбір газу, якщо РФ і далі скорочуватиме поставки. СТОР. 15

У Шостці знищили «смертельну» вакцину

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У вівторок, у Шостці на Сумщині, позбувалися скандальної індійської вакцини проти кору й краснухи. Ймовірно, саме після введення цього препарату два роки тому помер краматорський школяр. Ще 87 дітей були госпіталізовані через погане самопочуття. Парадоксально, але, щоб знищити вакцину, що дісталася нам безоплатно як гуманітарна допомога ЮНІСЕК, довелося витратити 200 тисяч гривень. При цьому у вітчизняному Міністерстві охорони здоров'я переконують, що вирішили ліквідувати вакцину не тому, що визнали її небезпечною для життя, а тому, що термін її придатності минув восени 2009 року. СТОР. 10

Я ВАМ ПИШУ...

Почуйте листоношу

Доброго дня, редакціє! З проханням до вас звертаються ваші передплатники. Через «Голос України» хочемо звернутися до влади. Мабуть, вона не знає про проблеми українських листонош.

Хочу нагадати, що у розпал передвиборної кампанії, в листопаді—грудні, нам, листоношам, підвищили зарплату десь на 50 відсотків, а з січня 2010 року — зняли, хоча роботи що далі — то більше. Одна листоноша тягне роботу за декількох: це і доставка кореспонденції, пенсій та соціальних виплат. А ще — реалізація різного краму: білизни, мийних засобів, лотерейних білетів, ліків тощо. І все це — праця листоноші, і в сніг, і в дощ, і в спеку. Листоноші почасти стають жертвами бездомних собак, хуліганів, наркоманів, п'яниць. Шкода, що їхня праця і життя так дешево оцінені державою...

За дорученням колег, Олег МІДЯНКО.

Угля Тячівського району Закарпатської області.

ПОДІЇ

У Криму оголошено штормове попередження

Як повідомили в прес-службі Головного управління МНС України в АРК, на території Криму цими днями очікуються сильні зливи, грози, град і шквальний вітер швидкістю до 17—22 м/с. Крім того, до 24 червня в лісах Криму збережеться висока, місцями — надзвичайна пожежна небезпека.

Майбутньої весни почнеться інтернет-продаж квитків на Євро-2012

«Продаж почнеться навесні, через Інтернет, — повідомив журналістів віце-прем'єр-міністр України з питань Євро-2012 Борис Колесніков. — При цьому через каси купити квитки буде неможливо». Ціна на квитки — це комерційна таємниця УЄФА. Однак вона буде однаковою і для України, і для Польщі.

Нагадаємо, що раніше президент УЄФА Мішель Платіні заявляв, що ціни на квитки на матчі Євро-2012 повинні бути «максимально доступними» для широкого кола вболівальників. Також слід зазначити, що Президент України Віктор Янукович звільнив від податку на додану вартість операції з продажу квитків і послуг, надаваних УЄФА в період підготовки і проведення Євро-2012.

КОРОТКО

■ Голова Антимонопольного комітету України Олексій Костусєв і президент Українського союзу промисловців і підприємців Анатолій Кінах підписали договір про співпрацю відомств щодо захисту і розвитку конкуренції в соціально важливих сферах економіки, **повідомляє прес-служба АМКУ.**

■ Заборгованість підприємств Одеської області сягає 63 мільйонів гривень. Борги зареєстровано на 121 активно працюючому підприємстві, на 11 неактивних і 31 підприємству-банкруту, **повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков.**

■ Кількість українських військових спостерігачів Місії ООН зі стабілізації в Конго буде збільшено до 13 осіб **(УНІАН).**

■ Пакет акцій ВАТ "Льонотекс" зобов'язано повернути в державну власність **(Укрінформ).**

МЗС направить до Посольства України у Киргизії співробітника для допомоги українським громадянам

ПРИВІТАННЯ

Колективу Головного управління державної служби України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня державної служби

Бути потрібним країні — висока і відповідальна місія кожного державного службовця. Приємно відзначити, що сьогодні ми святкуємо день представників цієї професії, чия нелегка праця є визначальним фактором розвитку державного управління та перетворення України в розвинуту демократичну європейську державу.

Переконаний: наш державний апарат має викликати пошану і гордість народу завдяки вашій самовідданості, толерантності, добросовісності. Ви — державні службовці — носії національних традицій державотворення. Спасибі вам за сумління, витримку і вміння у сьогоднішніх складних соціально-економічних умовах нести людям світло надії і радість буття.

Вірю, що ви й далі будете забезпечувати громадян якісними послугами державного сектору, піклуватися про дотримання прав і свобод людей, захист гуманістичних цінностей, соціальної справедливості та інтересів нашої держави.

У цей знаменний день від усього серця зичу вам якнайповнішої реалізації всіх задумів і планів, нових здобутків та творчих злетів.

Бажаю вам і вашим родинам миру, добра, благополуччя, здоров'я і душевної гармонії. Нехай доля допомагає вам у благородній і подвижницькій справі піднесення Української держави!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Вшанували пам'ять воїнів, полеглих у боях

У день 69-х роковин початку Великої Вітчизняної війни Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Президент Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров, представники Київської міської держадміністрації та ветерани війни вшанували пам'ять воїнів, полеглих у боях. Учасники церемонії, що проходила у столичному парку Вічної Слави, поклали квіти до могили Невідомого солдата та вшанували пам'ять загиблих героїв хвилиною мовчання.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тут пульсує творча і наукова думка

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок взяв участь у засіданні Клубу творчої інтелігенції імені Фролькіса.

Під час свого виступу В. Литвин торкнувся широкого кола питань, пов'язаних із поточною політичною ситуацією в країні, перспективами розвитку держави, а також проблем фінансування науки та підвищення її авторитету в суспільстві.

Керівник парламенту зазначив, що він «радий нагоді поспілкуватися з представниками творчої та наукової інтелігенції, оскільки тут пульсує творча і наукова думка, у той час як політика виснажує».

Відповідаючи на запитання учасників зустрічі про те, чому країна тривалий час не може подолати розкол та роз'єднаність, В. Литвин серед багатьох причин виокремив дві, на його думку, головні. Перша, за його словами, полягає у недостатньо відповідальному ставленні людей до свого вибору під час виборчих кампаній. Керівник парламенту зазначив, що громадяни подекуди керуються «радянським підходом, коли до виборів ставилися як до ритуалу». Друга причина, підкреслив В. Литвин, «українські політики не навчилися працювати, спираючись на існуючу законодавчу базу».

Водночас В. Литвин назвав позитивом існуюче сьогодні порозуміння між гілками влади та прагнення до спільної роботи. «Інше питання — наскільки нам вдасться вийти на прийняття важливих рішень щодо впровадження реформ», — зауважив він. Керівник парламенту наголосив, що послідовний та поетапний план перетворень має бути зрозумілим для громадян та підтриманий ними. Об'єднати Україну, на переконання В. Литвина, може ідея заможної країни. За його словами, необхідно продемонструвати людям перспективу, дати їм «можливість жити, працювати і заробляти».

Окрему увагу Голова Верховної Ради України приділив питанню кадрової політики держави, зазначивши, що саме цій темі буде присвячено засідання Ради регіонів, яке відбудеться цього четверга. Квотний партійний принцип при формуванні структур влади не виправдав себе, зазначив В. Литвин, висловивши думку про необхідність запобігання практиці, «коли партії ставлять поперед країни».

Що стосується місцевих виборів, то В. Литвин сказав, що ними «мають вирішуватися не тактичні політичні й партійні питання, а завдання, пов'язані з унормуванням системи місцевої влади», пояснивши, що потрібно унормувати терміни проведення місцевих виборів та уніфікувати строки повноважень місцевих рад і місцевих голів. «Не вирішивши цих питань, ми не зможемо змінити ситуацію, яка склалася у системі місцевого самоврядування, ще п'ять років», — сказав він.

Говорячи про проблеми наукової сфери, В. Литвин висловив думку, що наука в Україні отримає новий поштовх для підйому, якщо розвиватиметься середній та малий бізнес. Керівник парламенту пояснив, що за відсутності монополізованої економіки в цих категорій бізнесу буде прагнення до конкуренції, а це, у свою чергу, стимулюватиме застосування передових наукових технологій та винаходів.

Прес-служба Верховної Ради України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Чи допоможе емісія облігацій повернути ПДВ

Відповіді на це питання шукали учасники «круглого столу», організованого парламентським Комітетом з питань податкової та митної політики

У п'ятницю, 25 червня, закінчується термін подачі заявок на відшкодування заборгованості з ПДВ перед експортерами шляхом випуску облігацій. У такий спосіб Кабінет Міністрів намагається розібратися із чималим боргом, який держава накопичила перед підприємцями, оскільки бюджет цих виплат не потягне. Водночас бізнес через скорочення фінансових потоків вимушено згортається. Тож уряд Миколи Азарова 12 травня цього року оприлюднив постанову № 368, згідно з якою стала можлива подібна трансформація боргу. Як заявлено в президентській програмі реформ до 2014 року, емісія цінних паперів має стати одним із головних досягнень цього Кабміну. Від випуску ПДВ-облігацій, очікується, держава отримає можливість обнулення всіх невиплат, а також покращаться умови для заробітку банкірам і продавцям цінних паперів.

Як поінформував заступник голови Державної податкової адміністрації Олексій Любченко, станом на 17 червня надійшло 809 заявок на відшкодування ПДВ-облігаціями 5,2 мільярда гривень заборгованості податку на додану вартість. Водночас, за його словами, загальна сума, на яку випустять облігації для відшкодування ПДВ, сягатиме 19,5 мільярда, а це більш як три тисячі платників.

— Відповідно до закону про державний бюджет є питання добровільності та рівності доступу до різного виду інструментів бюджетного відшкодування ПДВ, — сказав податківець. — Тому платник сам вирішуватиме, яким шляхом йому піти, але, я думаю, що відповідні заяви будуть подані до 25 червня.

За словами О. Любченка, кожна з 480 податкових інспекцій має чітку схему, як діяти. Нині головне завдання — забезпечити вільний доступ для подачі заяв на забезпечення саме такого способу відшкодування.

Натомість заступник голови Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Микола Катеринчук **(на знімку)** поінформував, що позиція комітету полягає в тому, щоб взагалі відмовитися від такої форми податку, як ПДВ, і знайти йому заміну. Уже зараз народним депутатам надходить чимало листів, в яких порушується низка проблемних питань, пов'язаних із методикою та постановою процедури повернення ПДВ облігаціями, на які комітет не в змозі відповісти. «Можливо, цей «круглий стіл» дасть відповіді на питання, що ж мав на увазі автор 368-ї постанови і як на практиці застосовуватиметься питання щодо конвертації заборгованості ПДВ через облігації», — сказав народний депутат. На його думку, одне з основних питань, на яке треба дати відповідь: що буде з рішеннями судів, які вже отримали суб'єкти підприємницької діяльності, що не знайшли спільної мови з ДПА? Микола Катеринчук наголосив, що комітет має право і намір запропонувати урядові дещо змінити у цій постанові, аби вона стала більш зрозумілою і дієвою.

— Я не гарантую, що нас почують, бо в мене закрадається сумнів, що автори цього варіанта виплати заборгованості мали щось інше на увазі — наголосив парламентарій. На його думку, в документі деякі питання навмисно були прописано як двозначні.

На «круглий стіл» також запросили підприємців, які безпосередньо зіткнулися з проблемою неповернення ПДВ. Зокрема, директор компанії «Centravis Holding», яка займається виготовленням труб, Юрій Атанасов, повідомив, що нині держава заборгувала фірмі 170 мільйонів гривень (116 мільйонів — простроченого боргу). Продукція, яку виробляють у «Centravis Holding», на 90 відсотків складається із вітчизняної сировини, купленої із врахуванням ПДВ. Стільки само відсотків готових труб підприємство експортує.

— Ви запитаєте, яке наше ставлення до ПДВ-облігацій, — наголосив Ю. Атанасов. — Та що завгодно! Що завгодно дайте! Який дисконт, потім розберемося. Ось в якій ситуації ми опинилися.

За словами директора, на підприємстві не налаштовані облігації продавати. Уже зараз є кілька великих банків, готових підтримати підприємство для того, аби придивитися, як далі розвиватиметься ринок.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Що завгодно дайте! Який дисконт, потім розберемося

Сто днів уряду: оцінка «задовільно»

Прем'єр-міністр Микола Азаров (на знімку) представив журналістам центральних та регіональних ЗМІ результати роботи його уряду за перші 100 днів.

Формально кажучи, є два універсальні показники, які характеризують стан справ і в уряді, і в країні. Перший — опосередкований, бо зростання ВВП за п'ять місяців цього року на 6,1 відсотка не є винятковою заслугою урядовців. Другий — вагомий, бо, за результатами соціальних опитувань, їхню політику на сьогодні підтримує 49 відсотків населення. Здобутки незаперечні — за цей час відновлено вертикаль влади, в парламенті створено дієздатну коаліцію, схвалено Програму соціально-економічного розвитку на 2010 рік, під орудою Президента Віктора Януковича розроблено і запропоновано п'ятирічний план економічних реформ. Дякуючи цьому, схвалено держбюджет на 2010 рік, збільшено на 2 мільярди доларів США золотовалютні резерви, змінилася на краще довіра міжнародних рейтингових агентств та інвесторів до України, вартість імпортованого газу зменшилася на 100 доларів США тощо. На думку Прем'єр-міністра Миколи Азарова, перші досягнення підняли на більш високий рівень турботу про людей. Так, мінімальна заробітна плата вже цього року зросте до 922 гривень, а пенсія — до 706. Лікарі одержали 10—30-відсоткову надбавку від окладу за вислугу років, а вчителі і працівники культури — 20 відсотків. І хоч за 100 днів багато не встигнеш, здали в експлуатацію 1,5 мільйона квадратних метрів житла.

Навіть опоненти уряду визнають високу динаміку співпраці зі світовими міжнародними лідерами — ЄС, Росією, США, Китаєм, а також країнами СНД. За короткий час вдалося надолужити відставання у підготовці до Євро-2012 — на сьогодні на всіх здавальних об'єктах кипить робота. Співпраця з ЄС створює перспективи для формування зони вільної торгівлі, безвізового режиму, одержання Україною статусу асоційованого члена ЄС. Але, як то кажуть, перший тайм ще не відіграли. Про нього можна буде судити тільки після проведення структурних реформ в економіці та бюджетній сфері. Наразі і податкова реформа, і бюджетна викликають неоднозначні оцінки і в експертному, і в бізнес-середовищі. Урядові декларації про зниження і спрощення податкового навантаження, скорочення кількості державних і місцевих податків, поетапне зниження ставки ПДВ і податку на прибуток до 2014 року потребують більш предметного обґрунтування, оскільки від цього прямо залежить економічне відродження країни, зростання добробуту і самозайнятість громадян, зрештою, успішна боротьба з корупцією. Те саме стосується не менш важливої Пенсійної реформи, проведення якої продиктоване не тільки демографічною ситуацією, а й випереджаючим зростанням видатків Пенсійного фонду проти його доходів.

Відповідаючи на запитання журналістів, Микола Азаров поставив оцінку «задовільно» членам уряду і підкреслив, що уряд орієнтований на капітальний ремонт країни. А це означає — усіх сфер життєдіяльності суспільства.

Хвилинна пауза була викликана вшануванням пам'яті загиблих у війні 1941—1945 років.

Сергій ВЛАД.

Цензури немає, лише конкуренція?

Ми вже повідомляли, що на останній сесії Запорізької міської ради депутати вирішили фактично припинити фінансування двох муніципальних засобів масової інформації — телеканалу МТМ та газети «Запорозька Січ», зменшивши дотації відповідно з попередньо запланованих 800 до 300 тисяч та з 510 до 255 тисяч. Але якщо телеканал — це лише інформаційні випуски на теми міського життя та інтерв'ю з керівниками міста й структурних підрозділів комунального господарства, то газета — це ще й офіційні документи міськради, виконкому тощо. До речі, за підрахунками фахівців, газетні площі, що їх займає згаданий офіціоз, відповідають сумі, котра вдвічі перевищує суму дотації. Але тут всім подітися нікуди: за законом, документи без публікації в офіційному органі не можуть вступити в силу. Через те було відразу зрозуміло, що подібні фокуси з фінансуванням мають на меті лише взяти газету під ще жорсткіший контроль тих чи інших фракцій та депутатських груп. І в залежності від її «поведінки» здійснювати вже помісячну дотацію, без якої газета просто не виживе.

Справді, не минуло й місяця, і поголос про фактичну цензуру міськради стосовно комунальної газети змусив основні фракції міськради дещо змінити позицію, і, начебто, найближча сесія має підтримати фінансування вже в повному обсязі. У всякому разі, профільна комісія з бюджету і фінансів, як мовиться, дозріла до рішення повернути фінансування у запланованому (тобто прорахованому мінімально необхідному) обсязі — 510 тисяч гривень. А ось на засіданні комісії з розвитку підприємництва, торгівлі, побутового обслуговування населення і захисту прав споживачів депутати вирішили поки що не поспішати. Переконав їх у цьому депутат Валерій Фоменко. Ось так цитують останнього місцеві ЗМІ: «В. Фоменко відзначив, що головною причиною невдоволення представників депутатського корпусу стала неможливість для декого з них публікувати свої виступи в газеті «Запорозька Січ»... Тому й не треба поспішати, а дати газеті можливість виконати свої зобов'язання». Та якщо врахувати, що з ім'ям депутата пов'язують вихід у світ двох місцевих газет і регіональний випуск одного популярного в СНД видання, то спостерігачі тут вбачають те, що називають конфліктом інтересів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Вивчати потреби людей і своєчасно реагувати на них

Окрім власне парламентської роботи, народний депутат Олександр Рябека активно працює з виборцями Бабушкінського та Жовтневого районів Дніпропетровська. Тим паче, що великий обласний центр із розгалуженою інфраструктурою та його мешканці дуже часто потребують допомоги. Зокрема, ці райони Дніпропетровська славляться вищими та середньотехнічними закладами освіти, науково-дослідними інститутами, закладами культури, підприємствами різних сфер господарювання, тож кожен приїзд народного депутата завжди наповнений подіями, зустрічами та прийомами громадян. Бо, з огляду на такий стиль роботи, виборці також добре знають Олександра Григоровича та звертаються до нього по допомогу.

«Під час таких зустрічей я намагаюся вивчити громадську думку з різних питань, цікавлюсь, чи вірять вони у майбутні зміни на краще, їхньою оцінкою роботи органів місцевого самоврядування щодо надання муніципальних послуг, медичної допомоги та виконання міських і районних програм розвитку тощо», — зазначив О. Рябека.

А нещодавно знаковою подією для міста, за його словами, стало проведення святкових заходів з нагоди першої річниці створення Старокодацького осередку Школи козацького традиційного бойового мистецтва «Спас-Штурм». «Виховання свідомої патріотичної молоді України — це майбутнє нашої країни, — переконаний народний обранець. — Усі бажаючі — від наймолодшого до найстаршого — змогли випробувати себе в козацьких розвагах та посмакувати найсмачнішим козацьким кулішем».

Окрім того, було проведені заходи зі вшанування пам'яті жертв голодомору 1932—1933 років з покладанням квітів у Дніпропетровську, урочистості з нагоди Дня прикордонника та святкування 111-річчя з дня заснування Національної гірничої академії.

До слова, О. Рябека також очолює Дніпропетровський обласний «Комітет захисту України», до якого входять дев'ять політичних партій та близько двадцяти громадських об'єднань.

Парламентарій переконаний, що, працюючи пліч-о-пліч з органами місцевого самоврядування, представниками партійних організацій, депутатами місцевих рад, можливо досягнути позитивних результатів. Він ставить собі за мету вивчати потреби населення регіону та своєчасно реагувати на них, тобто постійно тримати руку на пульсі подій.

Сергій МЕЛЬНИК.

Закони не повинні прийматися стихійно

Проблеми прийняття та реалізації законів в Україні, можливості використання іноземного досвіду для підвищення якості законів та планування законодавчих процесів в Україні стали предметом обговорення на міжнародній науково-практичній конференції «Перспективи планування законодавчої діяльності парламенту».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: представник Генерального Секретаря Ради Європи Петерсен Аке, заступник керівника апарату Верховної Ради Юрій Ясенчук, завідувач відділу Інституту законодавства Верховної Ради України Сергій Бритченко (зліва направо) **під час Міжнародної конференції на тему: «Перспективне планування законодавчої діяльності парламенту».**

Організатором конференції виступив Інститут законодавства Верховної Ради України та запросив до участі народних депутатів, вітчизняних та іноземних фахівців у галузі юриспруденції та законотворення. Відкриваючи конференцію, директор Інституту законодавства Верховної Ради України Олександр Копиленко запросив присутніх до відвертої дискусії, що має на меті наближення України до побудови ідеалу правової держави та реалізації принципу верховенства права.

Учасники конференції вказали на необхідність чітко визначити пріоритети та орієнтири під час написання, прийняття та реалізації законів в Україні, уникаючи «стихійності» в законотворчому процесі; наголошували на пріоритетності якості та змістовності законів над темпами їх прийняття; засудили відвертий лобізм при прийнятті законів, що підміняє собою участь науковців та фахівців у законотворчому процесі; відзначили засилля декларативних законів, що жодним чином не впливають та не регулюють суспільні відносини. Водночас було констатовано проблему відсутності реальних повноважень комітетів Верховної Ради при створенні та подані законопроектів, при цьому сучасні комітети Верховної Ради було порівняно з «поштовою скринькою», що лише вносить проекти документів до парламентської зали та не має дієвих важелів впливати на їх зміст.

Інститут законодавства Верховної Ради України планує опрацювати результати конференції та використати їх для формування концептуальних підходів до питання планування законодавчої діяльності Верховної Ради України.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

КС визначився з місцевими виборами 2011 року

Учора Конституційний Суд України (КС) оприлюднив рішення, яким визнав законопроект про внесення змін до Конституції (щодо строків повноважень Верховної Ради АРК, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів) (реєстр. № 4177 від 3 березня 2010 року) таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції, яким пропонується: «І. Внести до Конституції України такі зміни:

1) частину першу статті 136 викласти у такій редакції:

«Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, депутати якої обираються на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років»;

2) частини першу і другу статті 141 викласти у такій редакції:

«До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років.

Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п'ять років». Водночас КС визнав пункти 2, 3, 4 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту про внесення змін до Конституції такими, що не відповідають вимогам її частини першої статті 157. Як зазначено у рішенні, зі змісту вказаних пунктів випливає, що законодавець визначає єдину дату проведення голосування на чергових виборах сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі їх створення), районних, обласних рад та сільських, селищних, міських голів — 27 березня 2011 року і загальний порядок припинення повноважень сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі їх створення), районних, обласних рад та сільських, селищних, міських голів, обраних на чергових виборах 26 березня 2006 року, а також на позачергових, перших, повторних та проміжних виборах у період від березня 2006 року до дня проведення чергових виборів 27 березня 2011 року. Отже, законодавець, встановлюючи регулювання пунктами 2, 3, 4 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту правовідносин у сфері припинення повноважень сільських, селищних, міських голів, виходить із п'ятирічного строку їх повноважень, передбачених абзацом третім пункту 2 розділу I законопроекту, хоча згідно з Конституцією України строк їх повноважень становить чотири роки.

Обрали сільських голів

20 червня, відповідно до рішення Верховної Ради, у 104 населених пунктах відбулися позачергові вибори сільських, селищних та сільських голів. У тім числі, на Кіровоградщині. Минулої неділі сільських голів обирали у Добрянці Вільшанського, Злинці Маловисківського та Попівці Онуфріївського районів.

Позмагатися за довіру виборців виявили бажання 12 кандидатів — по три у Злинці та Попівці й одразу шість у Добрянці. У перших двох селах очолювати громаду сільчани довірили, так би мовити, перевіреним кадрам. У Злинці впевнено перемогла Марина Яковлєва: її підтримали дві третини жителів села, які прийшли на вибори. А в Попівці сільським головою обрано Тетяну Селегей: за неї проголосували трохи більше половини виборців. Обидві у довиборчий період обіймали посади секретарів сільської ради, а фактично виконували обов'язки сільських голів.

До речі, суперниками Марини Яковлєвої й Тетяни Селегей були чоловіки. Однак земляки вирішили, що з непростими функціями керівництва громадою жінки справляться краще.

У Добрянці серед шести претендентів перемогу здобув Сергій Дульдієр: за нього проголосувало 30 відсотків населення, яке взяло участь у виборах. До останнього часу, тепер уже сільський голова, працював головним лікарем Вільшанської центральної районної лікарні.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №25-26, ст. 131) такі зміни:

а) абзац другий частини четвертої статті 152 викласти в такій редакції:

«карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років»;

б) абзац другий частини третьої статті 153 викласти в такій редакції:

«карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
1 червня 2010 року.
№ 2295-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про автомобільні дороги»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про автомобільні дороги» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 51, ст. 556) такі зміни:

1) у статті 1:

після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«елементи санітарного облаштування — туалети, урни, контейнери для сміття та інше обладнання, призначене для санітарних потреб, розміщення якого здійснюється без отримання дозволів».

У зв'язку з цим абзаци шостий — п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами сьомим — шістнадцятим;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«об'єкти дорожнього сервісу — спеціально облаштовані місця для зупинки маршрутних транспортних засобів, майданчики для стоянки транспортних засобів, майданчики відпочинку, видові майданчики, автозаправні станції, пункти технічного обслуговування, мотелі, готелі, кемпінги, торговельні пункти (у тому числі малі архітектурні форми), автозаправні комплекси, складські комплекси, пункти медичної та технічно-евакуаційної допомоги, пункти миття транспортних засобів, пункти приймання їжі та питної води, автопавільйони, а також інші об'єкти, на яких здійснюється обслуговування учасників дорожнього руху та які розміщуються на землях дорожнього господарства або потребують їх використання для заїзду та виїзду на автомобільну дорогу»;

2) частину першу статті 9 після слів «збереження доріг» доповнити словами «елементи санітарного облаштування».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
1 червня 2010 року.
№ 2301-VI.

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти інформує, що відповідно до постанови Верховної Ради України «Про Премію Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим у галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок» №775-V від 16 березня 2007 року до комітету для участі в конкурсі на присудження премій Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок за 2010 рік надійшли такі роботи:

1. **«Дискретні та неперервні спектральні задачі і їх застосування».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Молибога Володимир Миколайович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Інституту математики НАН України; Мохонько Олексій Анатолійович, кандидат фізико-математичних наук, асистент кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

2. **«Прямі й обернені задачі для еволюційних рівнянь та нелінійні ультрапараболічні варіаційні нерівності».** Претенденти — колектив співробітників Інституту прикладних проблем механіки і математики імені Я.С. Підстригача НАН України у такому складі: Процах Наталія Петрівна, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник; Сніткo Галина Анатоліївна, кандидат фізико-математичних наук, молодший науковий співробітник.

3. **«Розробка інструментальних засобів для верифікації та тестування формальних моделей розподілених програмних систем».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Колчин Олександр Валентинович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України; Потієнко Степан Валерійович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України; Песчаненко Володимир Сергійович, кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри інформатики Херсонського державного університету.

4. **«Нові методи розрахунку напруженого стану трубопровідних систем з урахуванням геометричної нелінійності».** Претенденти — колектив співробітників Інституту проблем міцності імені Г.С. Писаренка НАН України у такому складі: Батура Анатолій Сергійович, кандидат технічних наук, науковий співробітник; Богдан Андрій Васильович, кандидат технічних наук, науковий співробітник.

5. **«Розробка методів керування примежовим шаром за рахунок генерації когерентних вихрових структур».** Претендент — Воскобійник Андрій Володимирович, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник Інституту гідромеханіки НАН України.

6. **«Новітні нанобіосистеми на основі ДНК з вуглецевими нанотрубками та барвниками».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Гламазда Олександр Юрійович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І. Вєркіна НАН України; Карачевцев Максим Вікторович, молодший науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І. Вєркіна НАН України; Лосицький Михайло Юрійович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

7. **«Статистичні характеристики НВЧ сигналів на трансатмосферних трасах під час сонячних протонних подій».** Претендент — Гончаренко Юрій Вікторович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник Інституту радіофізики і електроніки імені О.Я. Усикова НАН України.

8. **«Магнетрони на просторових гармоніках: теорія та застосування».** Претенденти — колектив співробітників Радіоастрономічного інституту НАН України у такому складі: Сосницький Сергій Вікторович, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник; Автомонов Микола Іванович, провідний інженер.

9. **«Нелінійна динаміка магнетиків із сильним квантовим скороченням спіна».** Претендент — Химин Роман Степанович, кандидат фізико-математичних наук, молодший науковий співробітник Інституту магнетизму НАН України та МОН України.

10. **«Особливості металургійних процесів одержання аморфних та нанокристалічних сплавів на основі цирконію та алюмінію».** Претендент — Безпалий Андрій Анатолійович, кандидат технічних наук, науковий співробітник Фізико-технологічного інституту металів та сплавів НАН України.

11. **«Нові органічні структуровані матеріали для реєстрації найшкідливіших для людини випромінювань».** Претенденти — колектив співробітників Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України у такому складі: Касян Наталя Олександрівна, кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник; Мартиненко Євгенія Вікторівна, молодший науковий співробітник; Міненко Сергій Сергійович, молодший науковий співробітник; Караваєва Наталія Леонідівна, аспірант.

12. **«Розробка хімічного складу та режимів термомеханічної обробки катанки підвищеної деформованості з електросталі для виробництва високоміцного дроту європейської якості різноманітного призначення».** Претендент — Парусов Едуард Володимирович, кандидат технічних наук, науковий співробітник Інституту чорної металургії імені З.І. Некрасова НАН України.

13. **«Розробка способу отримання з бурого вугілля синтез-газу для його переробки в моторне паливо».** Претендент — Косячков Олексій В'ячеславович, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник Інституту вугільних енерготехнологій НАН України.

14. **«Особливості генерації, динаміки та випромінювання імпульсних і квазістаціонарних плазмових потоків та їх взаємодія з матеріалами».** Претенденти — колектив співробітників Інституту фізики плазми ННЦ «ХФТІ» НАН України у такому складі: Марченко Ганна Костянтинівна, молодший науковий співробітник; Петров Юрій Володимирович, інженер 2-ї категорії; Ладигіна Марина Сергіївна, інженер 2-ї категорії.

15. **«Створення реакційноздатних органо-неорганічних наноструктуруючих агентів та композиційних матеріалів на їх основі, перспективних для використання в оптиці, мікроелектроніці, медицині, енергетиці».** Претендент — Гуменна Мар'яна Анатоліївна, кандидат хімічних наук, науковий співробітник Інституту хімії високомолекулярних сполук НАН України.

16. **«Інноваційні підходи у вирішенні проблем переробки рідких радіоактивних відходів об'єкта «Укриття».** Претендент — Джужа Олег Віталійович, кандидат технічних наук, науковий співробітник Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України.

17. **«Фосфоровмісні сорбенти для селективного вилучення з навколишнього середовища іонів важких, рідкісноземельних та радіоактивних металів».** Претендент — Дударко Оксана Анатоліївна, кандидат хімічних наук, науковий співробітник Інституту хімії поверхні імені О.О. Чуйка НАН України.

18. **«Нові мультиспінові поліядерні комплекси як основа для створення магнітних матеріалів і нанорозмірних сорбентів різного функціонального призначення».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Колотілов Сергій Володимирович, кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник Інституту фізичної хімії імені Л.В. Писаржевського НАН України; Гавриленко Костянтин Сергійович, кандидат хімічних наук, науковий співробітник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

19. **«Фізико-хімічні основи детоксикації водних середовищ».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Лозовський Олександр Валерійович, молодший науковий співробітник Інституту колоїдної хімії та хімії води імені А.В. Думанського НАН України; Саприкіна Марія Миколаївна, молодший науковий співробітник Інституту колоїдної хімії та хімії води імені А.В. Думанського НАН України; Куделко Катерина Олегівна, інженер 1-ї категорії Інституту загальної та неорганічної хімії імені В.І. Вернадського НАН України; Василюк Сергій Леонідович, провідний інженер Інституту загальної та неорганічної хімії імені В.І. Вернадського НАН України.

20. **«Кінетичні закономірності фотоініційованої кополімеризації моно- і ди(мет)акрилатів до глибоких конверсій».** Претендент — Хованець Галина Ігорівна, молодший науковий співробітник Відділення фізико-хімії горючих копалин Інституту фізико-органічної хімії і вуглехімії імені Л.М. Литвиненка НАН України.

21. **«Дослідження молекулярних основ нейродегенеративних, метаболічних та онкологічних патологій людини».** Претенденти — колектив співробітників Інституту молекулярної біології і генетики НАН України у такому складі: Горбенко Олена Миколаївна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник; Гришкова Віталіна Сергіївна, кандидат біологічних наук, науковий співробітник; Ніколаєнко Олексій Валентинович, молодший науковий співробітник.

22. **«Молекулярно-біологічна оцінка і різноманіття генетичних ресурсів прокаріот у сучасних агроекосистемах».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Данкевич Людмила Анатоліївна, кандидат біологічних наук, науковий співробітник Інституту мікробіології і вірусології імені Д.К. Заболотного НАН України; Патика Микола Володимирович, доктор сільськогосподарських наук, завідувач кафедри Національного університету біоресурсів і природокористування України.

23. **«Мутації геному людини, що призводять до нейродегенерації та репродуктивних втрат».** Претенденти — колектив співробітників Інституту молекулярної біології і генетики НАН України у такому складі: Лівшиць Ганна Борисівна, кандидат біологічних наук, науковий співробітник; Грищенко Наталія Володимирівна, молодший науковий співробітник.

24. **«Інтродукція та селекція квітниково-декоративних рослин».** Претенденти — колектив співробітників Національного ботанічного саду імені М.М. Гришка НАН України у такому складі: Буйдін Юрій Валерійович, кандидат біологічних наук, в. о. завідувача відділу; Щербакова Тетяна Олександрівна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник; Кикоть Лариса Михайлівна, кандидат біологічних наук, молодший науковий співробітник.

25. **«Сучасний стан рибного населення басейну річки Рось».** Претендент — Куцоконь Юлія Костянтинівна, кандидат біологічних наук, молодший науковий співробітник Інституту зоології імені І.І. Шмальгаузена НАН України.

26. **«Фенотипічна мінливість хвої видів роду Pinus l. на території України в залежності від зміни значень екологічних факторів (порівняльний аналіз та практичне застосування)».** Претендент — Пашкевич Наталія Анатоліївна, кандидат біологічних наук, науковий співробітник Інституту ботаніки імені М.Г. Холодного НАН України.

27. **«Різноманіття таксоценів каланоїд і бранхіопод, проблеми їх поширення, охорони та перспективне значення для підвищення трофічного рівня та продуктивності водойм в Україні».** Претендент — Самчишина Лариса Володимирівна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник Державної наукової установи «Науковий центр екомоніторингу та біорізноманіття мегаполісу» НАН України.

28. **«Вивчення фізіологічних і генетичних механізмів контролю якості зерна для поліпшення сортів озимої м'якої пшениці».** Претенденти — колектив співробітників Інституту фізіології рослин і генетики НАН України у такому складі: Починок Віталій Михайлович, кандидат біологічних наук, завідувач відділу; Лиса Людмила Леонідівна, провідний інженер; Оксьом Володимир Полікарпович, провідний інженер; Дем'яненко Алла Іванівна, провідний інженер.

29. **«Клітинні механізми відповіді рослин на дію абіотичних факторів».** Претенденти — колектив співробітників Державної установи «Інститут харчової біотехнології та геноміки» НАН України у такому складі: Литвин Дмитро Іванович, кандидат біологічних наук, науковий співробітник; Шеремет Ярина Олександрівна, молод-

ший науковий співробітник; Красиленко Юлія Андріївна, інженер 1-ї категорії.

30. **«Методологічне та методичне забезпечення Стратегічної Екологічної Оцінки регіонального розвитку».** Претендент — Жарова Любов Валеріївна, кандидат економічних наук, провідний науковий співробітник Ради з вивчення продуктивних сил України НАН України.

31. **«Економіко-екологічні основи розвитку природно-господарських систем особливо цінних природних територій».** Претендент — Рубель Олег Євгенович, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник Інституту проблем ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України.

32. **«Давньоєгипетська міфологія в образотворчій традиції Книги Мертвих».** Претендент — Тарасенко Микола Олександрович, кандидат історичних наук, старший науковий співробітник Інституту сходознавства імені А.Ю. Кримського НАН України.

33. **«Мікротопонімія Сколівщини».** Претендент — Сокіл Наталія Василівна, кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник Інституту народознавства НАН України.

34. **«Іменна словозмінна парадигма в сучасній турецькій мові».** Претендент — Широков Костянтин Володимирович, кандидат філологічних наук, науковий співробітник Українського мовно-інформаційного фонду НАН України.

35. **«Український поліметричний вірш».** Претендент — Гаврилюк Надія Іванівна, кандидат філологічних наук, молодший науковий співробітник Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка НАН України.

36. **«Енергетична ефективність та екологічна безпека технологій АПК. Стратегія, методологія, нові технічні рішення».** Претенденти — колектив співробітників Одеської національної академії харчових технологій у такому складі: Безбах Ігор Віталійович, кандидат технічних наук, доцент; Зиков Олександр Вікторович, кандидат технічних наук, доцент; Сталімбовська Ганна Сергіївна, аспірант.

37. **«Моделювання випадкових процесів та полів із даною точністю та надійністю».** Претендент — Розора Ірина Василівна, кандидат фізико-математичних наук, асистент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

38. **«Підвищення технічного рівня шестеренних насосів типу НШ».** Претенденти — колектив співробітників Кіровоградського національного технічного університету у такому складі: Бевз Олег Вікторович, кандидат технічних наук, доцент; Руденко Тимофій Вікторович, кандидат технічних наук, старший викладач; Матвієнко Олександр Олександрович, асистент.

39. **«Пошук нових біологічно активних сполук з практично корисними властивостями на основі прохідних хінонів».** Претендент — Стасевич Марина Володимирівна, кандидат хімічних наук, асистент Національного університету «Львівська політехніка».

40. **«Проблеми геоекологічного аналізу господарсько-освоєних регіонів України».** Претендент — Олішевська Юлія Анатоліївна, кандидат географічних наук, молодший науковий співробітник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

41. **«Прогресивні технології та математичне забезпечення для моделювання, оптимізації та інтелектуальної автоматизації процесів виготовлення й експлуатації деталей авіадвигунів нового покоління».** Претенденти — колектив співробітників у такому складі: Богуслаєв Олександр В'ячеславович, кандидат технічних наук, провідний інженер Відкритого акціонерного товариства «Мотор Січ»; Олійник Андрій Олександрович, кандидат технічних наук, старший викладач Запорізького національного технічного університету; Павленко Дмитро Вікторович, кандидат технічних наук, доцент Запорізького національного технічного університету; Субботін Сергій Олександрович, кандидат технічних наук, доцент Запорізького національного технічного університету.

42. **«Розвиток недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку».** Претендент — Телічко Наталія Олександрівна, кандидат економічних наук, доцент Луганського національного університету імені Тараса Шевченка.

43. **«Синтез окислювальних барвників на текстильних матеріалах».** Претенденти — колектив співробітників Київського національного університету технологій та дизайну у такому складі: Гаранiна Ольга Олександрівна, кандидат технічних наук, доцент; Редько Яна Володимирівна, кандидат технічних наук, доцент.

44. **«Соціальні нерівності в сучасному українському суспільстві».** Претендент — Бабенко Світлана Сергіївна, кандидат соціологічних наук, доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

45. **«Фінансове право в ринкових системах».** Претендент — Ковальчук Андрій Трохимович, доктор юридичних наук, професор Київського університету ринкових відносин.

46. **«Формалізація моделі «сутність-зв'язок»: типи сутностей, типи зв'язків та їх обмеження».** Претендент — Сільвейструк Людмила Миколаївна, кандидат фізико-математичних наук, молодший науковий співробітник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

47. **«Особисті немайнові права фізичних осіб: поняття, зміст, система, особливості здійснення та захисту».** Претендент — Стефанчук Руслан Олексійович, доктор юридичних наук, проректор з наукової роботи Хмельницького університету управління та права.

48. **«Сертифікація земель (грунтів) сільськогосподарського призначення».** Претендент — Лазебна Марина Євгенівна, завідувач сектору Національного наукового центру «Інститут грунтознавства і агрохімії імені О.Н. Соколовського».

49. **«Інноваційний розвиток промислового садівництва України в умовах ринкових трансформацій».** Претендент — Барабаш Людмила Олександрівна, кандидат економічних наук, завідувач лабораторії Інституту садівництва УААН.

50. **«Біотехнологія оцінки та контролю вмісту амілози в процесі селекції пшениці».** Претендент — Петрова Ірина Володимирівна, молодший науковий співробітник Південного біотехнологічного центру у рослинництві УААН.

51. **«Розробка ефективного способу кріоконсервування ооцитів миші і корови».** Претендент — Саліна Алла Сергіївна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник Інституту тваринництва УААН.

52. **«Науково-методологічне забезпечення обліку орендних операцій аграрних підприємств».** Претендент — Братчук Людмила Михайлівна, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки».

53. **«Становлення та особливості розвитку сільськогосподарської дослідної справи на Поділлі в кінці XIX — на початку XX століття».** Претендент — Корзун Олена Вікторівна, аспірант Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки УААН.

54. **«Моделювання інвестиційних процесів в агропромисловому комплексі України».** Претенденти — колектив співробітників Вінницького національного аграрного університету у такому складі: Козловський Сергій Володимирович, кандидат економічних наук, доцент; Герасименко Юлія Володимирівна, доцент.

55. **«Ресурсний потенціал підприємств сільських територій».** Претендент — Вишневська Ольга Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економічного аналізу і аудиту Миколаївського державного аграрного університету.

56. **«Інтенсифікація біотехнології вермікультивування і шляхи оптимізації використання черв'ячної біомаси та цеолітів у виробництві м'яса і яєць перепелів».** Претендент — Харчишин Віктор Миколайович, кандидат сільськогосподарських наук, асистент кафедри біофізики і основ технологічних процесів Білоцерківського національного аграрного університету.

57. **«Розробка інноваційних науково-виробничих заходів по створенню високоефективних функціонально-стабільних універсальних зернових сепараторів з підвищеною продуктивністю та якістю технологічних процесів».** Претенденти — колектив Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка у такому складі: Харченко Сергій Олександрович, кандидат технічних наук, доцент; Бердихін Вадим Вікторович, кандидат технічних наук, доцент; Абдуєва Фаріда Магомедівна, асистент.

58. **«Шляхи вдосконалення розвитку іноземного інвестування сільськогосподарських підприємств в умовах ринку».** Претендент — Клєцова Наталія Володимирівна, старший викладач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності та євроінтеграції Сумського національного аграрного університету.

59. **«Ефективність використання родинних форм різних кросів для створення курей м'ясо-яєчного напрямку продуктивності».** Претендент — Ведмеденко Олена Володимирівна, кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри технології виробництва продукції тваринництва Херсонського державного аграрного університету.

60. **«Удосконалення методу визначення вогнезахисної здатності покриттів металевих конструкцій».** Претендент — Цвіркун Сергій Вікторович, кандидат технічних наук, заступник начальника кафедри оперативно-тактичної діяльності Академії пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля МНС України.

Рецензії, відгуки та зауваження до зазначених робіт просимо надсилати до Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти за адресою: м. Київ, вул. Садова, 3а.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення митного оформлення транзитних вантажів

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 6 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446; 2004 р., № 14, ст. 193, № 36, ст. 428; 2007 р., № 31, ст. 403; 2009 р., № 39, ст. 551) після частини четвертої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Декларування транзитних вантажів, що переміщуються морським і річковим транспортом, відповідно до вимог законодавства України здійснюється за поданням митним органам коносамента (BILL of Lading) та вантажної митної декларації.

На товари (крім підакцизних), що переміщуються транзитом морським і річковим транспортом у контейнерах та під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського порту, вантажна митна декларація не подається».

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами сьомою і восьмою.

2. У Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38-39, ст. 288):

1) статтю 72 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Митне оформлення товарів у режимі транзиту, що переміщуються авіаційним транспортом у межах одного пункту пропуску, та митне оформлення товарів у режимі транзиту, що переміщуються морським і річковим транспортом у контейнерах та під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського порту, здійснюються з урахуванням вимог Закону України «Про транзит вантажів»;

2) статтю 161 доповнити частиною другою такого змісту:

«До товарів (крім підакцизних), що переміщуються транзитом морським і річковим транспортом у контейнерах та під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського порту, заходи гарантування доставки не застосовуються».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом 30 днів з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
1 червня 2010 року.
№ 2300-VI.

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти інформує, що згідно з постановою Верховної Ради України від 16 березня 2007 року №774-V «Про встановлення іменних стипендій Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених» до комітету для участі в конкурсі на здобуття іменних стипендій Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених у 2011 році надійшли матеріали стосовно таких кандидатур молодих учених:

1. **Галуза Олексій Анатолійович**, доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Інституту електрофізики і радіаційних технологій НАН України.

2. **Гладкий Олександр Віталійович**, кандидат географічних наук, докторант Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

3. **Горобець Оксана Юріївна**, доктор фізико-математичних наук, професор Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут».

4. **Єлісєєв Євген Анатолійович**, доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Інституту проблем матеріалознавства імені І.М. Францевича НАН України.

5. **Капустян Олексій Володимирович**, доктор фізико-математичних наук, доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

6. **Кощій Оксана Вікторівна**, кандидат економічних наук, доцент Луцького національного технічного університету.

7. **Морозовська Ганна Миколаївна**, доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Інституту фізики напівпровідників імені В.Є. Лашкарьова НАН України.

8. **Попов Сергій Віталійович**, доктор технічних наук, провідний науковий співробітник Харківського національного технічного університету радіоелектроніки.

9. **Скидан Олег Васильович**, доктор економічних наук, доцент Житомирського національного агроекологічного університету.

10. **Слинько Віталій Іванович**, доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Інституту механіки імені С.П. Тимошенка НАН України.

11. **Сторонянська Ірина Зеновіївна**, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

12. **Семенов Володимир Вікторович**, кандидат фізико-математичних наук, доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

13. **Фесюк Василь Олександрович**, доктор географічних наук, професор Луцького національного технічного університету.

14. **Черпак Владислав Володимирович**, доктор технічних наук, доцент Національного університету «Львівська політехніка».

15. **Шпикуляк Олександр Григорович**, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» УААН.

Інформацію, відгуки та зауваження стосовно зазначених кандидатур просимо надсилати до Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти за адресою: м. Київ, вул. Садова, 3а.

Підтримка будівельної галузі — це підтримка громадян та економіки загалом

Перші підсумки роботи будівельної галузі та темпи будівництва житла в країні за п'ять місяців поточного року, на жаль, невтішні. Порівняно з січнем—березнем 2009 року обсяги будівельних робіт за відповідний період 2010-го скоротилися на 21,4 відсотка, виконано лише 5,7 мільярда гривень. Обсяги робіт скоротилися у 24 регіонах. Найбільше зниження спостерігається в Чернігівській області, а зростання на 10 відсотків відбулося лише в Полтавській, та й то завдяки будівництву й капітальному ремонту газопроводів. В усіх інших областях — істотне зменшення обсягів будівельних робіт. До того ж понад третину загального обсягу виконали чотири області: Донецька, Харківська, Дніпропетровська та Полтавська. А в Києві, де виконано майже 27 відсотків загальнодержавних робіт, обсяги будівництва зменшилися на 25 відсотків. На жаль, результати роботи підприємств галузі теж безрадісні: з них вижило лише 60 відсотків, решта 40 — на межі банкрутства або взагалі припинили свою діяльність. Така само безрадісна картина спостерігається і в сфері виробництва будівельних матеріалів: обсяги виробництва граніту, гіпсу, цементу знизилися майже в півтора разу.

Про вихід із кризи говорити зарано

Тож про вихід будівництва з кризи говорити ще зарано. На жаль, це об'єктивно: будівельна галузь перша входить в кризу і остання з неї виходить. Оскільки фізичні та юридичні особи будують за рахунок прибутків, отриманих на етапі розвитку економіки, в умовах кризи ніяких розмов про прибуток бути не може, а отже, і на зростання обсягів будівництва розраховувати безпідставно. Єдине, чим може і повинна опікуватися держава в цей період, — це стимулювати підвищення рівня введення житла в експлуатацію, збільшення обсягу робіт з його будівництва. Показники першого кварталу — 1,5 мільйона квадратних метрів загальної площі, або на 14 відсотків більше, ніж у відповідний період минулого року. Але ці показники не повинні нас вводити в оману. По-перше, високий показник — 69 відсотків — було вирахувано завдяки введенню в експлуатацію одноквартирних будинків. Майже половина з них побудована не за цей період, а введена в експлуатацію завдяки рішенню уряду Тимошенко про спрощену процедуру приймання в експлуатацію об'єктів самовільного будівництва. Ураховуючи те, що забезпеченість наших громадян житлом як мінімум удвічі менша, ніж у країнах Європи: у нас — близько 20 кв. м на одну людину, а в Німеччині — понад 45 кв. м., то проблема житла залишається нагальною.

> Якщо Мінрегіонбуд і Кабінет Міністрів довіряють власній державній експертизі, то «опосередкована вартість» є додатковим бюрократичним бар'єром, який працює не на користь справи.

Хочу нагадати давно відому тезу: кожен працюючий будівельник забезпечує роботою представників ще шести галузей. Це виробництво будівельних матеріалів, металургія, хімічна промисловість і, звичайно ж, «білі комірці»: ріелтери, працівники бюро технічної інвентаризації тощо.

Що реально потрібно зробити для того, щоб підвищити обсяги будівництва житла в Україні? По-перше, застосовувати практику, яку ввів у дію уряд Тимошенко з добудови житла, яке вже готово на 50—70 відсотків, оскільки це не тільки завантаження будівельних організацій і виробників матеріалів, а й намагання уникнути нових «Еліта-Центрів», бо це будинки, в які вкладено кошти громадян, але через кризу їхнє будівництво зупинилося. Цього року в бюджеті закладено 2 мільярди гривень для поліпшення стану фінансування будівництва: на зменшення відсотків за кредитами, які повинні бути надані забудовникам, та на іпотечне кредитування наших громадян. На жаль, досі не розроблено механізм використання цих коштів. Банкіри виявляють готовність надавати забудовникам відносно дешеві кредити — під 14—18 відсотків, але за умови, що держава компенсуватиме витрати за зниженими відсотками. Водночас ставляться нереальні умови застави під ці гроші. Можна впевнено сказати, що понад 80 відсотків підприємств чи забудовників уже заклали все, що в них є, під попереднє будівництво. І забудовників, які могли б брати кредити під реальну заставу (нерухомість) та основні засоби, майже не залишилося. Для реальності надання кредитів забудовникам потрібно повернутися до застави майнових прав. А нині відсотки (25—30), за якими банки надають кредити, взагалі роблять неможливим процес кредитування. Якщо це питання буде вирішено, тоді ці 2 мільярди гривень запрацюють. Скільки з них буде спрямовано на кредитування забудовників — невідомо. Скільки на іпотечне кредитування — також невідомо.

«Опосередкована вартість» заганяє у глухий кут

Другий аспект — будівництво доступного житла. Ми вже давно ведемо розмову про цей вид будівництва, і деякі міста вже підготували під нього майданчики та незавершені будинки.

Великим обтяженням для будь-якого забудовника є так звана «опосередкована вартість», яку запровадило і втілює в життя Міністерство регіонального розвитку та будівництва України.

Колись, на початку становлення незалежності, коли ми тільки починали переходити на ринкові умови, закон про цінову політику при визначенні вартості будівництва був прогресивний. Він був потрібен, оскільки ніхто не знав, як складати реальну вартість будівництва в ринкових умовах.

Нині «опосередкована вартість», яка визначається на основі закону, заганяє будівельників у глухий кут, оскільки жодним чином не враховує особливості регіонів та технічні умови, надані під будівництво того чи іншого об'єкта. Велика кількість будівельників не можуть скористатися допомогою держави, оскільки не вкладаються в «опосередковану вартість». Міністерством регіонального розвитку та будівництва було надано роз'яснення стосовно застосування «опосередкованої вартості», в якому вказано, що ціна квадратного метра житла не стосується технічних умов на мережі, які підводяться до будинків. Але ніхто не звертає уваги на це роз'яснення.

Сьогодні визначено середню ціну за квадратний метр доступного житла в розмірі 4200 гривень, яка просто не відповідає дійсності. Забудовники зазнали збитків, що, в свою чергу, призвело до зменшення і без того малих обсягів будівництва житла. Тому цю застарілу методику потрібно скасувати. Тим паче що вартість будівництва, яке має державну підтримку, обов'язково проходить державну експертизу.

Якщо Мінрегіонбуд і Кабінет Міністрів довіряють власній державній експертизі, то «опосередкована вартість» є додатковим бюрократичним бар'єром, який працює не на користь справи.

Крім того, як завжди, у нас ліва рука не знає, що робить права. Я наведу тільки один приклад. Під час будівельного буму — це було не так давно, 2—2,5 року тому — ціна тонни арматури зросла до 9, а в деяких випадках і до 10 тисяч гривень. Під час кризи вона знизилася до 4—4,5 тисячі гривень, а цього року вже знову піднялася до 7—7,5 тисячі гривень. Водночас уряд заявляє, що він отримує дешевий газ, що зберіг знижки та пільги для металургів, але ніхто не контролює вартість матеріалів та інших складових, без яких неможливо побудувати житло. Якщо ми вже вводимо для визначення ціни квадратного метра житла фіксоване обмеження, то необхідно прийняти чітке рішення, що воно не стосується вартості мереж та інших додаткових умов будівництва. Держава повинна встановити чіткий контроль за вартістю будівельних матеріалів, які постачаються для будівництва доступного житла. Обмежувати вартість житла потрібно, але робити це варто через обмеження відсотків отримуваного будівельними організаціями та постачальниками матеріалів прибутку, а також через встановлення чіткого контролю за дотриманням норм законодавства та відрахувань до місцевих бюджетів. Міністерству палива та енергетики потрібно відпрацювати порядок передачі та компенсації збудованих енергомереж на баланс експлуатуючих організацій.

> Кажуть, що криза — найкращий час для реформ. Якщо так, то в нас є гарна нагода зробити прорив в житловому будівництві на користь наших громадян і нашої економіки.

Серйозного обговорення потребує і процедура здачі доступного житла в експлуатацію. Через встановлення фіксованої низької ціни квадратного метра такого житла будівельники під час виконання оздоблювальних робіт застосовують низькоякісні матеріали. В подальшому 90 відсотків мешканців їх просто викидають і роблять ремонт заново. Тобто держава на будівництво доступного житла витрачає додаткові кошти, які, однак, не допомагають отримати його в якісному вигляді. Тому потрібно ще на етапі початку будівництва враховувати побажання майбутніх мешканців стосовно виконання оздоблювальних робіт, наявності в їхніх квартирах фаянсу, газових або електричних плит тощо. Думаю, в більшості випадків перевага надавалася б квартирам, в яких поштукатурено стіни та зроблено стяжки, аніж квартирам з неякісним ремонтом. Це додаткові роботи і головне — додаткові витрати державних коштів.

Окремого вирішення потребує питання виділення будівельних майданчиків під будівництво доступного житла. Ці майданчики повинні мати найменше фінансове навантаження для забудовників, яке тільки можливо в тому чи іншому місті. І це одне з основних завдань Кабінету Міністрів, місцевих рад та адміністрацій.

> Держава повинна встановити чіткий контроль за вартістю будівельних матеріалів, які постачаються для будівництва доступного житла.

Можна без якихось особливих витрат підвищити темпи будівництва доступного житла вдвічі — ухвалити поправки до чинного законодавства. Досвід Києва, якому майже десять років, засвідчує: якщо держава гарантує громадянам доплату 30—50 відсотків від вартості житла, то люди готові, не гаючи, робити перший внесок за рахунок власних заощаджень або взявши доступний кредит у банку. Якби ми прийняли рішення про дворічне планування будівництва доступного житла і в бюджеті 2010 року записали, що гарантуємо в 2011 році спрямувати на будівництво доступного житла, скажімо, два мільярди гривень, то цьогоріч можна було б отримати від населення чотири мільярди. Як мінімум, це вдвічі збільшило б кількість осель, будівництво яких уже розпочалося б.

Відновити рівень довіри до забудовників

І ще одна проблема будівництва не тільки доступного житла, а й житла взагалі — це низький рівень довіри населення до забудовників. Його потрібно відновлювати, але це неможливо без істотної підтримки місцевих адміністрацій. Якщо адміністрації будуть проводити конкурсний відбір забудовників під будівництво доступного житла, сповіщатимуть людей про адреси цих будинків, контролюватимуть хід будівництва, то, впевнений, люди повірять і вкладатимуть кошти в будівництво. Це повинно стати основним показником діяльності адміністрацій на місцях. Тоді вони справді контролювали б цей напрям житлового будівництва, тоді вони розглядали б усі питання, які потрібно вирішувати для успішного втілення цієї програми на місцях. А нині багато керівників областей і міст не зацікавлені в розвитку такого виду будівництва, вони не знайомі з проблемами будівельників і навіть не знають, що потрібно, щоб добудувати ті будинки, які вже мають високий рівень готовності.

Крім фінансових питань, є й інші проблеми у сфері будівництва житла, які потрібно розв'язувати. Ми так і не підійшли серйозно (і знову через безвідповідальність місцевих адміністрацій) до продажу підготовлених земельних ділянок з аукціонів. Залишається стара практика: продається земельна ділянка, і забудовник, який її купує, навіть не знає, що він може побудувати, бо проект розробляється вже після отримання земельної ділянки у власність. І ця процедура відбувається, незважаючи на те, що згідно із законом перед продажем потрібно підготувати попередню документацію, провести громадські слухання. Тобто місцеві адміністрації мають ретельно підготувати базу даних під будівництво.

Мораторій на щорічне переписування генерального плану

Є питання, вирішення яких не потребує залучення коштів. Натомість потребує політичної волі уряду та Верховної Ради. Нині дозвіл на будівництво котеджу надається за тією ж схемою, за якою будується багатоповерхівка. У мене є копія скарги мешканки Дніпропетровська, яка пише, що для того, щоб узаконити своє житло, їй довелося заплатити комунальним організаціям близько 10 тисяч гривень. До того ж витратити на це більше року. Запровадження будівельного паспорта, який одночасно буде і дозволом на будівництво, дасть змогу громадянам приходити до місцевої адміністрації лише один раз. Якщо ми введемо в дію норму, згідно з якою будівництво такого житла вестиметься лише заявочним способом, без приїзду інспектора Державного архітектурно-будівельного контролю, то зможемо заощадити час і гроші громадян, щоб вони спокійно будували свої оселі. На більш детальне вивчення заслуговує й досвід Росії у вирішенні цього питання. Наприклад, Бєлгородської області, куди найближчим часом запланована поїздка нашого Комітету з питань будівництва, містобудування, житлово-комунального господарства та регіональної політики.

Але вже тепер можна сказати, що будівництво індивідуального житла в цій області йде успішно завдяки тому, що цим питанням займається обласна адміністрація. Вони змогли безкоштовно виділити земельні ділянки у великих містах, провести до них інженерні мережі. Тобто зробили все те, чого не зробила жодна адміністрація в нашій країні. Уряд має проявити ініціативу в цьому питанні, а якщо потрібно, внести відповідні зміни до чинного законодавства.

Велика кількість генеральних планів міст та сіл уже застаріла і потребує переробки. Виходячи з того, що в місцевих бюджетах не вистачає коштів, було б правильно не розробляти заново всі генеральні плани, а, вивчивши питання в кожному окремому населеному пункті, визначитись, чи потрібна докорінна переробка генерального плану, чи достатньо його доопрацювати під сучасні умови та вимоги. Потрібно заборонити вносити зміни до генерального плану щороку або кілька разів на рік, як це робить Київська міська рада. Необхідно відмовитися від містобудівного обґрунтування, оскільки воно тільки нівелює генеральний план і шкодить справі. Сьогодні маємо багато прикладів, коли обґрунтовується що завгодно, навіть будівництво багатоповерхівок в історичній частині міста. Сподіваюся, що, ухваливши Містобудівний кодекс, ми зможемо це питання вирішити.

Об'єднати експертизи

Потрібно поступово переходити і до передачі функцій державних та місцевих адміністрацій до самоврядних організацій архітекторів та будівельників. Поступова передача функцій від чиновників до самоврядних організацій дасть змогу скоротити шлях до видачі обґрунтованого дозволу на початок будівництва. Тому Верховній Раді України потрібно узаконити їх створення.

Нині процедура підготовки документації до початку будівництва дуже ускладнена. Сучасна експертиза документації необґрунтовано вимагає великої кількості часу і грошей. Наведу тільки один приклад. У Законі «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву» передбачено, що експертиза має здійснюватися на принципах організаційної єдності. Тобто всі експерти — медики, пожежники — мають бути в складі державної експертизи, яку вже створено і яка існує не один рік при Мінрегіонбуді. Це дасть можливість проводити її за місяць-півтора. Нині, коли кожне відомство має свою експертизу, держекспертиза Мінрегіонбуду змушена передавати разом із забудовниками екземпляри документації і на відомчу експертизу, процес її проведення, звісно, затягується. Наприклад, навіщо проводити енергозберігаючу експертизу для типового житлового будинку? Єдине, що констатує ця експертиза, — наявність у системі опалення регуляторів та лічильників, виконання норм теплоопору огороджувальних конструкцій. За це відповідає проектант, оскільки є державні норми, в яких чітко прописано, що відповідні прилади мають бути в кожному будинку. І все-таки цей вид експертизи існує. Потрібна політична воля Кабміну, який має об'єднати всі експертизи в одну.

Наступне. Процедура проведення громадських обговорень. Бажаючи врахувати думку громадян, ми так заплутали цей процес, що після прийняття закону кількість організацій, які роблять бізнес на проведенні громадських обговорень, збільшилась майже вдвічі. А єдине, що потрібно для врахування громадської думки, — це чітка розробка генерального плану. Він справді має бути обговорений на місцях і тільки після цього ухвалений. А проектант, забудовник і місцева влада повинні працювати тільки в межах схваленого і затвердженого генерального плану. Бо громадські обговорення нині перетворилися на не дуже чистий бізнес, який використовується не тільки з метою заробляння грошей, а й як метод боротьби з конкурентом.

Кажуть, що криза — найкращий час для реформ. Якщо так, то в нас є гарна нагода зробити прорив в житловому будівництві на користь наших громадян і нашої економіки.

Юрій СЕРБІН,
народний депутат України.

Обґрунтовується що завгодно, навіть будівництво багатоповерхівок в історичній частині міста

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про забезпечення дотримання законодавства України в галузі культури та спорту (щодо недопущення знищення стадіону в місті Севастополі)

Рішенням виконавчого комітету Севастопольської Міської Ради депутатів трудящих від 8 лютого 1949 року відведено землі під будівництво стадіону, який у подальшому за договором про розподіл Чорноморського Флоту перейшов у власність Військово-Морських Сил Міністерства оборони України як військове містечко № 257 на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі — в центрі історичної забудови міста, біля Панорами першої оборони Севастополя.

У 2004 році від імені Міністерства оборони України з товариством з обмеженою відповідальністю «БРИЗ-НОРД» укладено договір про спільну діяльність з реконструкції та використання стадіону, а в 2005 році було змінено предмет зазначеного договору — про забудову земельної ділянки.

Укладеними договорами були порушені вимоги статті 4 Закону України «Про використання земель оборони» та статей 20 і 77 Земельного кодексу України в частині зміни цільового призначення земельної ділянки, також порушені вимоги статті 29 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» та пункту 2 Постанови Верховної Ради України «Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та цільового їх використання у післяприватизаційний період» від 4 березня 2004 року, якими встановлено обмеження на ліквідацію та перепрофілювання закладів фізичної культури і спорту, спортивних споруд.

Крім того, були також знехтувані й неодноразові звернення Севастопольської міської ради щодо неприпустимості зміни цільового призначення спортивної споруди та зміни цільового призначення земельної ділянки, на якій вона розташована.

Реалізація зазначених договорів призвела до знищення та перепрофілювання закладу фізичної культури і створила можливість незаконного використання державного майна.

Від імені Міністерства оборони України зазначені договори були підписані особою, яка не мала на це відповідних повноважень, що встановлено судами України.

Здійснюючи функцію парламентського контролю, з метою забезпечення виконання законів України та інших актів Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. До 1 січня 2011 року заслухати інформацію Кабінету Міністрів України про стан і цільове використання об'єктів, які станом на 19 серпня 1991 року використовувалися в місті Севастополі як об'єкти соціально-культурного призначення.

2. Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації із залученням у встановленому законом порядку представників Севастопольської міської ради та Севастопольської міської державної адміністрації, Фонду державного майна України та народних депутатів України провести перевірку обставин, пов'язаних із спробою знищення стадіону на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі, та:

подати свої висновки до Верховної Ради України, Генеральної прокуратури України, Вищої ради юстиції;

звернутися до членів Вищої ради юстиції щодо притягнення до відповідальності суддів, причетних до незаконних дій, пов'язаних зі спробою знищення стадіону на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі.

3. Кабінету Міністрів України:

невідкладно надати інформацію про хід виконання Постанови Верховної Ради України «Про недопущення закриття та перепрофілювання закладів фізичної культури і спорту, баз олімпійської та паралімпійської підготовки, фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд, лікувально-фізкультурних закладів» від 3 серпня 2006 року та Постанови Верховної Ради України «Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та цільового їх використання у післяприватизаційний період» від 4 березня 2004 року, також подати пропозиції щодо збереження об'єктів соціально-культурного призначення;

до 1 вересня 2010 року забезпечити проведення інвентаризації та облік об'єктів соціально-культурного призначення, що перебували на балансах державних установ, організацій та підприємств колишнього Союзу РСР. Матеріали інвентаризації подати до Верховної Ради України;

до 1 вересня 2010 року розглянути питання щодо передачі у встановленому порядку об'єктів соціально-культурного призначення, які використовуються з порушенням законодавства про порядок використання таких об'єктів відповідно до їх цільового призначення, в комунальну власність.

4. Міністерству оборони України:

до 1 вересня 2010 року провести перевірку обставин, пов'язаних із спробою знищення стадіону на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі, та подати до Верховної Ради України інформацію про заходи, вжиті за результатами перевірки;

до 1 липня 2010 року в межах повноважень вжити заходів щодо передачі земельної ділянки та споруд, розташованих на ній, на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі в комунальну власність.

5. Фонду державного майна України:

до 1 вересня 2010 року подати до Верховної Ради України інформацію щодо виконання Постанови Верховної Ради України «Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та цільового їх використання у післяприватизаційний період» від 4 березня 2004 року в частині забезпечення під час проведення реорганізації підприємств та/або приватизації цілісних майнових комплексів підприємств (установ, закладів) передачі наявних у них об'єктів соціально-культурного призначення в комунальну власність.

6. Севастопольській міській раді та Севастопольській міській державній адміністрації:

вжити заходів щодо прийняття в комунальну власність спортивного комплексу, розташованого на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі;

забезпечити цільове використання спортивного комплексу, розташованого на вулиці 4-й Бастіонній, 29 в місті Севастополі, та інших об'єктів соціально-культурного призначення, розташованих у місті Севастополі, з метою дотримання соціальних стандартів, передбачених законодавством.

7. Кабінету Міністрів України у вересні 2010 року поінформувати Верховну Раду України про хід виконання заходів, передбачених цією Постановою, в частині, що стосується Уряду України.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Спеціальну контрольну комісію Верховної Ради України з питань приватизації, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики, Комітет Верховної Ради України з питань правосуддя, Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 4 червня 2010 року.
№ 2319-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звільнення Попова О. П. з посади Міністра з питань житлово-комунального господарства України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Звільнити Попова Олександра Павловича з посади Міністра з питань житлово-комунального господарства України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
17 червня 2010 року.
№ 2345-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення Хіврича Ю. Є. Міністром з питань житлово-комунального господарства України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85, частини четвертої статті 114 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Хіврича Юрія Єгоровича Міністром з питань житлово-комунального господарства України.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
17 червня 2010 року.
№ 2346-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення парламентських слухань на тему: «Про стан промислової безпеки та охорони праці»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 17 листопада 2010 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Про стан промислової безпеки та охорони праці».

2. Кабінету Міністрів України підготувати та подати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань, тиражовані для народних депутатів України.

3. Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці забезпечити підготовку та проведення зазначених парламентських слухань.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Управлінню комп'ютеризованих систем, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України та Дирекції телерадіопрограм Верховної Ради України забезпечити аудіо- та відеотрансляцію парламентських слухань у мережі Інтернет.

6. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
15 червня 2010 року.
№ 2321-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо збереження родючості грунтів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Пункт 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо збереження родючості ґрунтів» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 47-48, ст. 719) доповнити словами «крім пункту 1 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2012 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
1 червня 2010 року.
№ 2290-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 13 Закону України «Про інноваційну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. У частині дев'ятій статті 13 Закону України «Про інноваційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 36, ст. 266) слово «трьох» замінити словом «семи».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Свідоцтва про державну реєстрацію інноваційних проектів, що були чинними на день набрання чинності цим Законом, є чинними протягом семи років від дати їх видачі.

3. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 червня 2010 року.
№ 2314-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 80-річчя з дня народження першого українського космонавта, двічі Героя Радянського Союзу Поповича П. Р.

5 жовтня 2010 року виповнюється 80 років з дня народження Поповича Павла Романовича — першого українського космонавта, двічі Героя Радянського Союзу, нагородженого орденом князя Ярослава Мудрого IV ступеня, депутата Верховної Ради УРСР 6—11 скликань, почесного громадянина чотирьох міст України, першого президента російського Товариства української культури «Славутич».

Враховуючи значний особистий внесок у піднесення авторитету України в освоєнні космічного простору, а також активну участь Поповича П. Р. у розвитку і зміцненні українсько-російських відносин, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 80-річчя з дня народження Поповича П. Р. —першого українського космонавта, двічі Героя Радянського Союзу, нагородженого орденом князя Ярослава Мудрого IV ступеня, депутата Верховної Ради УРСР 6—11 скликань, почесного громадянина чотирьох міст України, першого президента російського Товариства української культури «Славутич».

2. Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 80-річчя з дня народження Поповича П. Р.;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 80-річчя з дня народження Поповича П. Р., вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення, у тому числі для проведення в Національному культурному центрі України у м. Москві урочистого заходу, присвяченого цій події;

забезпечити організацію тематичних виставок у музеях авіації і космонавтики України, присвячених життю та діяльності першого українського космонавта Поповича П. Р.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

1) організувати створення кінофільму та циклу тематичних теле- і радіопередач, присвячених життєвому і творчому шляху Поповича П. Р., та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 80-річчя з дня його народження;

2) сприяти виступам у засобах масової інформації істориків, політиків та інших діячів на тему, присвячену життю і діяльності Поповича П. Р.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейні монети, присвячені відзначенню 80-річчя з дня народження Поповича П. Р.;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серії поштових марок, присвячених відзначенню 80-річчя з дня народження Поповича П. Р.

5. Рекомендувати Київській обласній державній адміністрації, Білоцерківській районній державній адміністрації, Узинській міській раді:

сприяти громадським організаціям у проведенні заходів щодо відзначення 80-річчя з дня народження Поповича П. Р.;

сприяти організації та проведенню в навчальних закладах науково-практичних конференцій, «круглих столів», семінарів тощо з нагоди відзначення 80-річчя з дня народження Поповича П. Р.;

забезпечити оновлення експозицій і належне функціонування музею космонавтики імені П. Поповича в м. Узині Білоцерківського району Київської області;

розглянути питання про присвоєння Білоцерківському професійно-технічному училищу, де навчався Попович П. Р., його імені.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 15 червня 2010 року.
№ 2337-VI.

АКТУАЛЬНО

Чим дихають львів’яни?

I чи не стане їм легше дихати, якщо городяни пересядуть на велосипеди?

Дослідження атмосферного повітря у малому транспортному кільці Львова, під час якого було використано 42 фіксовані точки відбору проб, лягло в основу створення карти рівня забруднення атмосферного повітря, над створенням якої працювало ЛКП «Адміністративно-технічне управління» Львівської міської ради. Аналогів таких карт Україна не має. А перша ластівка, можливо, не є ще досконалою, однак визначила, куди має місто просуватися.

Результати дослідження його автори не називають трагедійними (відсутність індустріальних гігантів у даному випадку працює на позитив, як і чимала кількість паркових зон), але певну загрозливу ситуацію з рахунку не скинути, особливо в центрі Львова. Визначено 16 помірно небезпечних зон, де відмічено значне перевищення допустимих норм таких хімічних речовин, як оксид вуглецю та азот діоксиду. Точок із небезпечним ступенем, чи, тим більше, із сильно небезпечним, у центрі міста, на щастя, не виявлено. Щоправда, дослідження проводилося взимку, а про карту заговорили лише зараз, улітку, коли рівень забруднення однозначно збільшується. Однак за будь-яких умов проблема — в центрі уваги місцевої влади та громадськості, і вона знайшла своє втілення в розробці Транспортної стратегії Львова. Минулого року місту навіть вдалося купити пересувну лабораторію, яка проводить виміри стану забруднення атмосферного повітря і води. Нині — працює над картою, і в останньому кварталі цього року можна буде говорити про більш ґрунтовні висновки. Та про один безумовний висновок можна сказати й зараз — перенавантаження автотранспортом згубно впливає не тільки на здоров’я мешканців, а й на архітектурні пам’ятки міста. Останнім шкодить надмірна вібрація та вихлопні гази автомобілів, які вступають у хімічну реакцію з будинками. Що стосується людей, то недосконале повітря Львова негативно впливає на кровотворну, дихальну, серцево-судинну й центральну нервову системи. І якщо Львів планує справді стати міжнародним туристичним центром, на все це потрібно зважати серйозніше.

Отже, місто потребує розбудови мережі автостоянок поза центром; організації роботи громадського транспорту, як альтернативи приватному; пріоритету електротранспорту в його центральній частині. А ще — популяризації велосипедів та активізації велосипедного руху. Про це йшлося на громадському обговоренні, участь у якому взяли місцеві депутати, журналісти та міські чиновники. Член депутатської групи львівської міськради «Громадянська позиція» Анатолій Забарило навіть представив свій проект ухвали концепції розвитку велосипедного руху й облаштування велосипедної інфраструктури у Львові.

Остання пропозиція в місті розглядається цілком серйозно, хоча в багатьох може викликати й посмішку. А дарма. Концепція була винесена на останнє засідання Львівської міської ради. До того ж велосипедний рух і облаштування велосипедної інфраструктури в місті активно підтримує молодь. Вона навіть провела акцію «Велосипедисти за чистий Львів!», представила концепцію організації велосипедного руху у Львові в її графічному форматі та макет велодоріжки з велосипедистом.

До слова, біля міської Ратуші давно встановлено місце для паркування кількох велосипедів. Можливо, їхня кількість у Львові невдовзі збільшиться.

Ірина ЄГОРОВА.

Без загальнодержавного планування економіку і країну не підняти

(Про новий підхід до проблем державного управління)

Відсутність загальнодержавного плану розвитку — шлях в нікуди

Підсумки багаторічного невдалого історичного експерименту, названого «перебудовою», а потім «економічними реформами», показують, що, не маючи конкретної «відчутної» мети й продуманого робочого плану її досягнення, ми прогресу не досягнемо, постійно постаючи перед запитанням «Що ми будуємо?».

Гучні декларації, різного роду концепції, не пов’язані одна з одною галузеві та регіональні програми, не забезпечують розв’язання серйозних проблем. Потрібен комплексний загальнодержавний довгостроковий робочий план соціально-економічного розвитку країни. Не декларативний, а саме робочий, тобто заснований на економічних розрахунках, натуральних балансах виробництва й споживання продукції виробничо-технічного призначення й товарів народного споживання, балансах експорту-імпорту, будівництва, перевезень, створення нової техніки й технологій і тому подібних «матеріях», які можуть бути виражені в кількісних показниках із зазначенням конкретних тимчасових періодів їх досягнення. При цьому має бути не лише названо, а й кількісно позначено цілі, які повинні бути досягнуті, етапи просування до них, і владні структури, які відповідатимуть за їхнє досягнення.

За нинішнього хаотичного руху, коли відсутні конкретні цілі й терміни, коли немає відповідальних за їх досягнення, нічого путнього свідомо вийти не може. Вищезазначене — не плід дозвільних міркувань, а відбиття і нашого власного досвіду, і багаторічного досвіду інших країн. Парадокс у тім, що багато країн, запозичивши й творчо вдосконаливши досвід загальнодержавного планування, що сформувався в Радянському Союзі, досягли великих успіхів у розвитку економіки. А наші діячі, які робили погоду на початку дев’яностих років, котрі страждали на комплекс неповноцінності, поквапилися, наслідуючи московських «виконробів перебудови», повністю відмовилися від планування, замість того, щоб удосконалити його, реконструювавши й модернізувавши до нових економічних умов. Парадокс полягає ще й у тім, що від планування відмовилися саме тоді, коли з’явилися економіко-математичні й комп’ютерні системи, що дають змогу усунути ті складності й недоліки, які були в плануванні. У потоці політичної демагогії про «порочність» радянської економічної системи без яких-небудь серйозних обґрунтувань була «вщент зруйнована» система планування, ліквідовано Держплан — джерело економічної інформації, необхідної уряду для розумного управління державними справами. Саме поняття «планування» було віддано анафемі й забуттю. Разом із брудною водою вихлюпнули і дитя.

Вищезазначене — не плід дозвільних міркувань, а відбиття і власного досвіду, і багаторічного досвіду інших країн.

Проте планування знайшло новий подих у багатьох країнах, у яких після Другої світової війни розробляються й успішно виконуються в різній формі чотири-, п’яти- і семирічні плани. Особливий інтерес для нас за нинішнього стану викликає досвід «Азіатських тигрів», які зробили завдяки плануванню стрибок з відсталості до перших рядів країн зі змішаною економікою. Добре відомі успіхи в економічному розвитку Японії, Китаю, Південної Кореї, Тайваню, Сінгапуру. Особливо повчальний досвід Японії, де давно складаються й виконуються довгострокові плани розвитку, які координують роботу державного й недержавного секторів економіки. Ефективність загальнодержавного планування в Японії підтверджена піввіковим досвідом (див.: Хлынов В. Общегосударственное планирование рыночной экономики: опыт Японии // Проблемы теории и практики управления. — 1997, № 2, с. 48).

Хрестоматійним давно вже став досвід виходу із кризи 1929—1933 р. р. Сполучених Штатів Америки за президента Ф. Рузвельта за допомогою загальнодержавної програми розвитку, яка охопила територію, що перевищує розміри України.

Що ж заважає нам використовувати випробуваний метод забезпечення розвитку і, зокрема, метод виходу із кризи? Та нічого, крім відсутності професіоналізму й політичної волі у чиновників, яку заповнюють демагогією «теоретики», які невідомо звідки взялися. У результаті, у складі Міністерства економіки, створеного на базі ліквідованого на початку «перебудови» Держплану, немає навіть підрозділу, який би переймався зведеним плануванням соціально-економічного розвитку.

Планування, під новомодною і не цілком адекватною назвою «прогнозування й програмування», передбачено спеціальним законом 2000 р. Втім, у ст. 11 Господарського кодексу України, прийнятому в 2003 р., з’явився й термін «планування». Опубліковано чимало робіт, присвячених плануванню, у тому числі солідних монографій (напр., Марущак В. П. Планування в умовах ринкової економіки. Одеса, «Пальміра», 2008, 283 с.). Мало того, деякі дослідники дійшли висновку про те, що «... ринкова економіка — насамперед планова економіка й першочерговим для неї завданням стає правильне переосмислення перспектив розвитку» (див.: Марцин В. С. Особливості планової роботи в ринковій економіці в період виходу з кризи // Економіка, фінанси, право. — 2010. — № 1. — С. 8).

Держава, яка не визначає цілей, до яких вона прагне, завдань, які у зв’язку із цим треба вирішувати, конкретних шляхів досягнень наміченого, поступово втрачає суверенітет.

Справа не лише в тім, що відсутність загальнодержавного плану не дає змоги цілеспрямовано розв’язувати актуальні проблеми. Справа насамперед у тім, що держава, яка не визначає цілей, до яких вона прагне, завдань, які у зв’язку із цим треба вирішувати, конкретних шляхів досягнень наміченого, поступово втрачає суверенітет. Якщо держава не має чіткого довгострокового плану соціально-економічного розвитку країни, не здійснює постійного планування й реалізації наміченого нею самою, то вона перестає бути суверенним суб’єктом, що визначає політику; вона перетворюється на об’єкт планування інших держав, пішака в їхніх геополітичних іграх, що ведуться кожним гравцем у своїх інтересах на основі своїх довгострокових стратегій розвитку, які аж ніяк не обов’язково відповідають інтересам України. Отже, відмова від довгострокового предметного планування рівнозначна відмові від економічної й політичної самостійності, частковій або навіть повній відмові від суверенітету, шлях в нікуди. Саме таку картину ми й спостерігали, прийшовши в 2010 р. до рівня 1990 р. — знову до початку шляху. Час її змінити.

Із зазначеного випливає, що відмова від планування, як нібито застарілого пережитку «тоталітарного минулого», завдає нашому суспільству тільки шкоди. І нині потрібно не лише констатувати необхідність, а й визнати наявність реальної можливості створити національну систему загальнодержавного соціально-економічного планування. Однак для цього потрібно не «повернення до старого», не механічне відтворення радянської планової системи, а потрібний насамперед перехід на новий рівень розуміння ролі планування в державному управлінні суспільством. Тобто потрібне розуміння планування як однієї з найважливіших функцій у системі державного управління, яке здійснюється на засадах програмно-цільового підходу. Тому що якщо, з одного боку, без гарного плану неможливо успішно вирішити жодного складного загальнодержавного завдання, то, з другого боку, одного тільки, нехай навіть найкращого плану, мало для досягнення поставленої мети.

Світовий досвід використання програмно-цільового підходу

Програмно-цільовий підхід використовується протягом багатьох років, зокрема, у США, Канаді, Німеччині, Франції, Австрії, Фінляндії, Японії, Південній Кореї та ін. Водночас механізми й форми реалізації програмно-цільового методу в різних країнах відрізняються, оскільки значною мірою залежать від історично сформованих соціально-економічних умов.

У широкому розумінні програмно-цільовий метод — це спосіб розв’язання великих і складних проблем за допомогою вироблення й проведення системи програмних заходів, орієнтованих на цілі, досягнення яких забезпечує розв’язання цих проблем. Метод припускає розгляд сукупності цілей і цільових завдань, що утворять багаторівневу, ієрархічно організовану цільову систему, яка охоплює всі цільові елементи, необхідні для розв’язання програмної проблеми, розглянутої у всіх її аспектах.

В Японії, досвід якої, як зазначено вище, для нас особливо цікавий, цільові програми розглядаються як засіб стимулювання нових наукомістких галузей (інформаційних систем, електроніки, робототехніки). Держава не визначає сферу або масштаби виробничих програм приватних підприємств, але при цьому сприяє проведенню наукових досліджень у пріоритетних для країни напрямках. Планування тут має індикативний характер, а плани розглядаються як базові орієнтири для приватного сектору, які чинять непрямий вплив на інноваційні програми підприємств. Мета індикативного планування в Японії — формування у підприємців уявлення про майбутню науково-технічну й інноваційну структуру економіки, для того, щоб вирішувати низку завдань (орієнтувати інвестиції приватного сектору на розвиток стратегічно важливих технологій; забезпечити непряме державне регулювання економіки; позначити сфери, де потрібно активне урядове втручання, визначити характер останнього). По суті, в Японії програмно-цільовий метод — це поєднання прогнозів науково-технічного розвитку із заходами непрямого й прямого планового регулювання економіки.

Програмно-цільовий метод відіграє значну роль також у державному стимулюванні інноваційної діяльності в Канаді, на яку основна частина федеральних цільових коштів надається через Національну раду з досліджень. Так, за державною програмою розвитку стратегічних технологій підприємствам, які реалізують проекти в галузі інформаційних технологій, нових промислових матеріалів і біотехнології, відшкодовується майже 50 відсотків їхніх витрат на НДДКР. У розвитку інноваційного підприємництва в Канаді велику роль відіграють державні програми, спрямовані на розвиток інфраструктури наукової сфери, підвищення кваліфікації вчених, стимулювання фундаментальних досліджень, поліпшення інформаційної підтримки інноваційної діяльності (зокрема, програма створення центрів удосконалення й новаторства в галузі техніки й технологій, основними завданнями якої є стимулювання підвищення ефективності фундаментальних і прикладних досліджень у пріоритетних галузях економіки, підготовка наукових та інженерних кадрів високого класу, координація та інтеграція зусиль наукових і навчальних центрів, програма допомоги в сфері промислових досліджень, призначена для забезпечення доступу й можливості комерційного освоєння передових технологій переважно для малих і середніх підприємств).

У США за рахунок федерального бюджету утримується значне число державних лабораторій і федеральних дослідницьких центрів. При цьому основна частина фінансових коштів, призначених для стимулювання науково-технічного розвитку, розподіляється за допомогою Федеральної контрактної системи (ФКС). Особливо широке поширення федеральні контракти одержали в 70-х роках, що дало можливість у 90-х роках здійснити найбільші науково-технічні й військово-технічні програми («Polaris», «Titan», «Apollo», «Shattle» тощо). Більшість принципів і механізмів ФКС ідентичні принципам, які використовуються в системах програмно-цільового управління в інших розвинених країнах, однак

деякі з них унікальні й мають великий науковий і практичний інтерес.

Уряди провідних держав підтримують і стимулюють ті етапи інноваційного процесу, де ринкових стимулів виявляється недостатньо. Програмно-цільове управління інноваціями в промисловості засновано на виділенні пріоритетних напрямків інноваційного розвитку й розробці системних заходів щодо їхньої реалізації, державній підтримці й стимулюванні фундаментальних досліджень. Світовий досвід показує, що застосування програмно-цільового підходу дає змогу ефективно використовувати державні ресурси з метою стимулювання наукових досліджень і виробництва інноваційної продукції. Сучасні механізми реалізації окремих етапів програмно-цільового управління можуть бути використані при формуванні ефективної системи державного планування не тільки економіки, а й інших сфер у рамках єдиної національної системи державного управління. Більше того, програмно-цільовий підхід в управлінні потребує комплексності й системності, єдності мети в розвитку всіх сфер життєдіяльності сучасного суспільства, включаючи самовдосконалення самої державної машини в процесі здійснення державного управління.

Комплексні системи планування і управління

Коли перед країною стоїть життєво важливе завдання і його неодмінно треба виконати, комплексне планування, програмно-цільове управління проектами конче потрібні. Прикладом є організація виконання атомного проекту або створення ракетно-космічних комплексів у СРСР. Там була чітка мета. Багато в чому за цією схемою здійснювався й атомний проект США. Подібні програмно-цільові методи успішно застосовувалися і у нашій країні, і за кордоном при здійсненні великих проектів, які необхідно було виконати в найкоротший термін з гарантованим результатом і лімітованими ресурсами. У радянський час вони широко використовувалися при будівництві великих об'єктів, завдяки чому були досягнуті небачені у світі результати у швидкості, результативності й ефективності будівництва.

Програмно-цільове управління при реалізації національних проектів (атомні проекти, ракетно-космічні проекти, ГЕС, газопроводи тощо) здійснювалося за такою схемою. Проект і необхідні ресурси для його реалізації включалися у відповідні розділи п'ятирічних і річних планів соціально-економічного розвитку. Виділявся науковий керівник (головний конструктор, головний проектант), котрий професійно міг вести цей проект до досягнення поставлених цілей. В атомному проекті цю роль виконував, наприклад, академік І. Курчатов, у космічному проекті — головний конструктор С. Корольов. Всі наукові керівники опиралися на головний науково-дослідний або проектно-конструкторський колектив. Водночас при здійсненні великих проектів в уряді виділявся відповідальний куратор, наділений всіма урядовими повноваженнями, нерідко створювалося спеціалізоване міністерство (агентство). Наприклад, для керівництва атомними проектами було сформовано Мінсередмаш, а для керівництва ракетно-космічним комплексом — Мінзагальномаш тощо. Від початку заходів до одержання кінцевого результату за заданий період часу міг бути складений графік, розгорнутий у часі, із зазначенням для кожного заходу необхідних для його виконання ресурсів. Така програмно-цільова модель могла досить чітко контролюватися, оскільки кожний її учасник був прикріплений до певних заходів або їхньої групи й відповідав за їхнє виконання в потрібний термін з очікуваними результатами при ефективному використанні виділених для цих цілей ресурсів. Отже, досягалася синхронізація роботи всіх ланок управлінсько-науково-виробничого комплексу, прозорість управлінських процесів у режимі реального часу, формувався ефективний механізм для прийняття обгрунтованих рішень. Був також великий досвід створення комплексних систем управління в сфері якості продукції.

Для здійснення програмно-цільового підходу необхідно насамперед визначити управлінського суб'єкта, здатного реалізувати програму, і того, хто нестиме за це відповідальність.

Водночас практика розробки, впровадження й функціонування комплексних систем управління виявила недостатність цих систем без їхнього інтегрування — як підсистем — у систему управління вищого рівня, в єдину комплексну систему державного управління, необхідність інтеграції окремих програм і систем управління.

У теорії державного управління існують три основні підходи до формулювання основних принципів державного управління: правовий підхід; політичний підхід; управлінський (менеджерський) підхід. Правовий підхід ключові цінності державного управління вбачає в цінності верховенства права, захисті прав і свобод громадян. Державний службовець підлеглий тут не так своєму керівництву, як вимогам правової держави і Конституції. Політичний підхід основним завданням державного управління вважає максимально краще втілення волі народу. Державні службовці повинні бути політично відповідальні (підзвітні), чуйні до поточних інтересів громадян. Щоб втілити це, іноді пропонується реалізація концепції «представницької бюрократії», у рамках якої органи виконавчої влади повинні стати соціальною моделлю суспільства в мініатюрі. Передбачається, що в цій ситуації полегшиться урахування відомствами існуючих у суспільстві інтересів, будуть скорочені можливості для дискримінації окремих груп. Управлінський підхід припускає такі цінності державного управління, як ефективність, економічність і результативність управління, які формуються, за можливості, у вимірній формі. Основна проблема, що ставиться в цьому підході, полягає в тому, як забезпечити потрібний результат з найменшими витратами або, як варіант, одержати максимальний результат за заданих витратах. Для цього підходу характерним є використання поняття «державний менеджмент» (public management).

Разом з тим, справді якісним може вважатися тільки таке державне управління, за якого будуть реалізовані повною мірою всі три названі підходи. А це практично можливо лише в рамках функціонування комплексної системи державного управління на основі програмно-цільового підходу. За відсутності названої системи державне управління неминуче зводиться до хаотичного набору функціонувань, не зв'язаних єдністю мети й волі функціонерів держапарату, а програмно-цільовий підхід у рішенні важливих загальнодержавних завдань попросту втрачає сенс.

Це з усією очевидністю підтверджує наступний факт. В Україні за останні 12—13 років ухвалено — як закони — близько п'ятдесяти загальнодержавних цільових програм у різних сферах (у середньому, приймали по чотири програми на рік). З них тільки в сфері охорони здоров'я за останні три роки прийнято п'ять загальнодержавних програм (програма розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини на період 2010—2011 р. р.; програма боротьби з онкологічними захворюваннями на період до 2016 р.; програма імунопрофілактики захисту населення від інфекційних захворювань на 2009—2015 р. р.; програма забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду й підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009—2013 р. р.; програма протидії захворюванню на туберкульоз на 2007—2011 р. р.). Звичайно, більшість цих програм відповідають волі народу, Конституції й забезпеченню прав і свобод громадян. Однак з них немає жодної реалізованої хоча б наполовину. Мало того, відсутня взагалі практика регулярного контролю й звітів про їхнє виконання. Це добре ілюструється постановою Верховної Ради України від 4 вересня 2008 р. про забезпечення виконання Державної програми будівництва й розвитку мережі метрополітенів на 2006—2010 р. р. У ньому парламент пропонує уряду «забезпечити постійний моніторинг і діючий контроль за реалізацією основних заходів щодо будівництва й розвитку мережі метрополітенів на 2006—2010 роки органами виконавчої влади, відповідальними за їхнє виконання; до 1 лютого 2009 р. поінформувати Верховну Раду України про хід виконання програми й цієї постанови». Під ці програми були задіяні людські й матеріальні ресурси, бюджетні кошти, але вони мало поєднані з іншими численними програмами, і ніхто не відповідає за їхнє виконання. Про яке ж планування й «державний менеджмент» можна в цьому разі вести мову? Для здійснення програмно-цільового підходу необхідно насамперед визначити управлінського суб'єкта, здатного реалізувати програму, і того, хто нестиме за це відповідальність.

Відповідальна влада повинна, зрештою, зрозуміти, що народу необхідно запропонувати більш діючі, більш перспективні стимули, ніж тільки зростання особистих доходів.

Щоб розпочати формування довгострокового працюючого загальнодержавного плану соціально-економічного розвитку, доцільно здійснити інвентаризацію всіх раніше затверджених загальнодержавних програм, визначити їхню загальну мету, виділити основну спрямованість, головний стрижень, з урахуванням і спираючись на які можна звести програми, які зберегли актуальність, в цілісну збалансовану систему. Покласти цю роботу доцільно на Міністерство економіки, яке може залучити до її виконання власний науково-дослідний інститут, а за потреби — інші міністерства й науково-дослідні організації.

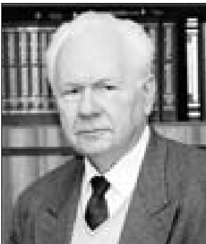
Звичайно, тут ми зіштовхуємося з проблемою кадрів, котрі мають потрібні для цього знання й досвід. Але є лише один спосіб розв'язання зазначеної проблеми: невідкладно почати роботи з розробки комплексної системи державного управління, що вже саме по собі виявить підходящі для цієї роботи кадри. Як то кажуть, щоб навчитися плавати, треба почати плисти.

Відповідальна влада повинна, зрештою, зрозуміти, що народу необхідно запропонувати більш діючі, більш перспективні стимули, ніж тільки зростання особистих доходів: необхідно об'єднати країну навколо великої ідеї й мети — створення в Україні гідної батьківщини, якою пишалися б і нинішні, і прийдешні покоління. Це не якісь «благе побажання авторів», а теоретичний висновок, якого доходить передова наукова думка в сучасному світі. «Динаміка соціально-економічного розвитку Росії наприкінці XX — початку XXI ст., — відзначають, наприклад, учасники Першого Російського економічного конгресу, що відбувся 7—12 грудня 2009 р. в МДУ імені М. В. Ломоносова, — показує зацікавленість суспільства в прискореній модернізації. Наша економічна і юридична думка повинна займатися не тим, щоб рятувати тіньову економіку, а, відштовхнувшись від нашого позитивного досвіду минулого й з огляду на позитивні цінності, створені європейською цивілізацією, розробити детальний проект руху країни новим шляхом розвитку. Саме цей проект може лягти в основу російської національної ідеї, якої так не вистачає нашому суспільству» (Див.: Бизнес и право в России и за рубежом / Приложение к журналу «Предпринимательское право», 2010, вип. 2. — с. 2—10).

Але це не тільки теоретичний висновок. Для нас це ще й вимога Основного Закону України, що закріпив високий рівень конституційних прав людини й громадянина, і який владі час, нарешті, починати виконувати, щоб не втратити довіру народу.

Олексій ЮЩИК, доктор юридичних наук, завідувач Центру теоретичних проблем законотворчості Інституту держави і права імені В. Корецького НАН України, народний депутат України III скликання.

Валентин МАМУТОВ, академік НАН України, директор Інституту економіко-правових досліджень НАН України.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

«Жорстка вертикаль»: влада одного чи відповідальність за все?

Голова Запорізької облдержадміністрації Борис Петров побував з інспекційною поїздкою в Бердянську, і, попри недоліки, побачив у місті «динаміку». А тим часом в Енергодарі розбили чергові скляні двері до міської ради...

Запорізькі журналісти вже колекціонують вислови Бориса Федоровича Петрова, присвячені встановленню в регіоні «жорсткої вертикалі влади». Яку мало не з першого дня назвали в Запоріжжі «петровською диктатурою». Ось початок квітня, брифінг в облдержадміністрації: «Чи назвете ви в останні роки, хто відповідав за стан справ в області? Ні! То з 18 березня за все тепер відповідає Петров». 28 травня, Мелітополь: «Голови райдержадміністрацій несуть повну відповідальність за стан справ у своїх районах. Голови райради діють як їхні помічники». А ось 11 червня, Бердянськ: «Так м'яко я буду діяти в останній раз. Наступного разу за все відповідатиме особисто перша особа. Іншої системи бути не може. Має існувати жорстка вертикаль влади. І одна особа має відповідати за все — у даному випадку це міський голова Бердянська».

Давайте ж подивимося на результати. Наприклад, на Запоріжжі. Ось ви закордонний інвестор, який просто зобов'язаний пильно дивитися, куди притулити свої кровні мільйони. Ні, коли ваша компанія ще не настільки відома, що її можуть вимазати дьогтем за те, що вклали свої інвестиції у чи не єдине у світі місто, де встановили пам'ятник Сталіну, то ви до Запоріжжя, може, й прийдете. Якщо побачите зиск. Однак особливо «приємно» вас вразить те, що, ведучи мову про одне і те само, міліція каже про слідчі дії, прокуратура про екологію, голова облдержадміністрації про слідчий експеримент... А насправді чітко бачите, як правоохоронці прибрали з тутешніх заводських відвалів охорону і працівників трьох найпотужніших металургійних підприємств регіону і передали ті відвали маловідомій навіть у Запоріжжі фірмочці. То які шанси, що і з вами не трапиться таке ж?

Коли вам замало вражень, то помітите, що, наприклад, у Бердянську, з огляду на вже згадувану «динаміку», все, виявляється, добре. Хоча протистояння міського голови й основної частини місцевої знаті (через розподіл дуже дорогої курортної земельки) триває вже кілька років — із судами, імпічментами тощо. (Додамо, що в місті очікують скорого приходу до Верховної Ради номера 220 зі списку Партії регіонів, виключеного з партії і знятого з посади секретаря Бердянської міськради Анатолія Степаненка. І всі виключення-зняття — за ініціативи тодішнього народного депутата і голови Запорізької облорганізації ПР Бориса Петрова).

Тим часом в Енергодарі, без жодного двомісячного випробовування, як це було у Бердянську, за вельми неоднозначних обставин із заміною шести депутатів міськради на інших, позбавлять посади міського голову Олександра Кулібова (теж, до речі, не чужого «регіонам»). З кровопролиттям, неодноразово битими скляними дверима міськради і заміною офіційної охорони приміщення на співробітників приватної охоронної фірми «Мірза». Тож що ви в цьому випадку маєте робити? Особливо, коли вам ще хтось розтлумачує ази місцевого самоврядування, наприклад, європейського зразка. Яке там існує з часів магдебурзького права (тобто XIII ст.), і де повага до вибору городян — майже як до права власності...

Хоча, Господь їх знає, які сьогодні бувають інвестори! Можливо серед них є справжні екстремали...

Щодо самого Запоріжжя, то тут бачать, згідно з доктриною «жорсткої вертикалі», не лише тих, хто за все перелічене формально відповідає, а й стоїть за рукотворними «стихійними явищами». Особливо за наявної традиції, коли зміна голови облдержадміністрації в запорізькому регіоні — вже звичка, а не подія. Бо ж, у середньому, посадовці тут тримаються десь місяців дев'ять. Сьогодні область для центру надто часто стає джерелом лише поганих новин. Через те в місцевих ЗМІ знову з'явилися цілі списки нових претендентів на посаду голови облдержадміністрації... Хоча сам Б. Петров заявив у Бердянську, що Президент відзначив лише один його недолік — м'якість характеру, а всім іншим практично задоволений.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Празький суд зобов'язав міністерство закордонних справ Чехії сплатити українцям компенсації 400 тисяч євро, які переплатили за отримання чеських віз приватній фірмі, що співпрацювала з консульством у Львові

Україна зберігатиме нейтралітет у газовому конфлікті між Російською Федерацією і Республікою Білорусь, заявив начальник департаменту інформаційної політики МЗС України Олег Волошин

У НОМЕР

КРИМ

Жителі Феодосії проти будівництва зернового термінала

Близько 200 мешканців Феодосії вийшли в понеділок на мітинг проти будівництва в місті зернового термінала. "Планується перевалка п'яти мільйонів тонн зерна на рік. Це — 550 вантажівок на день і три потяги. Водночас ні залізниці, ні розв'язки ніхто будувати не збирається — все навантаження ляже на інфраструктуру міста», — сказав один з організаторів акції Юрій Мініх.

За його словами, планується встановити 28 ємностей для зерна на 14 тисяч тонн кожна на березі моря та будівництво пірса завдовжки 900 метрів, що може знищити пляжі. «Я сумніваюся, що відпочивальники поїдуть до нас, дізнавшись, що тут стоїть на березі моря зерновий термінал», — зазначив Юрій Мініх.

Занепокоєння також викликає сусідство зернового термінала з нафтобазою. У зв'язку з цим місцеві жителі мають намір вимагати від міської влади скасування рішення про будівництво зернового термінала. У протилежному випадку городяни обіцяють проводити щотижневі мітинги під стінами Феодосійського виконкому. «Якщо далі вони не зважатимуть на городян, ми перейдемо до активних акцій протестів аж до перекриття дороги на «Буддеталь», якщо туди будуть щось завозити для будівництва термінала. Якщо треба буде, ми можемо й з моря перекрити підвезення будматеріалів», — заявили учасники акції протесту.

Георгій ВЕРВЕС.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Минула війна забрала юне життя

У селі Люшневате Голованівського району на приватному подвір'ї вибухнув снаряд часів Великої Вітчизняної війни. Загинула одна дитина 2003 року народження та троє дітей (1999-го, 2001-го та 2007 років народження) травмовано, **повідомляє прес-служба МНС України.** Постраждалих з осколочними пораненнями (двох у тяжкому стані) госпіталізовано до лікарні. Ситуація перебуває під контролем Головного управління МНС у Кіровоградській області.

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Від Гіпаніса до Борисфена

В Очакові на базі однойменного санаторію урочисто відкрито ювілейний Всеукраїнський фестиваль театрального мистецтва «Від Гіпаніса до Борисфена».

За десять театральних днів майже три десятки кращих народних театрів із сімнадцяти областей України продемонструють сценічну майстерність. Очаківський фестиваль — не прикмета часу, а данина традиції. Миколаїв є колискою корифеїв українського театру, відомих драматургів, акторів і режисерів, що вписали славні сторінки в розвиток національної культури. Свято-огляд традиційно проводиться за підтримки Миколаївської облдержадміністрації, Очаківської міськради та райдержадміністрації.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

У Шостці знищили «смертельну» вакцину

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Останню партію вакцини, термін використання якої скінчився, спалили на території Шосткинського заводу «Елга». Напередодні сюди завезли майже 8 мільйонів доз. Ампули збирали по всій Україні. «Залишки вакцини вилучали обласні СЕС, — розповів головний державний санітарний лікар країни Геннадій Рожков. — Орієнтовна вартість утилізації одного кілограма становить 8 грн. 50 коп. Її оплачує підприємство «Укрвакцина», що і постачало вакцини у Шостку». За словами Рожкова, сама по собі утилізація безпечна. В основі — метод піролізу, яким уже давно користуються за кордоном.

«Вакцину завантажують у піролізну піч і нагрівають до температури 800 градусів без доступу кисню, — пояснив директор підприємства Андрій Поліщук. — Гази, що відходять, випалюють у печі й подають на очищення. Навколишнє середовище при цьому не забруднюється».

В Україні — тільки два підприємства, що здатні утилізувати медпрепарати, термін використання яких минув. Ще одне — в Одесі.

Дарина БІЛЕЦЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Кодекс не ідеальний, але потрібний

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Очевидно, ініціатори створення кодексу мали на меті вдосконалити податкову систему, підвести її до європейських стандартів, — каже президент «Центру ринкових реформ України» Володимир Лановий. — Передусім потрібно було б посилити стимулювальну та регулювальну функції податкової системи, щоб у нас було цікаво працювати інвесторам».

За словам Володимира Ланового, чиновники, які розробляли цей документ, зрозуміли його цілі інакше.

— Вони вирішили так: давайте усе разом об'єднаємо, закріпимо й ще допишемо те, що нам необхідно. Таким чином, у запропонованому документі посилюється тільки фіскальна функція податкової системи.

До того ж, каже експерт, у переважній більшості Податковий кодекс просто закріплює вже існуючу систему з усіма її вадами, як-от подвійне оподаткування одних і тих самих доходів:

— Наприклад, у нас збирається податок з прибутку і окремо з дивідендів, хоча останнє це той самий прибуток тільки другого порядку. І таких прикладів безліч, але їх чомусь ніхто не помічає. Відтак, — підсумовує експерт, — без структурних змін в оподаткуванні не обійтись.

А от на думку заступника директора Інституту світової економіки та міжнародних відносин НАНУ Валерія Новицького, ідеальних податкових систем взагалі не буває. А запропонований податковий кодекс є досить вдалим варіантом.

— Державі, безумовно, потрібен зведений нормативний акт, — каже пан Новицький, — Звичайно, варто враховувати міжнародний досвід. Але необхідно зважати на ту жахливу ситуацію, в якій опинилась Україна.

До того ж, вважає експерт, є в кодексі й кілька досить істотних плюсів. Приміром, спроба використовувати податки активно. Іншими словами, — примусити ці кошти працювати на економіку. Ще один позитив — бажання вплинути на енергоємність ВВП.

Тим часом громадська ініціатива «Оновлення країни» ініціює всеукраїнський збір підписів проти ухвалення Податкового кодексу в урядовій редакції. Ухвалення документа має відбуватися з широким залученням підприємців та з урахуванням їхніх зауважень та пропозицій.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

У День скорботи освятили головний дзвін Донецька

Освячення дзвона, встановленого поряд з меморіалом визволителям Донбасу, відбулося в День скорботи. Дзвін відлито на спеціальній дільниці Донецького металургійного заводу за всіма церковними канонами. До металу додали гільзи від патронів, знайдених на полях Великої Вітчизняної. Вага дзвона — 850 кілограмів. На нього нанесені зображення трьох ікон: Казанської Божої Матері, Георгія Побєдоносця та Архістратига Михаїла. Обряд освячення провів митрополит Донецький і Маріупольський Іларіон.

Ліна КУЩ.

Фото автора.

Для чверті буковинців ліки не по кишені

Більше чверті буковинців не можуть задовольнити свої потреби у медичній допомозі, придбанні ліків чи медичного приладдя через їх високу вартість. Про це стало відомо під час вибіркового анкетного опитування членів 293 домогосподарств регіону органами державної статистики Чернівецької області.

Крім того, як показало опитування, троє із чотирьох жителів області хворіли впродовж останніх 12 місяців і зверталися по медичну допомогу. І якщо серед них 86%, захворівши, йшли до поліклініки (крім стоматолога), то 1% — до народного цілителя, знахаря, екстрасенса. Серед найпоширеніших недуг буковинців — гіпертонія та серцеві захворювання, артроз або артрит, хронічний бронхіт та виразка шлунку.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Як «Беркут» із податковою воював

Шість працівників Управління державної служби по боротьбі з економічними злочинами УМВС України в Луганській області в супроводі восьми озброєних бійців «Беркута» увійшли в приміщення Державної податкової інспекції міста Первомайська й пред'явили постанову про обшук.

Підстав для застосування силових методів не було, перший заступник начальника ДПІ Світлана Кулинська не перешкоджала проведенню обшуку й одразу заявила про добровільну видачу всіх необхідних документів, стверджують податківці. Але бійці «Беркута» вивели всіх відвідувачів, а працівникам податкової було запропоновано покинути кабінети. Загалом співробітникам УДСБЕЗ видали 32 папки документів.

Міліція підставою для проведення обшуку вважає таку ситуацію. У провадженні прокуратури міста Брянка перебуває кримінальна справа, порушена стосовно посадових осіб ДПІ. Вони під час перевірки одного ТОВ зобов'язані були виключити зі складу податкового кредиту фірми ПДВ у сумі близько 344 тисяч гривень. Але не зробили цього. Приватне підприємство неправомірно віднесло до складу податкового кредиту дану суму, заподіявши державі матеріальних збитків на суму 344 тисячі гривень.

«На виконання окремого доручення старшого слідчого прокуратури м. Брянка й на підставі постанови про проведення обшуку, санкціонованого прокурором м. Брянка, із залученням співробітників БМОП «Беркут» було проведено обшук у службових приміщеннях ДПІ м. Первомайська. З огляду на те, що ДПІ належить до категорії режимних об'єктів, які мають пропускну систему й співробітників податкової міліції, що мають право на носіння вогнепальної зброї, щоб уникнути можливих конфліктних ситуацій при проведенні обшуку й було задіяно співробітників БМОП «Беркут», — пояснює свої дії міліція. І стверджує, що заходів психологічного або фізичного впливу до працівників ДПІ з їх боку не застосовувалося.

Алла АНТІПОВА.

Податковий кодекс просто закріплює вже існуючу систему з усіма її вадами

Затверджено нові правила виклику бригад «швидкої»

Тепер медичну допомогу надаватимуть доступно, екстрено й упорядковано. «Швидку» в Києві можна буде викликати не тільки за номером 103, а й за SMS-повідомленням, електронною поштою, факсом. Оператор регулюватиме потік дзвінків, направляючи пацієнтів до потрібних відділів, відповідно до їх симптомів.

Нові правила поліпшать якість обслуговування, оперативність медичної команди і, як зауважила Алла Шлапак, сприятимуть раціональному використанню медичного ресурсу.

«Людина, котра перебуває на крок від смерті, тепер не повинна чекати, доки «швидка допомога» в порядку черги обслуговуватиме того, хто з температурою 37,1 не звертався до лікаря три дні. Тепер у диспетчера буде документ, що визначатиме, куди направити «швидку», а куди — невідкладну допомогу», — зазначив головний лікар Міської станції швидкої допомоги Анатолій Вершигора.

Запроваджено розмежування понять невідкладна допомога і медична допомога. Якщо турбує нежить, температура, то оператор направляє на консультацію до лікаря. Якщо скарги серйозні, то тривалість прибуття бригади становитиме 10—15 хвилин.

Нововведення враховують стандарти, що діють на території ЄС і захищають права медпрацівників. Тож реформування сфери медицини — це крок до підвищення рейтингу нашої держави.

Юлія КУЗЬМІНА.

ФОТОФАКТ

Мітинг членів садівничого товариства «Квітникар» біля КМДА з вимогами повернення їм земельної ділянки по вулиці Стеценка (Святошинський район).

Фото Ярослави ЧУХМАНЕНКО.

Де аеропорт, там і автовокзал

Архітектори інституту «Харківпроект» почали проектувати автовокзал. Для зручності пасажирів його зведуть біля харківського аеропорту. Під час розробки проекту нового автовокзалу враховуватимуть як загальні вимоги до комфорту та безпеки, так і вимоги УЄФА стосовно транспортного сполучення між аеропортом і стадіоном «Металіст». Після повної реконструкції аеровокзальної площі та спорудження нового автовокзалу автотранспортний комплекс зможе одночасно приймати близько 600 автомобілів і кілька десятків великих автобусів. Це, за словами гендиректора аеропорту Володимира Васильченка, цілком відповідає вимогам УЄФА щодо підготовки Харкова до Євро-2012.

На автовокзали біля аеропортів у чотирьох містах, які прийматимуть матчі Євро-2012, з державного бюджету планувано виділити 200 мільйонів гривень. Але в Харкові вже склалася добра традиція завдяки відповідальній позиції місцевої влади й меценатів розпочинати будівництво до початку фінансування.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ВРОЖАЙ-2010

На порозі жнив

Цьогоріч площі під ранніми зерновими та зернобобовими в сільгосппідприємствах Полтавщини порівняно з 2009-м зменшилися. Загалом в області ці культури збиратимуть на 503 тисячах гектарів, повідомив начальник Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Олександр Сень.

На жаль, складні умови нинішньої весни вплинули й на врожайність. Так, за попередніми прогнозами науковців, урожайність озимої пшениці очікується в межах 27 ц/га, ярого ячменю — близько 23 ц/га.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Інтелект працює без канікул

В Україні стартувала програма для обдарованої молоді «Літо інтелекту-2010». Починаючи з 21 червня за підтримки НАН України та Українського державного центру «Мала академія наук України» будуть працювати вісім Всеукраїнських літніх профільних шкіл, що одна, дев'ята, відкриється у липні. Близько 700 дітей безкоштовно проведуть канікули у спеціалізованих навчальних закладах, їхніми науковими керівниками будуть відомі українські вчені та провідні педагоги.

Літні профільні школи працюватимуть у п'яти регіонах: Київській, Рівненській, Львівській, Сумській областях та в Криму. Напрями діяльності шкіл найрізноманітніші: фізико-математичний, комп'ютерний, науково-технічний, хіміко-біологічний та ін. У Криму вчитимуться діти, які захоплюються астрономією, після ознайомлення з роботою телескопів сформуються групи школярів — метеоритні патрулі, вони щоденно спостерігатимуть за зоряним небом. Більшість учнів, що приєдналися до програми «Літо інтелекту-2010», уже захищали власні науково-дослідницькі роботи, тому літні школи на перше місце ставлять практичну діяльність. Але яскравою буде і культурна програма, для юних науковців проводитимуть безліч екскурсій та спортивних заходів.

— Наша мета — пошук та підтримка обдарованої учнівської молоді, залучення її до активної дослідницької діяльності. Ми маємо створити такі умови, щоб кожна дитина відкрила під час літніх канікул щось нове за тим напрямом, який для неї цікавий, — заявив на відкритті Всеукраїнських літніх профільних шкіл президент Українського державного центру «Мала академія наук України» Станіслав Довгий.

Анна ЛІЧЕНКО.

За викрадену доньку в батьків вимагають гроші

Рідним викраденої майже місяць тому в Києві Ірини Лазаренко прийшли два SMS, в яких невідомі запитують про те, коли сім'я платитиме викуп, **повідомляють «Українські новини».**

«До цього на сім'ю від викрадачів ніхто не виходив. У цих SMS такий текст: «Коли будеш платити гроші?», але немає інформації, про яку суму йдеться. Це насторожує. Ми досі не бачимо очевидних мотивів злочину. Не виключено, що її викрадення — спосіб вплину ти на батька», — повідомило джерело в київській міліції. Офіційно правоохоронці інформацію не підтверджують, але й не спростовують. «Ірину поки що не знайдено», — каже начальник прес-служби столичного головку Володимир Поліщук.

Ірина Лазаренко є дочкою начальника юрдепартаменту Міністерства вугільної промисловості Сергія Лазаренка. За достовірну інформацію про її місцезнаходження обіцяно винагороду.

Зловмисники місяць утримували заручника, щоб повернути борг

Правоохоронці затримали п'ятьох жителів Дніпропетровська (один з них раніше вже був засуджений), які місяць утримували заручника, щоб повернути борг. Слідчі Синельниківського міськвідділу міліції встановили, що 29 січня зловмисники викрали потерпілого, щоб примусити його повернути близько 200 тисяч доларів, які той протягом 2009 року взяв у борг в одного з викрадачів на розвиток власного бізнесу. Заручника утримували майже місяць, постійно міняючи квартири. Якось під час переїзду чоловік відчув, що йому зле, і попросив зупинити машину. Його вивели на узбіччя подихати повітрям, але заручник раптово втратив свідомість, а через півгодини помер.

Зловмисники загорнули труп у поліетиленовий пакет, зв'язали скотчем, прив'язали тросами до металевої плити і скинули у Дніпро. У травні поблизу села Мар'ївка Синельниківського району тіло заручника знайшли місцеві жителі. А вже за місяць злочин було розкрито, повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в області. Згідно з порушеними кримінальними справами звинувачуваним загрожує від семи до 15 років позбавлення волі.

Вл. інф.

120 юних дніпропетровців отримали обласні стипендії

На Дніпропетровщині 120 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, отримали обласні стипендії. Ста учням шкіл та гімназій виплатили по 1500 гривень, а двадцяти учням професійно-технічних навчальних закладів та студентам ВНЗ — по 2500. Усіх стипендіатів запросили до обласної державної адміністрації, і тим, хто отримує таку винагороду більше трьох разів, стипендії вручили в урочистій обстановці заступник голови облради Катерина Відякіна і заступник голови ОДА Марія Пустова. Найдовше утримується на цьому олімпі студентка першого курсу Дніпропетровської державної медичної академії Дар'я Сокур, яка стала стипендіаткою увосьме. Винагороди присуджуються за результатами навчального року: до уваги беруться не тільки успіхи у навчанні, а й активна участь у громадському житті.

На знімку: учениці Межиріцької середньої загальноосвітньої школи №1 Павлоградського району Таміла Панасюк *(ліворуч)* усьоме стає обласною стипендіаткою, а Юлія Седлер — ушосте.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото автора.

У НОМЕР

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Майбутній заповідник нашпиговано бомбами

Відповідно до указу Президента України колишній військовий полігон площею в 20 тисяч гектарів включено до складу національного природного парку «Олешківські піски». Але, щоб парк почав функціонувати, необхідно його розмінувати. 60 років «Олешківські піски» використовувалися як полігон для бомбометання військовою авіацією колишнього СРСР. Ці місця буквально нашпиговані авіабомбами, що не розірвалися, а осколків від боєприпасів вистачить на завантаження декількох потягів. Роботи з розмінування мають виконати Міністерство оборони України та Херсонська ОДА, але через відсутність належного фінансування вони проведені тільки на одному відсотку території. Сьогодні заборонено перебувати на території військового полігона у зв'язку з небезпекою для життя людей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЗАПОРІЖЖЯ

Понад годину чотирирічний хлопчик пробув сам у ліфтовому полоні

Причини дві: надмірна «самостійність» дитини та аварія силового трансформатора. Сталося це у Комунарському районі Запоріжжя. За словами заступника голови місцевої райадміністрації Василя Яковенка, хлопчик самостійно зайшов до ліфта, натиснув кнопку і поїхав. Як на біду — вимкнулося світло і дитина опинилася в темному, замкнутому приміщенні. Зрозуміло, що почався голосний плач і стукіт по стінках. Усе це почули сусіди по під'їзду і викликати спеціалістів ліфтового господарства та вжили необхідних заходів, щоб заспокоїти малого. Зрештою, юного подорожуючого випустили на волю.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

РІВНЕ

Друга вища освіта за рахунок держави

Тридцять шість спеціалістів вищого і середнього рівнів управління області здобули право отримати другу вищу економічну освіту в Тернопільському національному економічному університеті за рахунок коштів, виділених із державного бюджету. Конкурсний відбір проводився в рамках Програми перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва «Українська ініціатива».

Олександра ЮРКОВА.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Безпородні собаки виборювали кубки

Конкурс безпородних собак вперше у Тернополі організувала асоціація «Ноїв ковчег». Члени громадської організації, яка опікується безпритульними тваринами, мали на меті доказати, що всі тварини рівні, а безпородний пес може стати справжнім другом. Усього у конкурсі взяли участь більше тридцяти домашніх улюбленців, які змагалися у швидкості поїдання сосисок, дефілювали у костюмах, співали і танцювали. Більшість учасників конкурсу господарі колись підібрали на вулиці, але нітрохи про це не шкодують. Турботи щодо утримання тварин повністю компенсуються їхньою любов'ю і відданістю. Під час конкурсу «Ноїв ковчег» запропонував «усиновити» кількох бездомних цуценят. Двоє з них знайшли своїх господарів. Виручені благодійні внески, а це понад 700 гривень, підуть на утримання бездомних тварин.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Кам'янець–Подільський братиме участь у проекті «Локальні інвестиції та національна конкурентоспроможність», спрямованому на розвиток туристичної сфери, *інформує наш власкор Віра Шпильова*

Як убити ракову клітину?

Онкологія потребує серйозної фінансової підтримки

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Медики добре знають: ракові клітини утворюються у кожної людини щодня. Однак чітко налагоджена і здорова імунна система організму успішно справляється з ними, не даючи перерости у хворобу. Точно так щодня хтось із наших співвітчизників дізнається про страшний діагноз. І треба мати так само добре налагоджену медичну систему, щоб дати пацієнту шанс на одужання. Причому йдеться не стільки про фаховий рівень лікарів, вони, на щастя, у нас є, скільки про фінансові і матеріальні можливості медицини. А з останнім саме і виникають серйозні проблеми.

Найстрашніший канцероген — бідність

Онкологія давно визнана не тільки однією з найнебезпечніших медико-біологічних проблем, але й соціально-економічною. Ні для кого не секрет, що подолати її можуть як рання діагностика, так і фахове лікування. Однак усе це потребує серйозних коштів, а їх нестача виявляється найбільшим чинником ризику: держава не може гарантувати безкоштовне лікування таких хворих, а пацієнту за все життя не зібрати потрібних грошей. Бідність убиває швидше і болючіше, ніж будь-який канцероген.

Щороку тільки на Хмельниччині з небезпечним діагнозом стикається понад 4,7 тисячі чоловік. І як стверджують фахівці, рівень захворюваності та смертності постійно підвищується. Якщо півтора десятка років тому на кожних сто тисяч населення припадало 308 таких хворих, то минулорік ця кількість

Бідність вбиває швидше і болючіше, ніж будь–який канцероген.

зросла на півсотні. Причому є райони, скажімо, Ярмолинецький, де показник доходить ледь не до півтисячі хворих. За кожною сухою статистичною цифрою — нелюдські біль і страждання. Щороку в області помирає від онкологічних захворювань 2,7 тисячі осіб. Найприкріше те, що велика частина їх втрачає свій шанс на життя через запізнілу діагностику.

Для багатьох фатальними залишаються слова: цього могло б не статись, якби діяв механізм обов'язкового профілактичного огляду у закладах загальнолікувальної мережі, якби у лікарнях було побільше сучасного діагностичного обладнання, засобів хірургічного лікування та променевої терапії. Якби були дешевшими медикаменти. Якби врешті-решт у спеціалізованих стаціонарах було більше банальних ліжко-місць...

Порівняно із глобальними науковими завданнями, коли так і не вдається до кінця розкрити загадку хвороби, всі ці практичні проблеми, здавалося б, відступають на другий план. Але за нинішніх реалій саме вони багатьом пацієнтам вартують життя.

На останній сесії обласної ради, де затверджувався бюджет на нинішній рік, головний лікар обласного онкологічного диспансеру депутат Леонід Бриндіков звернув увагу на таку деталь: кошти, котрі виділяються на харчування одного хворого в день у його закладі вдвічі, а то й утричі менші від того, що перепадає іншим лікарняним установам. Зрозуміло, що, розподіляючи гроші, ніхто не намагався образити одних хворих і поставити в привілейоване становище інших. Біда в тім, що на всіх припадає малувато, а тому й доводиться ділити те, що є, а не те, що потрібно.

Маємо те, чого... не маємо

Розуміючи всю гостроту і важливість проблеми, обласна держадміністрація розробила і винесла на розсуд депутатів програму боротьби з онкологічними захворюваннями. Вона розрахована на сім років, і якби її вдалося здійснити, то медики мали б надію знизити задавненість захворювань на рак на п'ять відсотків, на стільки ж підвищити рівень виявлення злоякісних утворень на ранніх стадіях. А разом усе це допомогло б зменшити кількість летальних випадків. Крім того, програма передбачає створити систему хоспісів, підняти на вищий рівень матеріально-технічну базу закладів охо-

* ПЕРСПЕКТИВИ * ПЕРСПЕКТИВИ * ПЕРСПЕКТИВИ * ПЕРСПЕКТИВИ *

Море — велетенський... метановий генератор

Вчені стверджують, що замуленість Азовського моря стане благом: акваторія протягом сезону може виділяти стільки газу, скільки країна споживає за рік. А поки що мешканців приморських селищ та курортників не радує багнюка, яка насувається на пляжі.

Бухта Таранья, де розташоване селище Ялта Першотравневого району, замулюється на очах. Протягом останніх років тут закрита третина баз відпочинку. Місцеві мешканці залишилися без сезонного заробітку: мало хто із відпочивальників погодиться по дорозі до води та на берег долати смугу мулу завширшки до 200 метрів. Незадоволені й рибалки, які тепер не можуть вийти в море. Та й риби у бухті із промовистою назвою не залишилося.

Мул на дні Азова — властивість саме цього мілкого моря. Медики кажуть про лікувальні переваги багнюки, екологи — про вплив промислових підприємств на акваторію. А от російські вчені торік розпочали дослідження із вилучення... метану з мулу. Ідею підхопили українські колеги із Приазовського державного технічного університету (ПДТУ). Дослідження ще тривають, але перші висновки — обнадійливі: видобуток газу з дна моря не потребує великих капіталовкладень, а окуповується досить швидко.

Давні греки називали Азовське море Меотидним болотом

Азовська науково-дослідна станція працює у Північному Приазов'ї вже п'ятнадцять років. Вчені ПДТУ та Московського державного університету імені Ломоносова вивчають зсувні явища, «чорні» піски, зміни геометрії берегової лінії тощо. Тема збирання так званого біометану з'явилася вперше.

«Наші московські колеги за підсумками кількох експедицій склали донні карти Азовського моря в структурі донних утворень, — розповів ректор Приазовського державного технічного університету, доктор технічних наук, професор В'ячеслав Волошин. — Згідно з дослідженнями дно Азова являє собою рівнину, із перепадом глибини в межах 12 метрів. Але дно — це не пісок, а великий шар мулу, до шести метрів завглибшки. Про таку властивість моря відомо давно: візьміть Сиваш, кубанські лимани... Навіть давні греки називали Азовське море Меотидним болотом. Тобто наявність великої кількості мулу — це природний стан, обумовлений особливостями процесу поховання органічних речовин».

Мілководність моря, інтенсивне перемішування його вод, особливий специфічний кисневий режим, добре прогрівання води — все це призводить до швидкого розпаду так званих планктогенних органічних речовин. Біорозпад водоростей відбувається під дією анаеробних бактерій, які утворюють метан як побічний продукт метаболізму в безкисневих умовах.

«В Азовському морі метанова газація відбувається постійно. Ми стверджуємо, що море являє собою один велетенський природний метановий генератор, — пояснює ректор університету. — За експертними оцінками, вся розрахункова акваторія Азова, де є відкладення мулу, може виділяти понад 90 мільярдів кубометрів метану за сезон. Це обсяг, який перевищує річне споживання природного газу в Україні. Навіть якщо взяти середній вміст органічної речовини в мулі в мінімальному розмірі, можна очікувати реального притоку біометану на квадратний метр поверхні моря від 30 до 50 кубометрів за сезон».

Заправлення автомобілів та паливо для міст узбережжя — це реально

Аналіз проб повітря над поверхнею моря на різних територіях дає стійкий результат наявності слідів метану. Дослідження тривають, причому російські вчені вже отримують напівпромислові результати. Їхня держава фінансує ці роботи — і це при тому, що сусіди не обділені покладами природного газу. Щодо українських дослідників, то вони поки що працюють на голому ентузіазмі. Тема отримання й використання біогазу зараз дуже популярна: такі заводи вже діють в Україні. У випадку з Азовським морем всю попередню роботу — транспортування і підготовку сировини, а також будівництво герметичної місткості — виконала природа. Працелюбні бактерії — археї — виділяють метан в результаті своєї життєдіяльності на глибині. Людині залишається взяти отриманий газ.

«Заправлення автомобілів? Будь ласка! Побутовий газ для міст узбережжя? Спокійно. Там можна отримувати адекватні обсяги. Причому технологія дуже проста, не порушує ані флору, ані фауну Азовського моря, на відміну від видобутку газу через бурові вежі. Не потрібно щось будувати, пробурювати, спалювати. Просто натягни тент — і збирай газ. Тому від цього джерела енергії не варто відмовлятися», — переконаний В. Волошин, який називає перспективу видобутку біогазу «клондайком».

До речі, курортні селища Приазов'я здебільшого не мають газопроводу, а часто-густо й інших благ цивілізації — водогону й каналізації. Тому власне джерело енергії було би не зайвим. Поки що місцеві мешканці вважають замуленість моря екологічним лихом, а не порятунком. Власники баз відпочинку заманюють курортників «лікувальними грязями» за прийнятною ціною. До речі, і про ціну, і про лікувальні властивості — правда. Хоча відпочивальники обирають таки дорожчі, але чистіші пляжі.

Ліна КУЦ.

На знімку: лагідне і тепле Азовське море може дарувати енергію не лише в переносному, а й у прямому значенні.

Фото автора.

рони здоров'я, що надають медичну та соціальну допомогу онкохворим, зробити дієвою профілактику, ефективними діагностику та лікування. І все так і сталося б, якби знайшлись потрібні кошти. На жаль, і без того доволі помірковані плани (бо розроблюються вони з огляду на постійний фінансовий дефіцит) вже з самого початку поставлені під загрозу. Скажімо, на всі заходи, спрямовані на вдосконалення системи профілактики, припаде нинішнього року з усіх джерел фінансування лише сорок тисяч гривень. Не хочеться навіть рахувати, яка частка цих коштів дійде до районної лікарні, до сільської, а тим більше — до кожного конкретного хворого. Правда, щоб бути об'єктивним, варто зауважити, що через два роки планується отримати 800 тисяч гривень із державного бюджету на придбання сучасного мамографа для обласного онкологічного диспансеру. А потім щорічно такі самі суми на ті ж цілі для Волочиської, Шепетівської, Деражнянської та Кам'янець-Подільської районних та міської лікарень. Але все це фінансування розпочнеться тільки з 2012 року.

Нинішнього ж року фінансове навантаження при виконанні цієї програми ляже на державний і обласний бюджети, котрі планують виділити відповідно 6,6 та 4,2 мільйона гривень. Гроші підуть на найнеобхідніше — придбання ізотопів для лабораторії, препаратів супроводу для лікування онкохворих, закупівлю лабораторних реагентів та рентгенівської плівки, а левова частка — на хіміопрепарати.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Лікарі Хмельницького онкодиспансеру разом із стандартними методами лікування спробували в окремих випадках застосовувати препарат амітозин — унікальну розробку українського вченого Анатолія Потопальського. У його основу покладений екстракт чистотілу. Препарат не руйнує здорові клітини, зате може допомоги при знищенні злоякісних пухлин. В цих цілющих властивостях лікарі диспансеру впевнились на практиці, зафіксувавши випадки, коли застосування амітозину в комплексі з іншими засобами ефективно допомагає хворим навіть із четвертим ступенем захворювання. У диспансері готові були продожити цю методику, та, на жаль, не знайшлось спонсора, котрий профінансував би виготовлення хоча б двохсот доз ліків. Самому ж ученому налагодити масовий випуск препарату просто не під силу. Хоча в науковому світі не всі вбачають панацею в амітозині, проте реальні випадки одужання є найпереконливішими аргументами. Якби ця наукова розробка була вчасно профінансована і почала широко застосовуватись на практиці, хто знає, скільком пацієнтам вдалося б таки одержати перемогу над хворобою.

Усе це вкрай необхідне, але говорити про те, що онкологія краю зможе здійснити справді революційний прорив за такої матеріальної підтримки, просто не доводиться. Перемога над хворобою здобуватиметься переважно завдяки подвижницькій праці фахівців, їхній майстерності, а ще — титанічним зусиллям родин, котрі заради близьких будуть усіма правдами і неправдами добувати гроші на лікування та реабілітацію.

Замість епікризу

Якби йшлося тільки про фахові успіхи місцевих онкологів, вони мали б про що розповісти. Адже Хмельницький онкодиспансер визнаний у країні одним із провідних лікувальних закладів, отримав почесне звання «Найкращий заклад медичної освіти», має подяку від Президента України. За цим офіційним визнанням стоять конкретні справи. Так, в області живе понад 25 тисяч чоловік, що перенесли онкологічне захворювання, і це означає, що саме завдяки старанням медиків пацієнтам вдалось відвоювати у хвороби свій шанс на життя. За п'ять останніх років вдалось поліпшити цілу низку показників, які свідчать про зростаючі шанси на перемогу над хворобою. Досягти цього вдалось завдяки не тільки роботі онкологів, а ще й старанню спонсорів. Саме за їх підтримки була створена одна з кращих дитячих палат в Україні.

Усе та ж обласна програма передбачає за сім років витратити на потреби онкології краю близько 140 мільйонів гривень. На перший погляд, немала сума. Але навіть вона визначає витрати лише на найнеобхідніше, без чого не можна жити вже сьогодні. Про перспективні розробки, методики завтрашнього дня навіть не йдеться. І це цілком може означати, що, навіть виконавши всі пункти програми, через сім років ми знову залишимось на позиціях учорашнього дня. Крім того вже сьогодні обласні фінансисти ставлять під сумнів можливість її фінансування в передбачуваному обсязі через обмеженість фінансового ресурсу місцевих бюджетів. Тож залишається просто вірити в те, що колись таки економіка запрацює, гроші потечуть у бюджети всіх рівнів, і їх вистачатиме не тільки на комунальні і зарплатні витрати медицини, а ще й на її розвиток. Зрештою, навіть лікарі переконують своїх пацієнтів у тому, що тільки беззастережна віра може побороти ракову клітину.

Ірина КОЗАК.

Фото автора.

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Стан очисних у Володимирці — критичний

Розподіл та ефективність використання коштів з обласного природоохоронного фонду стали головним питанням виїзного засідання постійної комісії Рівненської обласної ради з питань екології, природокористування, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Голова Володимирецької районної ради Петро Мартинюк і володимирецький селищний голова Олександр Осмолович розповіли депутатам, що стан очисних споруд — одна з найболючіших проблем селища. Торік з обласного природоохоронного фонду на їх реконструкцію було виділено 140 тисяч гривень, але цього, як переконалися депутати, перебуваючи на об'єкті **(на знімку)**, недостатньо для проведення оптимального необхідного комплексу робіт. Опікується експлуатацією та реконструкцією очисних Володимирця комунальне каналізаційне підприємство з водопостачання і водовідведення «АКВА». Його директор Олександр Пігаль не приховує, що стан об'єкта критичний і потужностей для очистки централізованих стоків селища катастрофічно не вистачає. Єдиний вихід — невідкладне капітальне розширення. За підсумками засідання постійна комісія, зважаючи на складність ситуації, прийняла рішення: при розгляді переліку природоохоронних заходів на 2010 рік, що фінансуються з відповідного обласного фонду, виділити кошти на реконструкцію очисних у Володимирці.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

*** ЖИТТЯ БЕЗ ПРИКРАС * ЖИТТЯ БЕЗ ПРИКРАС ***

Про що розповість шкільна тарілка

— Яка саме тарілка? — діловито уточнила дочка-дев'ятикласниця. — Якщо не супутникова, то вона розповість про те, що їжа в шкільній їдальні огидна. Що в котлетах практично немає м'яса, а в каші — масла, що борщ прісний, а сосиска в тісті — повна блювота. Що алюмінієві ложки в роті ламаються. І що ковбаса в піці погано пахне, а замість твердого сиру щось дивне. І що все це коштує ого-го...

І це в одному із престижних навчальних закладів обласного центру.

Чи будуть чиновники з кефіром?

Тож зварити суп і посмажити котлети для школярів — тільки півсправи. Не менш важливо, із чого складаються ці котлети й чи можна їх уживати хоча б без шкоди для здоров'я.

Проблема повноцінного і якісного дошкільного й шкільного харчування давно вимагає рішення. Підштовхує до цього саме життя з його сумною медичною статистикою. Покоління, ослаблене хворобами, через п'ять-десять років стане біля керма влади й доглядатиме за чиновниками, які постаріли. Цілком імовірно, що чималий відсоток їх проводитиме життя в будинках для людей літнього віку. Тому питання забезпеченої ситої старості з відповідним джентльменським набором — кефіром, клістиром і теплою вбиральнею — поки що залишається відкритим.

Українські закони, на жаль, мимоволі ділять дітей на «білих» і «чорних», на сільських й міських, на багатих і бідних, на ситих і голодних. Приміром, «за безплатно», тобто за рахунок бюджету, дозволено харчуватися тільки учням перших-четвертих класів і дітям пільгових категорій. Іншим школярам — ні. Але весь парадокс у тому, що харчові продукти в школи й дитсадки збираються в складчину, з миру по нитці, купуються за спонсорські кошти.

Як підкреслив начальник миколаївського обласного управління освіти й науки Валерій Мельниченко, штатна посада медсестри згідно з українським законодавством передбачена тільки в великих школах, де вчиться більше ста дітей. Отже, діти дев'яноста шкіл Миколаївської області позбавлені права на одержання першої медичної допомоги.

Що стосується наявності в школах дієтичної сестри, тут взагалі катастрофа. Правом на розкіш у вигляді штатної дієтсестри можуть похвалитися тільки школи, де вчиться більше 250 дітей. Виходить, на повноцінне збалансоване меню, з урахуванням поживності й калорійності страв, можуть претендувати тільки вибрані школярі.

А як тоді бути дітям з малокомплектних початкових шкіл, де лише десяток учнів? І таких шкіл у Миколаївській області наберется з тридцять. Чим же вони завинили?

М'ясо на кінчику ложки

Складне завдання поставили перед главами райдержадміністрацій і райрад керівники Миколаївської області Микола Круглов і Тетяна Демченко — геть усі учні перших-четвертих класів і діти пільгових категорій повинні одержувати гарячі обіди. І це завдання треба вирішити в найкоротший термін — вже до нового навчального року.

Питання харчування в школах і дитячих садках гостро обговорювалися в облдержадміністрації на раді з взаємодії органів державної влади й місцевого самоврядування. Треба визнати позитивні моменти: у Миколаївській області кошти на харчування вихованців інтернатських установ збільшилися до 33 гривень на добу. Та й з гарячими обідами в перших-четвертих класах шкіл області справи йдуть непогано. Обіди одержує більш як 99 відсотків учнів шкіл.

Але голова облдержадміністрації Микола Круглов запропонував розглянути цю цифру з другого боку: чому в обласному центрі гарячими обідами забезпечено тільки 98,3 відсотка школярів, у Березанському районі — 99,4 відсотка, у Врадіївському — 98, у Жовтневому — 98,9, у Новобузькому — 97, у Снігірівському — 99,7 відсотка дітей? Адже це явне порушення закону: і владу треба застосувати, і спритність, і кмітливість, і вимогливість, і організаторські здібності виявити.

Голова обласної ради Тетяна Демченко в контексті рішень сесії з організації дитячого харчування розповіла про кричущий випадок у Жовтневому районі.

«Сором і ганьба! Вартість харчування дітей у селищі Полігон — півтори гривні на день... Скажіть, як можна на ці гроші прогодувати дитину?»

Як виявилося, фірма, що перемогла в тендері й одержала монопольні праві на закупівлю харчових продуктів для дітей, вирішила заробити на підростаючому поколінні. Як показала перевірка, вона примудрялася закуповувати яловичину по 44 гривні за кілограм у той час, коли середня ціна на м'ясо була тридцять гривень.

Тетяна Демченко, педантична в цих питаннях, не полінувалася заглянути в меню, щоб подивитися, скільки ж м'яса при такому ціновому розкладі потрапило в дитячу тарілку. Денна порція м'яса, такого необхідного для повноцінного фізіологічного розвитку дитини, вражала своїми масштабами. У понеділок діти одержали на обід по сорок грамів яловичини, у вівторок — по тридцять, а в інші дні їм давали печінку й рибу. Причому 40 і 30 грамів м'яса після приготування уварювалися на 30 відсотків. Словом, порція м'яса для дитини вміщалася на кінчику ложки.

На засіданні ради з взаємодії гілок влади на основі колективної думки були вироблені шляхи вирішення поставленого завдання.

Є надія, що «свіжий» закон про тендерні закупівлі й свіжі кадри керівного апарату не дозволять зловживати здоров'ям дітей. Що депутати, органи місцевого самоврядування й чиновники зроблять усе можливе, щоб на ділі підтвердити істину: діти — наше майбутнє.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Євросоюз вивчає можливості прийняття додаткових обсягів газу через Україну, *заявила прес–секретар Єврокомісії з питань енергетики Марлен ХОЛЗНЕР*

Прем'єр–міністр Микола Азаров доручив міністру промислової політики Дмитру КОЛЕСНИКОВУ врегулювати проблему з виплати зарплат працівникам державного підприємства «Харківський приладобудівний завод імені Шевченка» *(УНІАН)*

Уже третій Президент проявляє увагу до матері Гонгадзе

Позавчора Віктор Янукович зустрівся з Лесею Гонгадзе. Розмова між Президентом і матір'ю зниклого журналіста тривала 45 хвилин. Її свідком була лише заступник глави АП Ганна Герман: на такому вузькому колі учасників зустрічі начебто наполягла сама пані Гонгадзе.

Враженнями від високої аудієнції мама Георгія досить лаконічно поділилася з «Німецькою хвилею». Вона передала господареві кабінету наявні в неї результати експертизи і свої письмові пропозиції «цілком конфіденційного характеру», які, на її думку, посприяють об'єктивному розв'язанню затяжної справи. Президент, зазначила пані Леся, дуже уважно й терпляче її вислухав і «пообіцяв, що спробує це питання вирішити, зустрівшись з Генеральним прокурором. І, як я розумію, у нього є таке бажання...»

Втім, самого бажання замало. Леся Гонгадзе усвідомлює, що Віктору Януковичу доводиться посилатися на документи, подані ГПУ, от якби глава держави «був експертом, то він міг би висловити й свою думку». Хай Бог милує від такої ласки — Президента в ролі судово-медичного дослідника. Якщо хтось з оточення підметушиться і скористається наївним уявленням матері про роль керівника держави як про «кращого друга експертів» — на суспільство такі «результати» зваляться, що голова «затанцює» обертом навіть у далеких від політично-кримінальних розбірок обивателів. А між тим, як наголошує сама пані Леся, прокуратура і так «зайшла в глухий кут», і розслідування «починається по другому колу».

Попри всю уважність Віктора Федоровича до відвідувачки, передчасно пророкувати високий ККД від понеділкової зустрічі. Це — вже третій Президент, який «терпляче» вислуховує матір журналіста й обіцяє їй допомогти «добитися правди», а не сфальсифікованих, за її даними, результатів експертиз «таращанського тіла». Поки що ще більшим терпінням доводилося запасатися рідним — в очікуванні не чергової політичної «бовтанки», а конкретних і, головне, доказово-об'єктивних слідчих та судових дій і рішень. На жаль, відомі «анонси» Генпрокурора Олександра Медведька про прискорене завершення резонансних справ, зокрема і «справи Гонгадзе», здається, так вписуються в об'єктивність, як дужа постать Віктора Януковича в незатишний інтер'єр експертної лабораторії...

Не виключено, що незалежний в усіх відношеннях Генпрокурор прислухається до побажань Президента врахувати «окрему думку» матері. Але, як спостерегла вона сама, «тут задіяно такі інтереси, котрі перемогти практично неможливо». Навіть уважним президентам. Навіть принциповим прокурорам.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

П'ятдесят років «Мрії»

Одна з кращих кримських оздровниць — дитячий оздоровчий центр «Мрія» Південної залізниці (ПЗ) — днями відсвяткувала 50–річчя від дня свого заснування. Відлік історії вона веде з моменту висадження тут першого піонерського десанту — з 7 червня 1960 року.

Фото В'ячеслава ЛИТВИНОВА.

Біля джерел створення оздоровниці стояв колишній начальник Південної дороги Костянтин Кожухар, який в 1958-му добився від Євпаторійскої міськради рішення про виділення землі під піонерський табір. Становлення «піонерської республіки» пов'язане з іменем іншого керівника — Григорія Головченка. Але по-справжньому «Мрія» розквітла в останні роки, за нинішнього начальника ПЗ Віктора Остапчука.

Днями в урочистій обстановці тут було прийнято в експлуатацію заново відбудований 4-й корпус закладу. Причому останнім часом — уже третій. До слова, докорінна реконструкція всіх цих корпусів, які були побудовані за типовими проектами 1950-х років, — також ідея Віктора Миколайовича. Кращого подарунка до 50-літнього ювілею годі й придумати.

Всі три реконструйовані корпуси красиві й зручні. Раніше в них були багатомісні палати з туалетними кімнатами в кінці коридору. А зараз усі поверхи зайняті двомісними номерами з усіма вигодами, оздобленням яких займалися досвідчені дизайнери. В кожному номері — телевізор і невеликий холодильник.

Нині в таборі відпочиває перша зміна дітей працівників Південної. Вони із задоволенням обживають комфортабельні номери.

Крім того, в нинішньому році на Південній залізниці працюватимуть дитячі оздоровчі центри «Сонячний» у Харкові, «Зміна» у Лозовій і «Лісова казка» у Куп'янську. Цього тижня дітлахи заселяться в дитячі оздоровчі центри «Молода гвардія» Полтавської дирекції залізничних перевезень і «Орлятко» Сумської дирекції залізничних перевезень.

Загалом за літній сезон у шести дитячих оздоровчих центрах Південної залізниці відпочинуть 5617 дітей, повідомляють у прес-службі відомства. При цьому 375 соціально незахищених дітей — зі шкіл-інтернатів і малозабезпечених родин — за безплатними путівками.

...Тим часом діяльний творчий тандем у складі начальника Південної залізниці Віктора Остапчука та директора «Мрії» Володимира Яроша не має наміру ставити крапку на досягнутому. Передбачається побудувати відкритий плавальний басейн, спортивний комплекс... Одне слово, все тільки починається!

Микола КОСИЙ.

Депутати Київради бажають мораторію — замість того, щоб дотримуватися природоохоронного законодавства

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Депутати Київради ухвалили рішення про призупинення будівництва на місці знищеного 1,5 га лісу поблизу метро «Дарниця». Забудовникам наказано відновити всі знищені ними зелені насадження. Від такого «торжества» справедливості нормальній людині залишається хіба що заплакати: «лісоруби» знесли тут вікові сосни...

Тим часом депутати з різних блоків у Київраді закликали колег підтримати їхні проекти рішень про мораторій на відведення під громадську та житлову забудову земельних ділянок, зайнятих парками, скверами, лісами. Бо ситуація у місті катастрофічна: дерева та кущі крадькома вночі знищуються гектарами.

Про це йшлося також і на останніх громадських слуханнях у Київраді: її депутати обурювалися варварським знищенням зелених зон. А також тим, що «влада на догоду забудовникам дозволяє вирубувати дерева сотнями». Почасти цей «плач Ярославни» нагадував погану виставу, адже члени то однієї фракції, то іншої — самі й голосували за відведення земельних ділянок у зелених зонах під забудову! Тепер от намагаються «боротися»: встановити мораторій і притягнути винних до відповідальності. Що стосується покарання зловмисників, то останні можуть не перейматися: їм нічого не загрожує, бо в такому разі лави борців за «зелену» справедливість дуже порідшали б. Та й заклики — покарати чиновників, як і деяких депутатів, винних у знищенні зеленого Києва, — не що інше, як комедія: за законодавством, колегіальний орган не несе кримінальної відповідальності за ухвалені колективні рішення...

Про який мораторій ідеться, і навіщо потрібні балачки про його встановлення — ясно: для створення видимості боротьби. Бо насправді в ньому немає потреби: дотримання природоохоронного та іншого законодавства цілком достатньо, щоб не заставляти МАФами газони, сквери, зелені та рекреаційні зони, як і не будувати ТРЦ, та не встановлювати кіоски в межах «червоних ліній» уздовж залізниці, метрополітену, а також на зупинках громадського транспорту. З другого боку, який мораторій потрібен для того, щоб контролювати недобросовісних підприємців, котрі в документах зазначають, що вони беруть шматок землі для встановлення павільйону сезонної торгівлі, натомість споруджуючи капітальні кількаповерхові приміщення? Як, приміром, поблизу станції метро «Гідропарк», про що ми неодноразово писали, звертаючись до міської влади вжити заходів, і на що впродовж майже двох років одержуємо від неї бюрократичні відписки.

Щодо ділянки лісу на вулиці Малишка, 2, яку «законно» знищила проектна компанія «Ярус». І проти чого протестують місцеві мешканці. Вона вочевидь не має наміру заводитися із затратним будівництвом ТРЦ: на утрамбованому тут щебені швидше за все з'являться банальні торгові ряди або ще одна парковка. З другого боку, вся територія поблизу станції метро «Дарниця», де донедавна були газони з кущами та березовий гай з дорослими деревами, вже давно стала одним великим базаром без будь-якого дозволу, а тим паче — землевідведення. Який ще мораторій і на що мають встановити депутати Київради, щоб повернути зелені насадження туди, де вони були?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Нагородити орденом. Посмертно...

Указом Президента України старшого дільничного інспектора міліції Коростенського міськвідділу УМВС України в Житомирській області лейтенанта міліції Сергія Березюка за мужність і самовіддані дії, виявлені під час виконання службового обов'язку, нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. На жаль, посмертно. Міністр внутрішніх справ України Анатолій Могильов у Лісівщині Коростенського району вручив державну нагороду батькам Сергія Березюка — Євгенії Федорівні та Василю Миколайовичу **(на знімку).**

...Це сталося в середині травня. Молодий міліціонер разом із другом повертався додому. Біля магазину побачили п'яних чоловіків, які голосно й брутально лаялися. Ці молодики вже були знайомі дільничному. Вони працювали на будівництві одного з підприємств Коростеня і неподалік наймали квартиру. Лише тиждень тому він заходив до них: сусіди скаржились на занадто гучну музику та шум уночі. Цього разу чоловіки (як згодом з'ясується, їх було семеро, найстаршому з них 40, а наймолодшому 20 років) зауваження про дотримання громадського порядку сприйняли войовниче. Коли в руках одного з молодиків блиснув ніж, дільничний з товаришем забігли до магазину та утримували вхідні двері, допоки продавець телефонувала на номер 102. Сергій взяв слухавку, охарактеризував черговому по міськвідділу ситуацію і попросив допомоги. А потім вийшов простежити, щоб не накоїли лиха п'яні молодики, озброєні ножем. Бажання захистити інших і коштувало Сергієві життя. На нього накинулись троє: двоє тримали, а третій завдавав ударів ножем. Почувши гучну сирену патрульного автомобіля, нападники кинулись тікати. Дільничний ще зміг сказати кілька слів про те, що сталося, і знепритомнів.

Лікарі, які робили все можливе, щоб урятувати хлопцеві життя, нарахували сім ножових ран, три з них — життєво важливих органів, у тому числі серця. Такі поранення 25-річному міліціонерові, єдиному синові Євгенії Федорівни та Василя Миколайовича, шансів не залишили...

Відділ зв'язків із громадськістю УМВС України в Житомирській області.

Фото ВЗГ.

Колегіальний орган не несе кримінальної відповідальності за ухвалені колективні рішення...

Мінськ і Москва продовжують газову війну. В Києві вважають, що конфлікт невдовзі завершиться

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Москві вже заявили, що готові задіяти транзитні потужності України для поставок газу до Європи через конфлікт із Мінськом. У свою чергу українська компанія «Укртрансгаз» підтвердила, що готова наростити транзит російського газу на Захід у разі проблем з поставками через Білорусь. Тим часом серед українських політиків і експертів особливої ейфорії у зв'язку з цією заявою не спостерігається.

«Милі посваряться — ще краще помиряться», — так оцінив ситуацію Олег Зарубінський, народний депутат від фракції Блоку Литвина. Політик упевнений, що розглядати те, що відбувається, як якусь драму взагалі не треба. «Я не думаю, що це кардинальне погіршення відносин між двома країнами, — припустив Зарубінський. — Тим більше, наскільки мені відомо, союз Росії й Білорусі ще не нівельовано. Він існує. Тому я думаю, що через якийсь час вони знайдуть компромісне рішення, тим паче ціна питання не така вже й велика».

Цю думку розділяє і народний депутат від фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко. Він упевнений, що Москва і Мінськ спроможні без будь-чийого втручання врегулювати розбіжності. «Заробляти на чужому конфлікті означає, що завтра на твоєму конфлікті з кимось хтось заробить. Я ніколи не був прихильником бізнесу на чужому горі», — підкреслив політик щодо українських перспектив збільшення обсягів транзиту. Крім того, на думку Колесніченка, причини конфлікту криються в майбутніх президентських виборах у Білорусі: «Там є якісь свої проблеми, як я розумію».

Україна, безумовно, підтримає споживачів у Польщі, Німеччині й пропускатиме ті обсяги газу, які потрібно, через свою територію, упевнений директор енергетичних програм київського Центру політологічних і економічних досліджень ім. Разумкова Володимир Саприкін: «А казати про величезні заробітки для України не доводиться, оскільки я прогнозую, що війна все-таки буде недовга, і сторони знайдуть компроміс».

Яна СТАДІЛЬНА.

Третє візове «вікно» відкрили на літній період у Генконсульстві Польщі у Вінниці

Більше семи тисяч віз видали українцям у Генеральному консульстві Польщі у Вінниці, починаючи з лютого нинішнього року.

— Ми цінуємо час кожного, хто звертається до нас у консульство, тому це додаткове вікно значно прискорить процес оформлення документів для поїздки у Польщу, — повідомив журналістам Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці Кшиштоф Свідерик. — Тут оформлятимуть документи для колективних поїздок. А вже з першого липня запровадимо ще одну новинку — реєстрацію візових анкет через Інтернет. Тобто заповнити анкету можна буде вдома і відправити її електронною поштою, що також значно зекономить час.

За словами Генконсула, у літній період значно збільшилася кількість наших громадян, які виїжджають до сусідньої держави на навчання, у бізнесових справах, на екскурсії. Додатково відкрите візове вікно полегшить роботу насамперед п'яти туристичним фірмам, що акредитовані у місті над Південним Бугом для організації подорожей до Польщі.

Водночас поляки вирішують питання поліпшення транспортного сполучення. Кшиштоф Свідерик вніс пропозицію до міністерства транспорту щодо продовження маршруту руху швидкісного потяга Вроцлав—Львів до Вінниці. Разом з головою Вінницької ОДА Миколою Джигою він обговорив питання про можливість відкриття повітряного авіасполучення між місцевим аеропортом і польським Лодзем. А сьогодні у Вінницькому краєзнавчому музеї буде відкрито велику фотовиставку «Польща: здалеку і зблизька», яку організовує для вінничан польське консульство. Показ робіт відомих польських фотомайстрів триватиме до 11 липня.

Віктор СКРИПНИК.

ФОТОФАКТ

Шведи відсвяткували весілля кронпринцеси Вікторії, яка вийшла заміж за власника мережі фітнес-центрів Даніеля Вестлінга.

Фото Лехтікува (Укрінформ).

Теракт у Стамбулі

У Стамбулі проходить масштабна операція з піймання злочинців, що влаштували вибух в армійському автобусі. В операції беруть участь спецслужби та поліція міста.

Нагадаємо, придорожня міна з дистанційним керуванням була приведена в дію у вівторок о 4.45 у густонаселеному робочому районі Халкалі, коли там проїжджав автобус із турецькими військовослужбовцями. На околиці району розташовані військові частини. Кількість загиблих у теракті вчора вдень досягла чотирьох, із них — троє військових і 17-річна дочка одного з військовослужбовців. 12 осіб дістали поранення.

Ракета-носій «Дніпро» вивела на орбіту новий апарат

Услід за п'ятнадцятим пуском ракети-носія (РН) «Дніпро», яка 15 червня успішно вивела на орбіту два космічні апарати, 21 червня о 5.14 год. за київським часом відбувся шістнадцятий — з космодрому «Байконур».

Цього разу, як повідомили у Центрі інформаційних зв'язків ДП «КБ «Південне», на кругову навколоземну орбіту виведено німецький космічний апарат TanDEM-X масою 1344 кг, що призначений для сканування поверхні Землі. Разом з уже функціонуючим на орбіті апаратом TerraSar-X, запущеним у 2007 році РН «Дніпро», він буде передавати високоякісні знімки об'ємного зображення.

Пускові послуги забезпечила Міжнародна компанія «Космотрас», основними учасниками якої є українські підприємства КБ «Південне» і ВО «Південний машинобудівний завод», а також ВАТ «Хартрон». Підготовку до пуску здійснила міжнародна бригада вчених, конструкторів, випробувачів та робітників.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Ялту й Новоросійськ зв'язала «Комета»

Судноплавна компанія з Росії відкрила корабельне сполучення Новоросійськ—Ялта—Новоросійськ. «Усе гарне треба відроджувати, — переконаний Альберт Нікітін, директор із стратегічного розвитку і планування компанії-судновласника. — Отож торік ми вирішили освоїти одну з міжнародних ліній. І хоча той сезон виявився не надто вдалим, ми сподіваємося, що в нинішньому й погода не підведе, і пасажири оцінять достоїнства та комфортабельність нашого судна».

За часом дорога з Новоросійська до Ялти триває п'ятьшість годин. Але невеликі корективи може вносити погода та непередбачені обставини. Першим у сезоні рейсом «Комети» до Ялти прибули 22 пасажири, 20 осіб вирушили назад через два дні. Поїздка в каюті бізнес-класу коштує 1290 гривень, у економ — 860 гривень, економ дитячий — 645 гривень. Дітей до п'яти років на борт беруть безплатно. Вражаючу ціну квитків компанія аргументує високою вартістю дизельного палива.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

ФОТОФАКТ

На полях Бельгії сотні ентузіастів брали участь у реконструкції подій битви під Ватерлоо.

Фото Сіньхуа (Укрінформ).

На митниці затримали контрабанду на сто тисяч гривень

У районі селища Бірюкове луганські митники затримали громадянина з контрабандою реагентів, що використовуються в мікробіології. Препарати для культивування мікроорганізмів, поживні для середовища виділення ендобактерій, стафілококів, сальмонел і шигел, загальна кількість яких становило 344 одиниці, були сховані в багажному відділенні автомобіля «ЗАЗ». Спроба переправити контрабанду в обхід зони митно-прикордонного контролю пункту пропуску «Довжанський» успіхом не увінчалася. Реагенти, загальна вартість яких становила майже 103,2 тисячі гривень, вилучені до рішення суду.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ПЛАНЕТА

Права людини на Кавказі, ісламофобія та пандемія грипу A/H1N1 — головні питання ПАРЄ

У Страсбурзі українські парламентарії беруть участь у літній сесії Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Основні теми сьогоднішнього порядку денного — проблема пандемії грипу A/H1N1 та ісламофобія.

А напередодні в ПАРЄ обговорювали засоби юридичного захисту від порушень прав людини в Північно-Кавказькому регіоні. Доповідач Дік Марті у спеціально підготовленому для слухань документі зазначив, зокрема, що «в Чеченській Республіці громадськість продовжує перебувати в загальному кліматі страху, незважаючи на безумовний успіх у сфері реконструкції та значного поліпшення інфраструктури регіону, який був спустошений двома руйнівними війнами». Схожі звинувачення пан Мартін висунув владі Інгушетії та Дагестану. Це був не перший розгляд «кавказької» теми у Страсбурзі. На жаль, поки що істотного поліпшення прав людини в цьому регіоні не спостерігається.

Також учора ПАРЄ розглянула становище ромів в Європі й діяльність Ради Європи в цій сфері. Цікаво, що в останніх дебатах узяла участь відома французька акторка Фанні Ардан, яка шефствує над кампанією «Доста!», мета якої — поліпшити імідж циган на континенті й допомогти представникам цього етносу соціалізуватися в суспільства тих країн, де вони проживають.

Тетяна ПАСОВА.

Хто стабільніший за всіх на світі?

Журнал Foreign Policy і благодійний фонд The Fund for Peace опублікували щорічний рейтинг найнестабільніших держав світу.

Експерти оцінили 177 країн за 12 різними показниками — безпека жителів і гостей, економічна стабільність, дотримання прав людини, свобода ЗМІ, ВВП на душу населення, охорона здоров'я, відсутність насильства, ксенофобії, злочинності. Всі показники підсумовуються, і держава, яка набрала найбільшу кількість балів, визнається найбільш нестабільною.

Найстабільніші країни світу розташовані на Скандинавському півострові — це Норвегія, Швеція, Фінляндія. У першій десятці найстабільніших країн дві неєвропейські країни — це Австралія та Нова Зеландія. Останню було визнано наймиролюбнішою країною світу в 2009 році. Чилі стала єдиною латиноамериканською країною, що пробилася до списку найбільш благополучних.

Цікаво, що у списку «провальних країн» Росія випереджає Україну та Білорусію й посідає 80-ту позицію, Білорусія — 82-гу, а Україна — 109-ту. Тобто Україна за рівнем стабільності й безпеки обганяє багату й нафтоносну РФ на 29 пунктів.

Більше того, Росію, що значно відстала від прибалтійських сусідів і навіть Білорусії, експерти розташували на межі між «небезпечною ситуацією й стабільністю».

Найкращі показники з колишніх радянських республік у Литви, Естонії та Латвії, найнестабільніші — це Узбекистан, Грузія та Таджикистан. Найнебезпечніші країни світу це Сомалі. ПАР, Чад, Судан, Зімбабве, Конго, Афганістан.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У містах проведення Євро–2012 цього року буде побудовано 11 пожежних депо, *сказав глава Міністерства з надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич*

Україна має приєднатися до Конвенції про статус осіб без громадянства 1954 року та Конвенції про скорочення безгромадянства 1961 року, *заявила Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова*

ПОДРОБИЦІ

Щоб повернутися до нормального режиму роботи «Луганськтепловозу» знадобиться близько півроку

Результати конкурсу з продажу контрольного пакета акцій холдингової компанії «Луганськтепловоз» влаштовують і трудовий колектив підприємства. Повторна перемога «Керуючої компанії «Брянський машинобудівний завод», що представляє російську корпорацію «Трансмашхолдинг», на думку заводчан, гарантує підприємству стабільний розвиток не тільки в найближчі роки, а й у перспективі. Потреби російських залізниць у нових вантажних магістральних тепловозах величезні. Одержавши доступ до російського ринку, луганські тепловозобудівники впевнені, що в змозі поставляти на нього сучасні, надійні локомотиви.

— Ми вже працювали разом майже три роки, — пояснює голова правління ВАТ ХК «Луганськтепловоз» Віктор Бикадоров. — Була затверджена програма розвитку і модернізації виробничих потужностей, розроблений бізнес-план як на короткостроковий, так і на тривалий період, інвестиційна програма. Словом, нам не потрібно починати з нуля. У програмних документах закладені показники зростання випуску продукції, створення нової техніки, технологічне переоснащення виробництва, підвищення соціального рівня трудового колективу.

На думку Віктора Бикадорова, у конкурсі взяли участь ті, хто того побажав. Відсутність таких грандів промисловості, як «Сіменс», «Альстом», «Бомбардьє» він пояснює незацікавленістю цих відомих компаній у купівлі заводу. А що стосується невисокої вартості пакета акцій, пояснив, що він більше не коштує. Оцінювальна комісія скрупульозно обстежила всі активи й інфраструктуру заводу. «Ну, ми ж не «Криворіжсталь», не «Укртелеком». Фахівці це чітко розуміють», — підсумував директор.

Експерти вважають, що для модернізації виробництва та технічного переоснащення завод потребує мільярдних інвестицій. У Німеччині, наприклад, на початку 90 років держава віддавала інвесторам подібні підприємства за одну марку, щоправда, за умови, що вони вкладуть у розвиток виробництва величезні кошти. Така політика, на думку Віктора Бикадорова, цілком логічна. Адже працююча промисловість — основа добробуту країни та її громадян . Говорячи про найближчі плани заводу, Віктор Бикадоров відзначив: щоб повернутися до нормального режиму роботи, підприємству знадобиться близько півроку. До кінця 2010-го у заводу є замовлення на виробництво 50 секцій тепловоза 2ТЕ116У для російських залізниць. Крім того, завершуються переговори з монгольськими залізничниками про поставку 25—30 секцій.

Директор сподівається, що буде порушене тривале «мовчання» і з боку Укрзалізниці, без замовлень якої «Луганськтепловозу» не обійтися.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Лікувати хворого, а не хворобу

Таким принципом от уже 15 років керується колектив Госпіталю Сітько-МРТ у Донецьку

АКЦІЯ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

П'ятнадцять років тому у шахтарській столиці з'явилася лікувальна установа нового типу. Тут немає черг і звичних рецептів на ліки. Тут немає стандартного підходу лікарів, які спеціалізуються на лікуванні окремих органів і систем організму. Тут медики терпляче вислуховують пацієнта, вникаючи навіть, на перший погляд, у незначні дрібниці. «Лікувати хворого, а не хворобу», — таким гіппократівським принципом керуються у Госпіталі Сітько–МРТ. Олена **(на знімку)** приїхала з донькою Анею з Луганської області. Дитина, якій немає й трьох років, уже побувала не в одній лікувальній установі. Донецький госпіталь був чи не останньою надією.

— У вісім місяців в Ані виявили харчову алергію, — розповідає мама маленької пацієнтки. — Де ми тільки не лікувалися! Стоїмо на обліку в обласній лікарні, але поки що всі рекомендації не дали результату. Мучили висипи по всьому тілу, свербіж, безсоння. Після прийому жарознижуючого потрапили до реанімації. Були періоди, коли дитині були протипоказані практично всі продукти! Алергію викликало буквально все. Нам радили комп'ютерну діагностику, біодобавки. Все даремне. І тільки після курсу у Госпіталі Сітько настало поліпшення.

— Коли Аня приїхала до нас, жаль було на неї дивитися, — згадує лікар, кандидат медичних наук Оксана Журбій. — Дитина вся сочилася сукровицею й кров'ю. Всі суглоби, лікті, коліна, стопи — це була просто суцільна відкрита рана. Найменший дотик залишав слід. Для дитини це дуже боляче й важко. Рада, що ми досягли успіху в лікуванні цієї пацієнтки.

Кандидатська дисертація Оксани Журбій присвячена саме використанню методу МРТ. Серед пацієнтів лікаря бували навіть місячні малюки: зустрічаються патології, за які що раніше братися, то краще.

Довідка

Мікрохвильова резонансна терапія (МРТ) — сучасний, абсолютно безпечний метод немедикаментозного інтенсивного відновлення функціональних можливостей всього організму. Напевно, багато хто з нас чув про китайську медицину, де використовуються багатовікові знання про біологічно активні точки організму. Голковколюванням впливають на всі органи й системи людини. Отож автор методу МРТ, доктор фізико-математичних наук, професор Сергій Пантелеймонович Сітько довів, що, впливаючи на певні точки електромагнітними хвилями украй високої частоти, понаднизької інтенсивності, можна запустити механізм самовідновлення організму, закладений природою. Адже хвороба, за великим рахунком, — збій у роботі такого механізму.

— За 15 років Госпіталь Сітько-МРТ, відкритий за підтримки Донецької обласної державної адміністрації та Донецької міської ради, надав допомогу більш як 18 тисячам пацієнтів, — каже Микола Казаков **(на знімку)**, голова правління ЗАТ «Асоціація «Темп», до складу якої входить госпіталь. — Сьогодні це провідна медична установа, що використовує лікування методом МРТ. Амбулаторне лікування проводять висококваліфіковані лікарі, а його ефективність становить 75—90 відсотків.

Важливо те, що лікування названим методом не дає побічних ефектів — тоді як будь-які ліки, як відомо, мають значний список протипоказань. Крім того, лікарям МРТ вдається домогтися поліпшення стану пацієнта там, де традиційна медицина виявляється безсилою. Наприклад, у лікуванні проявів алергії у дітей і дорослих. Дуже досвідчений лікар Неля Крилова зазначає, що для тих, хто страждає на алергію, критичними є серпень-вересень — місяці, на які припадає пік цвітіння амброзії й ще багатьох бур'янів. Тому профілактичне лікування методом МРТ рекомендується пройти у липні, до початку цвітіння небезпечних рослин, але можна лікуватися й під час загострення.

За час роботи колектив госпіталю нагороджений почесними грамотами обласної державної адміністрації, міської ради, дипломами учасника численних ярмарків і форумів, у тому числі — ярмарку комп'ютерних технологій у Ганновері (Німеччина). Лікувальну установу визнано переможцем регіонального етапу Всеукраїнського конкурсу «100 кращих товарів». Але головна нагорода — визнання пацієнтів. Ось деякі з відгуків, написані за результатами лікування.

«Дуже боліла ліва нога, не могла підніматися сходами. Мучили головні болі. Зараз усе минуло. Дуже вдячна лікарю Катерині Вікторівні Лащевій за її доброту, увагу, ласку до хворих. Такої уваги у лікарні я не бачила. Катерина Григорівна, Донецьк».

«Заболіли у мене суглоби — ні сидіти, ні лежати. Кисті рук опухли, ходити не можу. Три місяці оббивав пороги сільської, районної та обласної лікарень. Ліків випив — не перелічити скільки. Але поліпшення не настало. Я приїхав сюди таким, що практично не міг рухатися, з неймовірними болями у тазостегнових суглобах, суглобах плечового пояса, кистей рук. А їду цілком здоровою людиною. І це завдяки моїй рятівниці — Тетяні Григорівні Величко. З повагою, Нікітенко, Дніпропетровська область».

«Страждав від бронхіальної астми. Були приступи. Турбували кашель, нежить під час цвітіння трав. Приймав різні ліки, та вони не знімали приступів. Після п'ятого сеансу лікування приступи астми зникли, після сьомого — не стало нежитю. Велике спасибі моєму лікарю Нелі Олександрівні Криловій. Щоб закріпити результат, повторю лікування. Сергій Дмитрович».

«Протягом п'яти років довго і безуспішно лікувався у хірургів, консультувався в онколога з приводу глибокої трофічної виразки правої гомілки. Пропонували ампутувати ногу. Одного разу ми з дружиною, вийшовши з лікарні, присіли на лавці і побачили обривок газети, де розповідалося про Госпіталь Сітько-МРТ. У вересні 2009 року я потрапив до лікаря Катерини Вікторівни Лащевої. Нині проходжу вже третій курс МРТ-терапії. Трофічна виразка зменшилася у розмірі, почала заживати. Госпіталь поверну вам до радості життя! Олександр Іванович Б.»

Редакція газети «Голос України» і Госпіталь Сітько-МРТ оголошують акцію для всіх передплатників газети. Кожний із вас, шановні читачі, може одержати 10-відсоткову знижку на лікування у госпіталі. Для цього достатньо показати у реєстратурі квитанцію про передплату на нашу газету.

Для тих читачів, кого зацікавила ця інформація, повідомляємо адресу й телефони Госпіталю Сітько-МРТ:

83114, м. Донецьк, проспект Визволення Донбасу, 4. Телефони: (062) 342-75-16, 311-52-38, (066) 270-23-54, (067) 621-94-43.

Крім того, з ініціативи Миколи Івановича Казакова та редакції «Голосу України» у рік 65-річчя Перемоги чотири ветерани війни отримали можливість пройти безплатний курс діагностики та лікування. Після закінчення курсу наші читачі поділяться своїми враженнями про сучасний метод лікування. Будьте здорові!

Ліна КУЩ.
Фото автора.

Фото прес-служби ХК «АвтоКрАЗ».

КрАЗи з «правостороннім кермом» — це круто!

Досі й справді такі машини існували лише в уяві конструкторів. І ось Холдингова Компанія «АвтоКрАЗ» відвантажила першу в історії Кременчуцького автозаводу серійну партію армійських автомобілів з правостороннім розташуванням керма — КрАЗ–6322 «Солдат». Автомобілі виготовлені на замовлення Державної акціонерної холдингової компанії «Топаз» (м. Донецьк) — підприємства, яке виробляє складні радіотехнічні комплекси спеціального призначення «Кольчуга».

Повноприводні автомобілі КрАЗ-6322-161-02 колісної формули 6Х6 оснащені восьмициліндровим V-подібним двигуном ЯМЗ-238ДЕ2 (Євро 2) з турбонаддувом, потужністю 330 к. с. При зовнішній схожості ці автомобілі істотно відрізняються від серійних КрАЗів-6322 новими вузлами і агрегатами, в тому числі рульовим механізмом інтегрального типу, приводами управління подачі палива, гальм і вимикання зчеплення, комбінацією приладів, системою опалення та вентиляції кабіни, компенсатором системи випуску відпрацьованих газів. Варто зазначити, повідомили в прес-службі ХК «АвтоКрАЗ», що автомобіль створений кременчуцькими автомобілебудівниками в стислі терміни. І це враховуючи те, що, оскільки КрАЗ раніше ніколи таких машин не виробляв, то були розроблені й виготовлені більше 200 нових оригінальних деталей і вузлів. Це лише перша партія таких «Солдатів» із запланованих компанією поставок у цьому і наступному роках. Ну, а куди поїдуть ці машини, залишається лише здогадуватися, враховуючи їх «правий ухил», адже вони призначені для країн, де існує лівосторонній рух.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Редакція газети «Голос України» і Госпіталь Сітько-МРТ оголошують акцію для всіх передплатників газети

Буцався заводський механік із академічним дубом

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ще 21 вересня 2004 року наша газета опублікувала текст промови Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на урочистому засіданні з нагоди 170-річчя Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Заголовок виступу у нашому випадку просто символічний: «Навчимося розпізнавати апостолів правди і науки серед наших сучасників».

У травні цього року до апарату Верховної Ради, а потім і до редакції надійшов відгук на цей виступ, а якщо точніше — лист-прохання про допомогу. А коли вже з редакції до запорізького корпункту прийшов солідний пакет з матеріалом на 42 сторінках машинописного тексту, віддрукованого в один інтервал, то це ще не дуже налякало. Налякало інше: що переслано листа невизнаного астрономічного генія! Якому доведеться (як це роками робили дуже солідні контори навіть союзного рівня) ввічливо відмовити. В особистій бесіді... Річ у тім, що в автора ще не згладилися спогади про іншу зустріч — із запорізьким пенсіонером, математиком-любителем, який 35 років займається, і небезуспішно, доведенням теореми Ферма. Вражений науковим подвигом того абсолютно сліпого ентузіаста, я поспілкувався зі знайомими професорами математики і з'ясував: а) теорему Ферма вже доведено; б) «на нашій кафедрі давно є порядок, що докази теореми Ферма і проекти вічного двигуна не розглядаються — заради економії часу»...

Однак робити нічого — вирушив до Бердянська, де з великими пригодами знайшов автора листа, Василя Шелудченка **(на знімку)**. Він саме відпочивав в одному із місцевих санаторіїв. 83-річний пенсіонер виявився (ні, не сліпим) — глухим, але теж абсолютно — з причин виробничого характеру. Тому спілкувався з паном Василем записками. «Моїй бабусі (дружині. — **Авт.**) треба пам'ятник поставити за те, що вона зі мною вже 53 роки мучиться — а як це важко жити поряд з глухим чоловіком», — зітхає, так би мовити, мій співрозмовник.

Астрономією захопився ще у школі, серйозно ж — у штурманській групі, коли служив на флоті. Потім був технікум, машинобудівний інститут ім. Чубаря (нині Запорізький національний технічний університет), далі — робота інженером-механіком на підприємствах Бердянська. Має кілька винаходів і безліч раціоналізаторських пропозицій. З 1980-х

Усі бачать, що Місяць повернутий до нас одним боком і що він ніби «танцює».

років почав штурмувати відділення фізики й астрономії Академії наук СРСР, а також Комітет у справах відкриттів і винаходів при Комітеті з науки і техніки СРСР. Усе безуспішно — кругом міцні шлагбауми, не тільки в питанні визнання тих чи інших пропозицій відкриттями, а й просто публікації їх у наукових журналах.

Декілька цитат

Щоб повніше охарактеризувати Василя Шелудченка як людину, що все ж добре знається на астрономії, коротка цитата з відгуку, написаного в травні 1991 року співробітником головної астрономічної обсерваторії АН УРСР, кандидатом фізико-математичних наук А. А. Корсунем: *«Треба віддати належне вашій ерудиції в галузі астрономії і геофізики. Ви справді відзначили одне із цікавих явищ у русі Землі, а точніше особливість її обертання: обертання Землі навколо барицентру Земля—Місяць і можливі геофізичні наслідки такого руху. Всі теорії обертання Землі, що є нині, розглядають цей рух відносно центра мас Землі, щоправда, нині опублікована низка робіт, у яких звертається увага на цей спрощений розгляд обертання Землі. Математичної ж теорії поки що немає»*...

Ще один відгук, уже негативний, від посадовців Московського державного астрономічного інституту ім. Штернберга (червень 1990 року): *«Автор приходить до абсолютно правильного висновку про те, що Місяць у системі координат, що обертається з кутовою швидкістю орбітального руху навколо Землі, не має обертального руху окрім лібраційного. Однак сам по собі такий висновок є тривіальним»*... І тут уже питання до фахівців ДАІШ: а чому ж з цього «тривіального», за їхніми словами, приводу немає ні наукової теорії, ні відповідних публікацій?

А ось відгук з «Астрономічного журналу» (вересень 1990 року), який сам пан Василь вважає прямою науковою фальсифікацією: *«Стаття Шелудченка В. П. присвячена розгляду питання обертання Місяця навколо своєї осі. Однак автор порушує тривіальні і добре відомі проблеми, що зустрічаються в даній задачі, і намагається вирішити їх, використовуючи математичні методи зі шкільного курсу математики. Відповідаю на запитання, що так цікавлять автора, давно вивчені. Щоб переконатися в цьому, достатньо уважно вивчити відповідні розділи підручника із загальної астрономії. З цієї причини стаття Шелудченка В. П. не може бути опублікована в «Астрономічному журналі»*.

— Ну як так! — гнівається пан Василь, — мене спочатку звинувачують, що я використовую відомий математичний інструментарій. Та невже в цьому є якийсь злочин, і яким інструментарієм, окрім відомого, можна користуватися взагалі? Або далі йдеться про тривіальні проблеми і розділи підручника загальної астрономії. Але ж там, у підручнику, і сьогодні, через 20 років, все те саме: «Місяць навколо своєї осі рівномірно обертається з періодом, що дорівнює періоду його обертання навколо Землі». Ось така «нетривіальна» наука...

«Нетривіальні» танці Місяця і їх дослідник

А тепер саме час перейти хоча б до кількості невизнаних відкриттів Василя Шелудченка. Їх за його довге життя вже накопичилося аж 61. Дамо назви хоча б окремих із них: «Закономірність створення Сонячної системи на прикладі створення системи Земля—Місяць»; «Явище необертання Місяця навколо своєї осі і всіх небесних тіл, що не мають супутників чи планет»; «Явище фізичної лібрації — покачування по довготі — всіх небесних тіл на прикладі фізичної лібрації Місяця»...

Для тих, кому набридло читати подібне, невеличкий ліричний відступ. Усі бачать, що Місяць повернутий до нас одним боком і що він ніби «танцює». Однак теорії цього питання поки що нема. Про справді туманні теорії появи Сонячної системи із туманностей, то вони є лише у вигляді гіпотез. У Василя Шелудченка ж існує одна-єдина ТЕОРІЯ — протосонце спочатку існувало як холодне тіло з температурою поверхні, близькою до абсолютного нуля. І ось, як, наприклад, за сильного морозу стався вибух (тріск), осколки ж від того вибуху отримали необхідну так звану кількість руху і момент кількості руху. Так з'явилися планети, їхні супутники тощо...

Щодо нашої планети, то існує вісь обертання Землі й вісь обертання системи Земля—Місяць. Які, до речі, не співпадають. Тому у пана Василя чимало, як він вважає, відкриттів, що носять прикладний характер (дуже актуальний сьогодні): «Закономірність потепління клімату на нашій планеті»; «Закономірність явищ землетрусів і вулканізму на Землі». А ось (хочете, це назвіть революцією, а хочете — закопотом у науковому світі): «Закономірність хибності—бездоказовості Закону всесвітнього тяжіння Ньютона»... Отакої!

Без поваги до класиків

Власне, у наукових ідеях Василя Шелудченка дістається не тільки Ньютону і Кеплеру — батькам сучасної астрономії, а й автору загальної теорії відносності Ейнштейну. І коли, за словами пана Василя, закони небесної механіки Ньютона — містика, то теорія відносності Ейнштейна — просто авантюра. Ну самі подивіться: простір — це тло, на якому все відбувається з матерією, час же просто потрібен для оцінки тих процесів. А зовсім не те, про що говорив Ейнштейн. «А його вислів, —

«Та ніхто не бажає цим займатися, — з сумом каже астроном-любитель, — усі дивляться на тебе, як на «міського божевільного».

дивується Василь Шелудченко, — «Коли моя теорія не відповідає фактам, то тим гірше для фактів»? Це серйозна наука чи як?»

Зрозуміло, що науковий світ такої неповаги до класиків не сприйме ні за яких обставин. Можливо, в тому й полягає одна із причин довгої, нудної і безрезультатної переписки з Академією наук і Комітетом у справах відкриттів і винаходів?..

З початку 90-х Василь Шелудченко залишив листування з академіями, а поставив перед собою хоча б завдання-мінімум — опублікувати щось із свого доробку в місцевій пресі. «Та ніхто не бажає цим займатися, — з сумом каже астроном-любитель, — усі дивляться на тебе, як на «міського божевільного», і намагаються швидше сплавити з кабінету».

Чого ж хоче пенсіонер Шелудченко?

Ні, він не хоче вже навіть компенсації за свою глухоту: 10 років судової тяганини і звернень до Генпрокуратури, які нічого не дали (бо, бач, минув термін давності), йому вже вистачило. Ні, йому не потрібна ні машина, ні квартира, ні звання лауреата й академіка, ні блага, ні довічна стипендія Президента. Йому потрібно лише, щоб те, що він своїм розумом і кропіткою працею у всіх доступних бібліотеках надумав, побачили люди. Іншими словами, щоб його роботу хоч у вигляді тоненької брошури було надруковано обмеженим тиражем. І щоб чи завтра, чи через роки, коли, можливо, Ньютона і Ейнштейна вже не вважатимуть богами, або коли в допитливих учених дійдуть руки почитати ту брошурку, вони, можливо, знайшли чимало відповідей на питання, що турбують і їх самих... І тоді піде мова про пріоритет у науці. І таке ж може бути — чому ж ні?

Ціна питання мізерна — приблизно місячна зарплата наукового та літературного редакторів, а ще послуги друкарні — смішні для багатих спонсорів за нинішніми часами гроші. Тому саме час шукати спонсорів. Можливо, вони самі відгукнуться на наш заклик?.. Щоб і автор робіт, Василь Шелудченко, таки потримав у руках своє наукове дитя...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Бердянськ—Запоріжжя.
Фото автора.

РЕГІОНИ

➤ ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Видовища потребують грошей

Можливо, цього року популярний фестиваль військово-історичної реконструкції «Тера Героїка», що вже п'ять років поспіль відбувається в Кам'янці-Подільському, стане напівкомерційним. Про це заявляє заступник міського голови Олег Демчук.

Хоч фестиваль увійшов до списку найкращих вітчизняних заходів такого плану і став добре відомим у Європі, фінансової підтримки від держави його творці не дочекалися. Потрібно щонайменше 620 тисяч гривень, щоб нинішньої осені знову запросити у місто реконструкторів з кількох країн та відтворити одну з історичних битв українського Середньовіччя.

Наразі в місті очікують інвестицій у «Теру» від туристичного, готельно-ресторанного бізнесу, який при вкладенні коштів у фестиваль може отримати чималі доходи. За словами начальника управління міжнародних зв'язків та туризму міської ради Віктора Травінського, за роки існування фестивалю владі допомагали в його проведенні одні й ті ж самі підприємці. Чиновники кажуть: якщо в місті не відбуватиметься цікавих масових заходів всеукраїнського та міжнародного рівня, то кількість туристів істотно поменшає. Тим часом Олег Демчук вірить, що свій скарб у заповідному Кам'янці щороку шукатиме не менш як мільйон туристів. І саме «Тера Героїка» сприятиме тому, що додасться істотна кількість закордонних гостей.

Віра ШПИЛЬОВА.

➤ ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Розтратили понад 36 тисяч тонн зерна з Державного резерву

Посадових осіб чотирьох сільськогосподарських підприємств звинувачують у привласненні та розтраті зерна, що належить Аграрному фонду України. За попередніми висновками експертів, шахраї привласнили його більше тридцяти шести тисяч тонн, завдавши державі збитків майже сорок мільйонів гривень.

Служба безпеки разом з прокуратурою області викрила низку злочинних схем із незаконного відчуження зерна державного продовольчого резерву. Так, зокрема, встановлено, **повідомляє прес-служба СБУ**, що між Аграрним фондом України та зернозберігаючими підприємствами області укладалися фіктивні угоди: отже, державні кошти за зберігання продукції сплачувалися, а зерно до сховищ не надходило. Крім того, збіжжя, яке перебувало на зберіганні та у переробці на сільськогосподарських підприємствах, керівники зерносховищ у протиправний спосіб реалізовували комерційним структурам, а отримані від незаконних оборудок кошти привласнювали.

За матеріалами спільних перевірок прокуратура Дніпропетровської області порушила проти посадовців чотирьох сільгосппідприємств, що у Софіївському, Магдалинівському і Верхньодніпровському районах, кримінальні справи. Якщо суд визнає підозрюваних винними, їм загрожує покарання у вигляді позбавлення волі строком від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ВІСТІ З КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

«Молодь, сім'я — майбутнє!»

Під такою назвою 25—27 червня в місті пройде перший Всеукраїнський молодіжний форум, що триватиме в рамках проекту «Свято Любові».

Кам'янець-Подільський обрано не випадково: як відомо, кожен його третій мешканець — молода людина, студент. З метою вкорінення в свідомості українців нових пріоритетів їх власного майбутнього та долі держави організатори — всеукраїнська молодіжна громадська організація «Фундація регіональних ініціатив», Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, Кам'янець-Подільська міська рада — об'єднали свої зусилля. До слова, у місті за підсумками минулого року народжуваність уперше за останні десятиліття перевищила смертність мешканців на 103 особи, що свідчить про позитивну тенденцію зростання сімейних цінностей.

«Особиста відповідальність за успішність власної родини повинна формуватися серед молодих українців природно, з їх власного середовища, а носіями цих ідей мають стати молодіжні та студентські лідери, голови молодіжних громадських організацій, ті, хто користується авторитетом серед пересічних молодих українців», — вважають координатори заходу Олена Іллясевич та Тетяна Надворна. Всеукраїнський молодіжний Форум «Молодь, сім'я — майбутнє!» проходиме в кілька етапів упродовж 2010—2011 років в різних регіонах України.

Міський голова Славути покинув свій кабінет і козакує в поході

Днями кам'янчани зустрічали кінну ходу в складі представників Славутської паланки Міжнародної громадської організації «Козацтво Запорізьке», духовенства, міліції, влади. Усі вони 6 червня вирушили в двотижневий похід «Волинь—Поділля: шляхами козацької звитяги». Саме так, на думку учасників акції, вони можуть закликати земляків до відродження національної ідеї, духовного оновлення та громадського порядку. Вони впевнені, що такі заходи сприяють духовному, моральному та політичному розвитку українського народу. На чолі походу — міський голова Славути Василь Сидор, який є отаманом Славутської паланки.

На зустріч прибули керівники обласного УМВСУ, зокрема начальник УМВС України у Хмельницькій області Сергій Шутяк, начальник УДАІ в Хмельницькій області Микола Довгань. Акція почалася в Острозі Рівненської області, а далі перетнула Хмельниччину з півночі на південь. Учасники зупинялися в місцях козацької слави, де їх зустрічала місцева влада. Минулого року подібний похід було здійснено до Святої Гори Почаївської, разом з козаками цей шлях подолали єпископ Шепетівський і Славутський Володимир та правоохоронці.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Народних пісень стільки знаємо, що й до ранку не переспіваємо»

У західному регіоні навряд чи знайдеш інший мистецький колектив із таким яскраво вираженим національним колоритом, як народний вокальний ансамбль «Гуцулочки» з Івано-Франківська.

Колись конкуренцію йому складали ВІА «Ватра» зі Львова та «Медобори» із Тернополя. Вони вже зникли зі сцени, а «Гуцулочки» щойно відзначили 40-річчя. І як співали! В залі не стихали оплески. Богдан Остафійчук, ректор Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника, в структурі якого перебуває цей колектив, має чим пишатися. Бо такий ансамбль — гордість і університету, і всього Прикарпаття. Недарма «Гуцулочки» презентували українське мистецтво в Японії, Канаді, США й усій Європі. Після їх виступів японці захотіли вивчати українську мову, просили ноти наших пісень. Австрійці, почувши їхній спів на вулиці без мікрофонів, дивувалися високій вокальній культурі колективу. А в Грузії, де добре знаються на чоловічому багатоголоссі, захоплювалися їхнім жіночим багатоголоссям, унікальним тембральним звучанням голосів. «Багато президентів країн, особливо європейських, знають наш колектив», — кажуть «гуцулочки». Виступали вони й з Софією Ротару, Василем Зінкевичем, Назарієм Яремчуком. Про них знімали фільми й телепередачі, а фірма «Мелодія» ще у радянські часи випустила три платівки, що так і називалися: «Співають «Гуцулочки». Звідки ж узявся такий самобутній колектив?

Перше турне — по Союзу

Ансамбль «Гуцулочки» у 1970 році заснувала Галина Кушнірук. До того дівчина три роки співала у відомому вокальному ансамблі «Росинка» Івано-Франківського педінституту. Коли тодішній ректор Олександр Устенко, натхнений успіхом «росинок», закликав створити в інституті нові молоді вокальні ансамблі, Галина наважилася. У «Росинці» співали дівчата з відділу музики і співу. Галина знайшла талановитих дівчат на філологічному і педагогічному факультетах. Перших «гуцулочок» в ансамблі було вісім. Дівчата виконували народні пісні та твори композиторів Володимира Івасюка, Левка Дутківського, Богдана Янівського, Володимира Яцоли. Досить швидко ансамбль став візитівкою не лише інституту, а й Прикарпаття. Перше турне «Гуцулочки» здійснили по Радянському Союзу. «Обов'язковим номером у тих концертах була пісня «Мой адрес не дом и не улица», — згадують дівчата. — Без неї не мали права вийти на сцену, такі тоді були часи». «Гуцулочки» швидко здобули славу і визнання.

Три роки не виходили на сцену

Та у 1979 році при загадкових обставинах пішов з життя талановитий композитор Володимир Яцола. Йому було лише 25 років. При ньому була папка з нотами, доля якої досі невідома. Розповідають, що коли «Гуцулочки» виїжджали за кордон, їм ставили умову: обов'язково брати в репертуар російську пісню. Володимир як музичний керівник колективу цього не сприймав: «Хіба гуцули співають російською мовою?». За це його викреслювали з гастрольних поїздок. Коли загинув відомий український композитор Володимир Івасюк, Яцола, який з ним товаришував, кинув: «Зі мною буде те саме». Він пережив Івасюка всього на п'ять місяців.

У 1992 році «Гуцулочок» чекав ще сильніший удар — у розквіті сил померла Галина Кушнірук. Ансамбль наче втратив душу. Після смерті рідних рік не танцюють і не співають. «Гуцулочки» після смерті Галини Кушнірук три роки не виходили на сцену. Сумували за нею і очікували, що справу її продовжить дочка Тетяна, одна з «гуцулочок». Але дівчина вибрала іншу життєву дорогу. Тоді колектив і очолила Марія Клепар і ось уже 15 літ незмінно керує ним, удостоєна звання заслуженої працівниці культури України. Дівчата з ансамблю час від часу вибували — ті йшли заміж, ті їхали з міста. Лише Марія Клепар залишалася тут завжди. Її стаж у «Гуцулочках» — 30 літ. І лише раз за цей час вона була на відстані від колективу — коли п'ять років працювала в Посольстві України в Москві. Хоча і тоді організовувала концерти «Гуцулочок» в Росії, бо ніколи не поривала з ними зв'язку.

«А без мікрофона можете?»

Сьогодні «Гуцулочки» — це чотири співачки: Марія Клепар, Зоряна Мерінова, Олександра Качмар і Уляна Мошура. Усі вони були студентками Прикарпатського університету, а нині — його викладачі.

— У нас свій репертуар, свій стиль і манера виконання, яким ніколи не зраджуємо, — розповідає пані Марія. — Близько 80% нашого репертуару становлять народні пісні. Однак виконуємо не автентичні пісні, а їх обробки, стилізовані під сучасні ритми. Автентично передаємо лише коломийки. Багато речей співаємо акапельно. Нещодавно було таке. В одному збірному концерті в Івано-Франківську, коли вийшли на сцену, виникли якісь проблеми з апаратурою. Чуємо, хтось із зали кричить: «А без мікрофона співати можете?» Ми перезирнулись і заспівали — одну пісню, другу, третю... Зал був вражений. А для нас отак взяти і заспівати — звична річ. Ми ж не сучасні «зірки», які без фонограм і мікрофонів не можуть на сцену вийти. Власне, ця наша «мобільність» не раз була нам на руку. Адже на гастролі нам нічого не треба було з собою везти — ні апаратури, ні оркестрів. Вийшли на сцену, взяли тональність — і заспівали.

Щоб хотілося радіти життю!

Стиль «Гуцулочок» пані Марія характеризує так: пісні мають неодмінно звучати життєстверджуюче. Щоб людині, яка їх слухає, хотілося усміхатися, творити, любити, радіти життю. «Коли бачимо, що глядачі не сприймають якусь пісню так, як нам би хотілося, відкладаємо її. Значить, вона не наша». Ще пані Марія каже: якщо ноги у глядачів під їхні пісні пританцьовують, значить, пісня виконується так, як треба, — «з гуцульським дригом».

Дівчата нікого не обтяжують — самі собі і режисери, і аранжувальники, і хореографи, і виконавці. Навіть крій своїх унікальних костюмів роблять самі. А ось вишивають їхні убори неперевершені косівські майстрині. Бо вони використовують жовтогарячі кольори, які дуже пасують до пісень. Костюми у дівчат такі ж яскраві, як гуцульські краєвиди. Глянеш — і вже на душі свято. А як дівчата заспівають на чотири голоси та стануть по-гуцульськи пританцьовувати, забуваєш про все на світі. Може, тому так тягнуться люди до «Гуцулочок», що бракує їм у житті радості, яку несуть ці пісні. Біда лиш, що в рідному місті їм ніде виступати. Жалкують, що нема нині в Україні другого Бориса Шарварка, відомого українського режисера, який вкраплював виступи «Гуцулочок» у найпрестижніші столичні концерти.

Усіх пісень неможливо переспівати

Скільки пісень переспівали «Гуцулочки» за 40 літ? «А хто їх порахує, — каже пані Марія. — Не менше 500, це точно». Якось в Яремчі був з'їзд ректорів, то дівчата співали народні пісні з вечора до ранку, та так усіх і не переспівали. Але й то лише дещиця з того величезного народного пісенного пласту, яке таїть у собі Прикарпаття. Не втратити б ці скарби, переживають дівчата, і невтомно визбирують їх по своїх родинах та сусідах. Дуже тішаться, що ректор Прикарпатського національного університету Богдан Остафійчук допоміг їм нещодавно видати два музичних диски: «Співають «Гуцулочки» і «Українська родина», на яких вони записали 30 пісень. Адже архіви обласного телебачення не мають жодних записів «Гуцулочок», тоді як вони зберігаються у Москві, Києві, Чернівцях, Львові.

Яка пісня улюблена? «Гуцулочки» кажуть: «Та, яку лише розучуємо». Зараз такою є «Тому добре коса косить», прем'єра якої відбулася на ювілейному вечорі. Своє творче довголіття пояснюють просто: «З піснею треба народитися». І справді, всі дівчата — зі співочих родин, а мама Уляни Мошури — одна з перших «гуцулочок».

«Які б не були у нас проблеми, а зазвучить мелодія — і про все забуваємо», — зізнаються дівчата. Ось лиш один штрих. Зоряна Мерінова недавно народила третю дитину. Маля ще грудне, тож на ювілейному вечорі Зоряна забіжить за куліси, погодує дитину — і на сцену. Адже пісня для них — це і є життя.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: ось такі вони — «Гуцулочки».

Фото з архіву колективу.

«Срібні дзвони» на батьківщині Сосюри

«Він увійшов просто, буденно, повільним кроком, вище середнього зросту, широкоплечий кремезний чоловік. Карі очі, смагляве обличчя, позначене особливою скульптурною красою, над якою не владні роки... Зоря Сосюри несе на собі відблиск голубої криниці безсмертної української пісні, колір високого неба його рідної Донеччини».

Такими словами поет Борис Олійник змалював лірика Володимира Сосюру. Автор «Третьої роти» народився в Дебальцевому — невеликому робітничому містечку, яке досі не змінило «спеціалізації». Той самий потяг, який «удаль загуркоче», ті ж терикони навкруги. Нещодавно тут, у місті залізничників і енергетиків, пройшов обласний конкурс читців-декламаторів, поетів і художників, присвячений пам'яті іменитого земляка. Десятки учасників — школярів і дорослих, професійних митців і аматорів — свідчення того, що в краї відроджують культурні традиції, дають дорогу здібній молоді.

Гостем свята став правнук поета **Олексій Сосюра (на знімку)**, який вручив нагороди переможцям. «На цій землі відчуваю себе донеччанином, — зізнався він. — Коли приїздив сюди вперше, збився з дороги, заблукав десь на кордоні областей. І загадав собі: ану, знайду дорогу, не питаючи нікого? І уявіть собі, знайшов. Немов якась сила вела мене сюди, до Дебальцевого, до прадідівських місць». Олексій Сосюра давно мріє про встановлення пам'ятника поетові у рідному місті. Зараз у Дебальцевому є музей Володимира Сосюри, а от скульптури немає.

«Сосюринськими» можна вважати чимало міст Донеччини: поет виступав на шахтах і заводах, у школах і колгоспах. Актові зали на тих зустрічах не могли вмістити всіх бажаючих. Серед тих, кого сьогодні надихає творчість земляка, — художник-оформлювач Донецького автотранспортного підприємства Людмила Довгаленко, інженер-залізничник Клавдія Дзюбич, літератор Лілія Цінкевич, випускник Світлодарської гімназії Євген Котляров, випускниця Дебальцевської загальноосвітньої школи №2 імені Сосюри Альона Ковальчук та інші.

Ліна КУЦ.

Фото автора.

«Цунамі» над Кейптауном

Футбол. Зафіксовано перший по–справжньому розгромний рахунок. Під гарячу руку португальцям потрапили корейці з півночі. Причому європейські бразильці без зайвої розкачки заходилися з перших хвилин демонструвати свої найсерйозніші наміри. Опоненти спершу було пручались як могли. Але цього виявилося замало, щоб протистояти одній із найсильніших збірних світу, укомплектованою чудовими майстрами і зірками.

Загрози воротам азіатської команди виникали не лише за рахунок атакуючих дій португальців, а й через грубі помилки корейських оборонців. До перерви рубіновозеленим лише раз вдалося здолати бастіон суперника. Варто зазначити, що й головна дійова особа у збірній Португалії Роналду в першому таймі був якимось млявим та інертним.

А от після відпочинку Кріштіану і його партнери розійшлися не на жарт і ще шість разів примушували корейців починати з центру поля, встановивши рекорд результативності своєї команди на чемпіонатах світу.

Після мінімального виграшу, котрий дався ціною неймовірних зусиль, збірна Чилі стала одноосібним лідером у своїй групі. Нагадаємо, що обидва суперники в першому турі здобули мінімальні перемоги. І якщо чилійці здолали скромну збірну Гондурасу (1:0), то швейцарці стали авторами поки чи не найбільшої сенсації чемпіонату, перегравши чемпіона Європи і фаворита змагань у ПАР Іспанію (також 1:0).

Перемога в цьому протистоянні потрібнішою була чилійцям, які відразу захопили ініціативу. Однак футболісти з країни високих Альп, банків, знаменитих годинників і смачного шоколаду обрали тактику, котра принесла їм такий дзвінкий успіх у попередній зустрічі. Насамперед вони намагалися діяти якомога дисциплінованіше в обороні.

Утім, починаючи з 31-ї хвилини, захищатися їм було вже значно важче, бо за удар суперника в обличчя червоною карткою рефері Галіл Аль-Гамді (Саудівська Аравія) покарав Валона Беграмі. Тому підопічні німецького фахівця Отмара Гіцфельда змушені були забути про атакуючі дії. І робити все, щоб зберегти бодай нічию, котра їх певною мірою задовольняла.

Розв'язка настала лише в другому таймі, коли події перемістилися до швейцарських воріт. Чилійці не шкодували себе, дуже старалися і були винагороджені за це. Красиву комбінацію завершив Марк Гонсалес.

Тренер збірної Іспанії **Вісенте Дель Боске** після перемоги над Гондурасом був у доброму гуморі. Ще б пак, після програшу на старті від Швейцарії його підопічні цього разу діяли дуже старанно і завзято. А майстерності чемпіонам Європи не позичати.

— Нам потрібно було здобути перемогу, і ми це зробили, — сказав сеньйор Вісенте. — Створили безліч моментів. Щоправда, не змогли все використати. Однак зіграли по-справжньому добре. Зараз наше головне завдання — належним чином підготуватися до важливої гри проти Чилі (відбудеться 25 червня). Та мої гравці звикли жити, відчуваючи на собі тиск. Для них це буде ще одна гра напруженого сезону...

Героєм матчу у складі іспанців, безумовно, був Давид Вілья. Він відзначився «дублем», міг забити ще й третього м'яча. Однак не реалізував пенальті, пробив мимо.

— Завдяки перемозі над Гондурасом ми залежимо тільки від себе самих, — сказав форвард «Валенсії». — Результат матчу просто чудовий.

На думку нападника, Іспанія має добрий шанс обіграти свого головного конкурента — чилійців і посісти перше місце в групі, бо забила на один м'яч більше.

На знімках: «дублер» Давид Вілья; у нігерійських фанів свій «золотий кубок».

Фото з сайту Sports. yahoo. com.

Табло чемпіонату

ПАР. ЧС-2010. Фінальна частина. Груповий раунд. Другий тур. 21 червня.

***Група G.* Португалія — КНДР.** 7:0. Кейптаун. Стадіон «Грін Пойнт». 63 644 глядачі. **Голи:** Мейрелеш, 29, Сімау, 53, Алмейда, 56, Тіагу, 60, 89, Ліедсон, 81, Роналду, 87.

Бразилія — 6 очок, Португалія — 4, Кот-д'Івуар — 1, КНДР — 0. Бразильці достроково здобули право грати в 1/8 фінали.

***Група Н.* Чилі — Швейцарія. 1:0.** Порт-Елізабет. Стадіон «Нельсон Мандела Бей». 34 872 глядачі. **Гол:** Гонсалес, 75. **Вилучено** Беграмі (Швейцарія, 31).

Іспанія — Гондурас. 2:0. Йоганнесбург. «Елліс Парк». 54 386 глядачів. **Гол:** Вілья, 17, 51. На 62-й хвилині Вілья (Іспанія) не реалізував пенальті (пробив повз ворота).

Чилі — 6 очок, Іспанія, Швейцарія — по 3, Гондурас — 0.

І далі на чолі з Усенком

У Всеукраїнському фізкультурно–спортивному товаристві «Колос», якому 19 серпня виповнюється 60 років, відбувся п'ятий звітно–виборчий з'їзд. У ньому взяли участь делегати обласних організацій та Автономної Республіки Крим. Колосівські активісти проаналізували стан справ у товаристві, намітили нові шляхи розвитку сільського фізкультурного руху в Україні. Очолювати «Колос» знову довірили відомому спортивному організатору **Анатолію Усенку.**

Після завершення з'їзду ми запитали в Анатолія Петровича, що собою являє сучасний «Колос»?

— У нас найрозгалуженіша структура серед усіх спорттовариств України. Маємо 4219 фізкультурно-спортивних клубів, які розташовані на території сільських і селищних рад. Основою всього сільського фізкультурного руху є 13620 колективів фізкультури. Крім того, до системи «Колоса» входить 458 районних, чотири міських та 22 міжгосподарських фізкультурно-оздоровчих клуби. Упродовж року на 16263-х спортивних спорудах проводяться різноманітні фізкультурно-оздоровчі заходи. Золотий фонд «Колоса» — спортивні фахівці. Сьогодні у товаристві працює 4837 штатних тренерів.

У «Колосі» постійна увага дітям! У 268 дитячо-юнацьких спортивних школах займається понад 85 тисяч дітей. До їхніх послуг 1066 відділень із 40 видів олімпійських та 19 неолімпійських видів спорту. Навчальний процес забезпечують 2587 фахівців.

— Як у «Колосі» готуються відзначити свій 60-й день народження?

— Центральна рада ВФСТ «Колос» разом з Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерством аграрної політики України, іншими органами центральної та місцевої виконавчої влади підготувала багатогранну програму щодо відзначення цієї історичної події. Одним із головних завдань цієї програми є проведення масштабних, загальнодержавних фізкультурно-спортивних заходів на всіх рівнях, серед усіх верств сільського населення. Передусім — серед учнів загальноосвітніх та дитячо-юнацьких спортивних шкіл товариства, студентів вищих навчальних закладів аграрної освіти усіх рівнів акредитації, працівників усіх галузей АПК та їхніх дітей.

Зокрема, 23 червня у селі Березівка Чернівецького району Вінницької області, де започатковувалося наше товариство, від Вічного вогню Меморіалу воїнів-визволителів буде запалено Олімпійський факел. Потім його маршрут проляже по території Вінницької, Черкаської, Кіровоградської, Миколаївської і Херсонської областей до місця урочистого відкриття суперфінальної частини дитячих Всеукраїнських літніх сільських спортивних ігор 2010 року. А це — причорноморське місто Скадовськ, де з 24 червня по 1 липня проходитимуть змагання з 18 видів спорту серед сільських дітей, учнів загальноосвітніх шкіл, дітей-сиріт, які навчаються в школах-інтернатах. У цих заходах візьмуть участь понад чотири тисячі найталановитіших сільських спортсменів. Відкриття дитячих Ігор—2010 призначено на 26 червня на стадіоні навчально-спортивної бази «Скадовськ».

— Чи вийдуть на старти дорослі сільські фізкультурники?

— Наступним загальнодержавним заходом стане проведення супермасштабної зіркової «Естафети єдності українського народу» зі стартом одночасно у всіх селах і селищах та фінішем 24 серпня на столичному Майдані Незалежності під час святкування Дня Незалежності України. У цей самий період (19—24 серпня) відбуватиметься суперфінальна частина Ігор-2010 серед дорослих команд та окремих спортсменів сільських територіальних громад, агрофірм, фермерських та інших сільськогосподарських підприємств. Змагання відбуватимуться на спортивних аренах семи районів Київщини, а спортивно-художнє свято пройде на Бориспільському стадіоні «Колос».

— Де фінішують ювілейні заходи та змагання сільських Ігор-2010?

— Закриття Всеукраїнських сільських спортивних ігор 2010 року відбудеться 25 вересня у Києві на базі Національного університету біоресурсів і природокористування за участю команд та окремих спортсменів усіх галузей АПК та студентів вищих навчальних закладів аграрної освіти усіх рівнів акредитації.

Микола МОТОРНИЙ.

Вітаємо! Клочкова народила богатиря

Видатна українська плавчиня, Герой України Яна Клочкова народила сина. Вага малюка — понад чотири кілограми. За кілька днів володарку чотирьох золотих олімпійських медалей і чудового сина випишуть із пологового будинку.

«Карпати» знають суперника

Футбол. За результатами жеребкування у Ньоні (Швейцарія), «Карпати» у другому кваліфікаційному раунді Ліги Європи зіграють із переможцем пари «Рейк'явік» (Ісландія) — «Гленторан» (Північна Ірландія). Львів'яни проведуть перший матч у гостях 15 липня, а матч у відповідь відбудеться 22 липня.

Контрольний матч

Шванц (Австрія). **«Динамо» (Київ) — «Зеніт» (Санкт-Петербург). 1:3. Голи:** Зозуля, 10, Кержаков, 26, 43, Зирянов, 60.

«Динамо»: Бойко, Несмачний (Маграо, 46), Михалик, Алмейда (Попов, 46), Силва, Єременко (Хачериді, 46), Гармаш (Вукоєвич, 46), Ярмоленко, Теміле (Гусєв, 46), Бертольо (Шевченко, 46), Зозуля (Мілевський, 46).

«Зеніт»: Жевнов, Анюков (Ширл, 70), Крижанац (Мейра, 70), Ломбертс, Ламб (Іонов, 27), Широков (Губочан, 70), Розіна (Канунников, 54), Зирянов (Хусті, 70), Денисов, Бистров, Кержаков (Файзулін, 54).

Наступний контрольний матч на австрійському зборі динамівці зіграють завтра проти казанського «Рубіна».

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Бергенн (Норвегія). Другий командний чемпіонат Європи. Українці виграли п'ять золотих, дві срібні та сім бронзових медалей і вибороли для України п'яте загальнокомандне місце, **повідомляє прес-служба НОК України.**

Чемпіонами стали: Віктор Кузнєцов (потрійний стрибок, 17 м 26 см, особистий рекорд), Єлізавета Бризгіна (біг на 200 м — 22.71 сек, особистий рекорд, найкращий результат сезону в Європі), Наталя Лупу (біг на 800 м — 2.02,74), Анна Міщенко (біг на 1500 м — 4.05,32, рекорд першості), Ольга Саладуха — потрійний стрибок (14 м 39 см).

Другі місця посіли: Микола Лабовський (біг на 3000 м — 8.20,01), Антоніна Єфремова (біг на 400 м — 52.47); **треті** — Сергій Лебідь (біг на 5000 м — 13.49,90), Андрій Проценко (стрибки у висоту, 2 м 22 см), Катерина Карсак (метання диска, 57 м 20 см), Анастасія Рабченюк (біг на 400 м з бар'єрами, 56,79), Дмитро Островський, Станіслав Мельников, Михайло Книш та Володимир Бураков (естафета 4х400 м — 3.04,21), Олеся Повх, Ірина Штангеєва, Марія Рємєнь, Наталя Погребняк (естафета 4х100 м — 43.72), Дарина Приступа, Анастасія Рабченюк, Аліна Логвиненко, Антоніна Єфремова (естафета 4х400 м — 3.27,60).

Дзюдо. Кубок Європи. Цельє (Словенія). Українці здобули такі нагороди. **Вага 78 кг.** 1. Іванна Макуха. **60 кг.** 3. Гевор Хачатрян. **66 кг.** 2. Георгій Зантарая. 3. Кирило Мельниченко. **73 кг.** 1. Ренат Мірзалієв. 2. Артем Булига. **90 кг.** 3. Роман Гонтюк. Понад **100 кг.** 3. Артем Блошенко.

Золотий фонд «Колоса» — спортивні фахівці. Сьогодні у товаристві працює 4837 штатних тренерів

ГОЛОС УКРАЇНИ № 114 (4864)
СЕРЕДА, 23 ЧЕРВНЯ 2010

Завтра в Центральному державному архіві–музеї літератури і мистецтва України відкриється документальна виставка «Конституція України: шлях державотворення»

У Києві презентовано книгу Ярослава Кравченка «Школа Михайла Бойчука. Тридцять сім імен». Видання присвячене спадщині видатного українського художника Михайла Бойчука (1882—1937).

Операція «Бужа»

Сталін червоною лінією провів кордон на захід від Львова

МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Наприкінці липня 1944 року німці покидали Львів. Командувач групи гітлерівських військ генерал Гарпе, боячись оточення, наказав залишити місто 22 липня.

17—18 липня зі Львова виїхали губернатор Вехтер зі своїм апаратом, гестапо, КРИПО, поліція безпеки СД. Останньою втекла адміністрація тюрми. «21 липня, коли перед містом з'явилися танкісти Лелюшенка, там залишалися загони німецької жандармерії, які мали регулювати рух відступаючих через Львів частин, — розповів нам науковий співробітник Інституту українознавства НАН Кім Науменко. — Бої за місто проходили мляво, спорадично. Втрати були незначними. Найбільше загинуло радянських бійців 29 мотострілецької бригади — 108 солдатів та командирів. Втрачено 11 танків. Наступ Червоної Армії намагався скувати ар'єргард німецьких військ».

Солдатів 10-го гвардійського танкового Уральського добровольчого корпусу, які першими увійшли в місто, зустрічали озброєні польські вояки Армії Крайової. Вони захоплювали німецькі склади зі зброєю, вивішували на будинках біло-червоні прапори. Подекуди переодягнені в трофейну німецьку форму польські вояки діяли досить організовано. У бої з радянськими військами не вступали, але брали в свої руки важливі стратегічні об'єкти.

Аківські загони зайняли район політехніки, Погулянки та вулиці Зеленої. Радянське командування на перших порах розгубилося. Як бути з тисячами польських вояків? За задумом, Армія Крайова після відходу німців мала захопити владу в Західній Україні в свої руки і стати повновладним представником польського уряду Радянські генерали не знали усіх деталей операції «Бужа» («Буря»), розробленої в Лондоні польським еміграційним урядом.

Подробиці цієї операції тривалий час замовчувались. Спробуймо на маловідомі сторінки історії Другої світової війни поглянути очима двох очевидців — українського історика Кіма Науменка та поляка Яна Балицького.

Посвідчення особи Яна Балицького.

80-річний Кім Науменко, історик, колишній кадровий військовий, підполковник запасу. У Львів потрапив у 1944 році з батьком Єлисеєм Науменком. Приїхали з Харківщини, де в Барвінківському районі батько працював головою колгоспу.

У Галичині ще господарювали німці, а в Києві вже створювалися оперативні групи, які мали перебрати владу в районних й обласних центрах Західної України. Єлисей Науменко став першим головою Щирецького райвиконкому під Львовом. Коли німці відступили, біля Щирця, за 22 кілометри від Львова, продовжували стояти три роти польської Армії Крайової. 14-річний Кім добре запам'ятав, як, встановивши на підводи кулемети, поляки відтісняли вояків УПА.

Майор Ян Балицький у 1941—1944 роках керував у Львові польською кримінальною поліцією — КРИПО.

У 1920 році після закінчення гімназії у Львові два роки пропрацював вчителем. Навчався на юридичному факультеті. У Варшаві влаштувався у кримінальну поліцію. Пройшов через усі відділи. Найдовше затримався у політичному.

Перспективного поліцейського направляють на навчання до Відня в інститут криміналістики. Після чого починається блискуча кар'єра у Львові на посаді керівника відділу боротьби з бандитизмом. Пізніше Балицький керував поліцією у Кракові, Станіславі, Гдині.

Що робив «Рудольф» у Львові

У 1941 році до окупованого фашистами Львова капітан Ян Балицький повернувся з подвійною місією. Німці вимагали негайно відновити колишню кримінальну поліцію — КРИПО. Польські військові відправили Балицького для підпільної боротьби.

<u>**З матеріалів допиту Яна Балицького**</u>

«Мене завербував полковник польської армії Штаба у фільтраційному таборі, де перебували полонені офіцери після захоплення Польщі Німеччиною, для боротьби у лавах Армії Крайової. Дав псевдо «Рудольф» і призначив комендантом корпусу забезпечення Львівського воєводства. Я мав добирати своїх людей, в основному з колишніх працівників польської поліції, і бути готовим захопити місто після відступу німців».

Після окупації Львова у газетах з'явилося повідомлення: польським поліцейським необхідно прибути у КРИПО — колишню кримінальну поліцію, яка розташовувалася біля готелю «Жорж». Яке було здивування поліцаїв, коли вони поряд з німцем Рудольфом Фойкляндером побачили колишнього шефа Балицького!

<u>**З матеріалів допиту Яна Балицького**</u>

«Діяльність КРИПО зводилась до боротьби з бандитизмом, крадіжками, проституцією. У поліції ще існував політичний відділ, який боровся з партіями, насамперед ОУН, селянською партією та комуністичною партією Західної України. Серед членів названих партій КРИПО вербувала агентуру, з допомогою якої порушувала кримінальні справи. Про всі політичні справи я мусив інформувати владу. І лише після її дозволу порушували кримінальні справи. Робота політичного відділу здійснювалася у співпраці з розвідувальними органами — дефензивою, яка боролася із зарубіжною агентурою. Дефензива у свою чергу співпрацювала з 2-м відділом головного штабу польського війська».

> Річний бюджет Армії Крайової становив 35 мільйонів доларів. Британська авіація регулярно постачала львівським підрозділам зброю і боєприпаси.

З таким досвідом Балицький міг успішно працювати на захоплених німцями територіях. Німці колишніх поліцейських запрошували до себе на службу. Ян із табору потрапив у краківське КРИПО.

У Львові капітан зробив ставку на старих польських колег. Серед сотні працівників КРИПО були сім українців і один росіянин. Оунівське підпілля заслало в поліцію українця Анатолія Шутька, який дослужився до заступника начальника третього комісаріату. Балицький сплавив Шутька в Сокаль, де його заарештувало гестапо за підпільну діяльність.

<u>**З матеріалів допиту Яна Балицького**</u>

«Формально КРИПО вважалася самостійним каральним органом. Але насправді усім керував шеф львівського гестапо доктор Тайсман. У його підпорядкуванні перебували усі німецькі розвідувальні, контррозвідувальні й каральні органи на території Львівської, Станіславської, Тернопільської і Дрогобицької областей.

У Львові крім польської КРИПО діяли Абвер, угорський розвідзагін, жандармерія, таємна польова поліція, шуцполіція та українська поліція, яка охороняла об'єкти і пильнувала за порядком у місті. Крім основних функцій від нас гестапо вимагало розшукувати євреїв та боротися з партизанами та партактивістами».

Про що мовчав шеф КРИПО

У 1943 році в ресторані на вулиці Жолкевського у Львові невідомі застрелили співробітника гестапо. Доктор Тайсман підняв на ноги всю каральну машину Галичини. Усі відділи гестапо — український, польський, церковний, інтелігенції, єврейський, паспортний — були орієнтовані на розшук месників.

Гестапо збилося з ніг, але конкретних винуватців акції не могло розшукати. Тайсмана виручив Ян Балицький. Заступник шефа КРИПО надіслав оперативну інформацію, що вбивство гестапівця — помста українських націоналістів. Відплата фашистських каральних органів була жорстокою. За смерть одного гестапівця привселюдно під стіною за оперним театром німці розстріляли 20 молодих українців.

Арешт у Кракові

За роки війни посланці від Армії Крайової навідувались часто. Полковник штабу не набридав Балицькому інструкціями. Головне — у час «Х» з підлеглими захопити зброю КРИПО і перебрати владу у свої руки. Та не так сталося, як планували. Влітку 1945 року Балицький знову повернувся до Львова, але вже під дулом автоматників з НКВС. У нього були документи на ім'я Яна Богуцького. Затримали поліцейського у Кракові, де той готувався перейти на нелегальне становище. Півроку тривало слідство. Німець Роберт Рупп із львівського гестапо розказав, що в Тайсмана на столі бачив рапорт Балицького про українців, які в 1943 році розстріляли гестапівця. Майору показали довгий список працівників КРИПО, яких відзначали горілкою і злотими за впіймання євреїв. За кожного єврея співробітникам КРИПО видавали по 500 злотих і пляшці горілки. Свідки показали, що затриманих розстрілювали без суду і слідства у дворі поліції. Вирок — 20 років позбавлення волі за співпрацю з фашистами — Яну Балицькому був забезпечений.

Інформацію про співпрацю Балицького з Армією Крайовою та участь в операції «Буря» слідчі до уваги не взяли. У матеріалах кримінальної справи Армію Крайову назвали «націоналістичним підпіллям».

Подальша доля Яна Балицького невідома.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Наслідки операції «Бужа» нейтралізував Сталін

КОМЕНТАР ІСТОРИКА

Кім Науменко (на знімку) родом з міста Барвінкове Харківської області. Закінчив Хабаровське артилерійське училище, історичний факультет Благовіщенського державного педагогічного інституту. 33 роки прослужив в армії. З 1989 року працює науковим співробітником Інституту українознавства НАН України. Один з провідних фахівців інституту з історії Другої світової війни. Наша розмова проходила в інститутському робочому кабінеті Кіма Єлисеєвича.

— Як народилася операція «Бужа»?

— У 1943 році у Лондоні генерал польського війська Сосиковський розробив спеціальний план, який передбачав захоплення Львова і презентацію польської влади перед Червоною Армією.

Ще навесні 1944 року було очевидно, що під ударами 1-го Українського фронту німці незабаром залишать Західну Україну.

Гітлер прилетів до Львова 27 березня і в будинку аграрного університету провів нараду, де вимагав негайно стабілізувати фронт. 30 березня він змістив з посади фельдмаршала Манштейна й призначив керувати групою армій «Північна Україна» генерал-фельдмаршала Моделя.

У Львові операцію «Бужа» керував полковник Філіпковський. У його розпорядженні було майже сім тисяч вояків. Три тисячі у місті. А решта — на околицях.

Річний бюджет Армії Крайової становив 35 мільйонів доларів. Британська авіація регулярно постачала львівським підрозділам зброю і боєприпаси. Тоді як УПА, чи не єдине формування руху опору в Європі, не отримувало допомогу ззовні.

— Чи виникали сутички з вояками УПА?

— 7 липня польський полковник віддав наказ після відступу німців захопити місто й нейтралізувати підрозділи УПА. Частини АК мали паралізувати будь-які спроби українців захопити Львів. Я сказав би, що виступ мав яскраво виражений антиукраїнський характер.

У листівці АК до своїх вояків говорилося: «Вояки, ідете карати! Але не ворога, а бунтівника. Не вояка не приятельського, а бандита... Тільки тверда, безмилосердна рука польського вояка може врятувати східні землі для Польщі, вигубити злочинців».

— Як поводилось радянське командування, побачивши на деяких будинках польські прапори?

— 28 липня полковника Філіпковського викликали до комісара безпеки Грушка з НКВС. У переговорах брав участь Микита Хрущов. Розмова була короткою: Львів — радянське місто, негайно зняти польські прапори, припинити патрулювання і скласти зброю. Все вище керівництво було арештоване. Того ж дня в тюрму на Лонцького привезли 300 представників командування Армії Крайової. Частина жовнірів погодилась вступити до Війська Польського. Хто не захотів, відправили у Сибір.

30 липня на мітингу біля оперного театру Микита Хрущов заявив, що Радянська влада принесла львів'янам свободу і щасливе життя. Польський еміграційний уряд вважав операцію «Бужа» успішною й присвоїв Філіпковському звання бригадного генерала та нагородив найвищою військовою нагородою — орденом Віртуті Мілітарі.

По суті, наслідки операції «Бужа» нейтралізував Сталін ще 25 липня 1944 року в Москві, коли під час переговорів з польською делегацією Осубка-Моравського на карті олівцем червоною лінією провів кордон на захід від Львова.

Спроби Рузвельта підтримати лондонський еміграційний уряд Миколайчика про приєднання Львова і нафтового басейну Галичини до Польщі на Ялтинській конференції не увінчались успіхом, бо з рішенням Сталіна погодився Черчілль.

Річний бюджет Армії Крайової становив 35 мільйонів доларів

Як у Рівному генерал Оскілко вчинив державний переворот

Цю трохи забуту сторінку історії України дослідники минувшини називають не інакше, як державний переворот. Суть перевороту у тому, що у квітні 1919 року в місті Рівному — тодішній тимчасовій столиці Української Народної Республіки, куди відступили рештки сил Директорії, — 27-річний генерал-хорунжий Володимир Оскілко спробував усунути Симона Петлюру від керівництва армії УНР.

Задля чого командувач Північної групи військ Директорії Володимир Оскілко насмілився на такий крок і що з того вийшло? Лаконічну відповідь на першу частину цього питання дав відомий дослідник історії, археолог, уродженець села Мирогоща Дубенського району Юрій Шумовський у своєму рукописному чотиритомнику «Зруйноване гніздо»: «Задля України!». Утім, таким чином Юрій Шумовський охарактеризував і життєве кредо Головного отамана військ УНР та голови Директорії УНР Симона Петлюри.

Отож, виходить, що за спільної мети Петлюра та Оскілко різнилися шляхами та методами боротьби. Тим паче що загальна військово-стратегічне становище для України у 1919 році складалося не кращим чином. Оскілко вважав, що до влади в керівництві УНР прийшли більшовицькі агенти, і саме їх підривна діяльність стає причиною невдач українців на фронтах. Самого Петлюру він вважав людиною непослідовною, яка потрапила під вплив «генералів-зрадників».

Характерно, що Північна група військ УНР, якою командував Оскілко, у цей час досить успішно діяла на Волині та Поліссі, стримуючи наступ більшовиків та поляків, залишаючись чи не найдисциплінованішим та найбоєздатнішим з'єднанням УНР. Саме під прикриттям цього з'єднання до Рівного прибув Петлюра і визначив це місто тимчасовою столицею УНР.

За кілька днів сюди переїхав й уряд. Спочатку Оскілко зрадів таким високоповажним гостям. Та вже за кілька днів, розчарований, видає наказ коменданту Рівного про припинення продажу спиртних напоїв та заборону бальних вечорів. У цьому наказі він зазначає, що «коли ллється кров наших лицарів-козаків... не час займатися веселощами широкої річки тої розваги, якою упивається наше громадянство по театрах, кінематографах, бальних вечорах, ресторанах і кафе, а час тверезої і впертої праці». У своїх спогадах Оскілко пізніше напише: «Рівне було правдивим Содомом. Гульня. Кидання направо і наліво державного гроша йшло без перерви день і ніч...» Сам генерал, як не раз заявляв, відсторонив себе від Содому.

Розбіжність у поглядах Оскілка та Петлюри поглибилася, коли 12 квітня 1919 року почав діяти кабінет міністрів УНР на чолі з українським соціал-демократом Борисом Мартосом, котрий заявив про створення «республіки трудових Рад» і про намір укласти мирну угоду з більшовицькою Росією.

> **За одну ніч заколотники перебрали всю владу до своїх рук. Більше того, оскілківцям вдалося захопити скарбницю УНР.**

Оскілко на ці плани мав іншу точку зору — що більшовики ніколи не відмовляться від приєднання України до радянської Росії. Такий погляд мав підтримку в різних політичних течіях — соціалістів-самостійників, соціалістів-федералістів, народних республіканців. Усі вони, зібравшись, доручили Оскілку довести Петлюрі меморандум про негайну відставку уряду Мартоса. 20 квітня Петлюра, перебуваючи у Здолбунові, отримав цей меморандум. І тут-таки, на людях, розірвав його, тим самим демонструючи підтримку планів уряду.

Відповідь Оскілка не забарилася — він знехтував два накази головного отамана, що означало непідкорення центральному військовому командуванню. Петлюра на такий «вибрик» підлеглого реагує наказом: командувач Північної групи військ УНР мав передати військо іншому командиру — генералу Желіховському. Утім, Оскілко знову діє непередбачено: 29 квітня 1919 року за підтримки Української партії соціалістів-самостійників та Української народно-республіканської партії здійснює спробу державного перевороту.

> **В. Оскілко, за визначенням Степана Скрипника (пізніше — перший Патріарх Київський і всієї України УАПЦ Мстислав), — «дуже цікава, культурна, вольова людина, яка хотіла прислужитися Україні».**

Однодумцями та найпершими помічниками отамана стали полковник Гемпель, керівник оскілківської контррозвідки Шапула і начальник штабу Північної групи генерал Агапієв. А найпершою вимогою учасників державного перевороту стало скликання установчих зборів та усунення Петлюри від керівництва військовими справами. Реальні кроки також не забарилися — було заарештовано голову уряду Бориса Мартоса, більшість петлюрівських міністрів...

За одну ніч заколотники перебрали всю владу до своїх рук. Більше того, оскілківцям вдалося захопити скарбницю УНР — приблизно 3 мільйони українських карбованців. Оперативно прореагувала на ці події і газета «Воля», надрукувавши кілька звернень отамана Оскілка до українського народу, в яких він сповіщав про скинення «влади зрадників», обіцяв селянам віддати землю у приватну власність і завести на українській землі тверду владу, порядок і спокій.

А себе генерал-хорунжий оголосив новим головнокомандувачем армії УНР й одразу взявся формувати новий уряд. Також отаман зробив деякі кроки для забезпечення міжнародних умов новій владі. Надіслав телеграму голові уряду Західноукраїнської Народної Республіки Євгену Петрушевичу з проханням не втручатися у «внутрішні справи» УНР, а до Варшави виїхала довірена особа отамана, щоб запропонувати полякам припинити україно-польську війну.

Водночас почалося «полювання» на Петлюру, який залишався на волі. Але в Рівному заарештувати Головного отамана військ УНР не вдалося — він опинився у Здолбунові. Оскілко доручає великому загону кінної гвардії на чолі з отаманом Семеном Гризлом мчати до Здолбунова. Цей загін опинився в оточенні відданих Петлюрі підрозділів. Гризло вирішив не приймати бою й повернувся до Рівного. Незабаром Оскілко повторив спробу заарештувати Петлюру — надіслав до Здолбунова один із кращих своїх загонів на чолі з отаманом Білоусовим. Але знову намарне.

Тим часом Рівне атакували частини корпусу Січових стрільців Євгена Коновальця, загони петлюрівської польової варти і один бронепотяг. Переворот Оскілка зазнав повної поразки. Проте генералові-бунтівникові вдалося втекти.

Подальша його доля була оповита таємницею. Нещодавно під час підготовки книжки «Шумовські: заблудла слава України» несподіваною знахідкою став рукописний спогад Юрія Шумовського про події на Волині і про Оскілку як про українського бунтівника. У своїх мемуарах Юрій Федорович зазначає: «Наші мирогощанські чехи одного дня знайшли отамана Оскілку в глибокім яру в наших лісах з прекрасним фаетоном, гарними кіньми, з кількома козаками... Тут отаман переховувався. А перед тим він, виявляється, тиждень пробув у лісі під селом Хорупань. Оскілку чехи приютили. Дали йому захист та відпочинок, а після він взяв та й оженився на сестрі коменданта міліції п. Вилетела. Їх вінчав у нашій старенькій мирогощанській церковці мій тато о. Федір Шумовський. А потім, коли вже й Петлюра змушений був із рештою війська втікати, поляки арештували Оскілку, посадили до табору. Але там він просидів недовго. По ліквідації таборів переїхав до Рівного, почав видавати газету «Дзвін». Жив не у місті, а у селі Городок. Жив у маєтку відомого українського патріота і науковця барона Штенгеля. Жив доти, доки його не вислідили вороги. Підступом через вікно його застрілили під час вечері».

Це сталося 19 червня 1926 року. Якраз через місяць після вбивства Симона Петлюри. Поляки, які займалися розслідуванням цього вбивства, дійшли висновку, що Оскілко загинув від рук більшовицького агента-чекіста.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото з архіву.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир ОСКІЛКО (на знімку часів Першої світової війни) народився 1892 року в селі Городок, що поблизу Рівного. Закінчив гімназію, вчительську семінарію. Працював народним учителем у селі Золоте, недалековід міста Дубровиця. Під час Першої світової війни зробив успішну кар'єру офіцера — підполковник царської армії. Наприкінці 1917 року з Тули повернувся на рідну Волинь, де активно взявся за українізацію військових частин, був популярний серед солдатів. На початку 1918 року він — комісар Центральної Ради у Рівненському повіті. За гетьмана Скоропадського — начальник охорони Коростенського залізничного вузла. А потім доля зв'язала його із Симоном Петлюрою, з яким у нього виникли політичні суперечності.

КРАЄЗНАВСТВО

Ведмежий кут

У видавничо-поліграфічному центрі «Літопис-ХХ» вийшов друком краєзнавчий нарис Данила Кулиняка та Сергія Цюпка «Тисячолітнє Ведмеже».

Ця невелика документальна книжка — про одне з найдревніших сіл України (колись міст Київської Русі та древньоскіфської держави) Ведмеже, що на Роменщині в Сумській області. Автори — президент Асоціації ювелірів України Сергій Цюпко та Данило Кулиняк, письменник, заслужений журналіст України, директор Всеукраїнського благодійного фонду імені Петра Калнишевського (котрому також присвячено немало сторінок книги).

Ведмеже розташоване над рікою Великий Ромен. За давніх часів селище було острівною фортецею, оточеною дрімучими лісами та болотами. Межиріччя Великого Ромену і Сули в давнину звалося Ратмировою Дібровою — на честь легендарного богатиря Ратмира, котрий у тих краях полював на ведмедів. На сторінках книги чимало легенд та історій, пов'язаних з цим краєм. Привертає увагу розділ «За кращу долю — козацьку волю». Тут розповідається про знаменитого гайдамака Семена Гаркушу. Він отаборився у Ратмировій Діброві і деякий час мешкав у Ведмежому. Оповідь про цього народного месника з Роменщини виписана яскраво і захоплююче. Ця постать співмірна з Кармелюком і Довбушем. Він приятелював з Омеляном Пугачовим, його знав і Петро Калнишевський. Гаркуша не раз тікав з-під царського арешту й зі своїми розбійниками чинив суд над гнобителями кріпаків. Поруч, у Бригадирівці, жила його кохана дівчина, чарівна Меланка, про чию трагічну загибель збереглися легенди. У книжці розглядаються також археологічно-краєзнавчі гіпотези виникнення міста Ромен. Автори припускають, що це сталося за сотню років до імператора Трояна І, за правління Римом полководця Сулли (можливо, на честь його названо річку Сулу), який уславився своїми походами на Північ. Імовірно, якийсь підрозділ його війська дістався до місця розташування сучасного Ромену, осів тут, назвавши своє нове поселення Римом на згадку про далеку батьківщину.

У книжці також розповідається про села і містечка, що є поряд з Ведмежим. Інколи навіть здається, що нарис присвячено не одному населеному пункту, а цілій Роменщині. Також «Тисячолітнє Ведмеже» переповнене різними статистичними і соціологічними даними на кшталт: які ціни і заробітня платня були у XVIII ст., хто мешкав в тому чи іншому селі на Роменщині і Ведмежому зокрема і т. д.

Книжка цікава ще й тим, що у ній переплітається публіцистика і поезія. Представлені тут вірші і тексти пісень належать Данилові Кулиняку. Ця своєрідна публіцистично-поетична ода змушує думати, що на нашій Батьківщині є немало місць, які варті книжок, пісень і віршів.

Юрій МОСТОВИЙ.

Річна інформація емітента за 2008 рік
Відкрите акціонерне товариство комерційний банк "Надра"

1. Загальні відомості

1.1. Повне найменування емітента - Відкрите акціонерне товариство комерційний банк "Надра"
1.2. Організаційно-правова форма - Відкрите акціонерне товариство
1.3. Місцезнаходження емітента - Україна, 04053, м. Київ, вул. Артема, 15
1.4. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ емітента - 20025456
1.5. Міжміський код та телефон - (044) 481-09-30, (044) 481-09-30
1.6. Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента - Серія А00 №009632
1.7. Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію - 26.10.1993р.
1.8. Адреса сторінки в мережі Інтернет, яка додатково використовується емітентом для розкриття інформації - відсутня
1.9. Розмір статутного капіталу емітента - 390,362,660.00 грн.

2. Основні показники фінансово-господарської діяльності банку (тис.грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	**30 547 480**	**21 337 681**
Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	422 482	860 842
Кошти в інших банках	957 450	2 870 951
Кредити та заборгованість клієнтів	23 626 442	14 324 957
Усього зобов'язань	**28 709 012**	**19 521 166**
Кошти банків	9 311 642	3 735 999
Кошти клієнтів	12 029 963	10 233 987
Усього власного капіталу	**1 838 468**	**1 816 515**
Статутний капітал	390 363	390 363
Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	**25 857**	**348 617**
Чистий прибуток/Збиток банку	25857	348618
Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.10	0.10
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.10	0.10

3. Інформація про органи управління емітента, посадових осіб та його засновників

Інформація про органи управління емітента. Емітенти - акціонерні товариства не заповнюють.

Інформація про посадових осіб емітента.

Голова Правління - Президент банку - Гіленко Ігор Володимирович
Перший Віце-президент та Перший заступник Голови Правління - Логошняк Олена Орестівна
Віце-президент, член Правління - Івахненко Олександр Анатолійович
Віце-президент, член Правління - Кирієнко Оксана Василівна
Віце-президент, член Правління - Колєда Ірина Петрівна
Начальник служби протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, член Правління - Коник Володимир Ярославович
Голова Спостережної Ради - Масик Костянтин Іванович
Голова Ревізійної комісії - Бажанова Наталія Василівна
Головний бухгалтер - директор Генерального операційного департаменту - Скрекотень Тетяна Валеріївна

Інформація про засновників емітента.

Найменування юридичної особи засновника та/або учасника	Код за ЄДРПОУ засновника та/або учасника	Місцезнаходження	Відсоток акцій (часток, паїв), які належать засновнику та/або учаснику (від загальної кількості)
ТОВ "Асоціація "ДОН"	14368650	83000, Донецька обл., м. Донецьк вул. Коваля, 80-А	0.2358
Академія Гірничих наук України (Відділення вугілля, горючих сланців і торфу)	16461625	03142, м. Київ, вул. Палладіна, 46/2	0. 00003

4. Інформація про цінні папери емітента

1.Дата реєстрації випуску - 25.01.2006 року
Номер свідоцтва про реєстрацію випуску - 28/01/06
Найменування органу, що зареєстрував випуск - Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку
Код цінного паперу UA 1000282004
Тип цінного паперу - іменні привілейовані акції
Форма існування та форма випуску - документарна іменна
Номінальна вартість - 10,00 грн.
Кількість акцій (штук) - 481
загальна номінальна вартість (грн.) - 4810,00 грн.
Частка у статутному капіталі (у відсотках) - 0,001232
На фондових біржах та торгово-інформаційних системах іменні привілейовані акції ВАТ КБ "Надра" не обертаються.

2. Дата реєстрації випуску - 29.11.2006 року
Номер свідоцтва про реєстрацію випуску - 552/1/06
Найменування органу, що зареєстрував випуск - Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку
Код цінного паперу UA 1000281006
Тип цінного паперу - іменні прості акції
Форма існування та форма випуску - документарна іменна
Номінальна вартість - 10,00 грн.
Кількість акцій (штук) - 39035785
Загальна номінальна вартість (грн.) - 390 357 850,00 грн.
Частка у статутному капіталі (у відсотках) - 99,998768
Іменні прості акції ВАТ КБ "Надра" знаходяться у біржевому та позабіржевому обігу на вторинному ринку.

3. Дата реєстрації випуску - 26.06.2008 року
Номер свідоцтва про реєстрацію випуску - 259/1/08-Т
Найменування органу, що зареєстрував випуск - Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку
Код цінного паперу UA 1000281006
Тип цінного паперу - іменні прості акції
Форма існування та форма випуску - документарна іменна
Номінальна вартість - 10,00 грн.
Кількість акцій (штук) - 4000000
Загальна номінальна вартість (грн.) - 40 000 000,00 грн.
Частка у статутному капіталі (у відсотках) -
Пропонувалися до відкритого (публічного) розміщення.
4. Дата реєстрації випуску - 27.01.2006 року
Номер свідоцтва про реєстрацію випуску - 17/2/06
Найменування органу, що зареєстрував випуск - Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку
Код цінного паперу UA 1000281006
Тип цінного паперу - процентні облігації
Форма існування та форма випуску - бездокументарна іменна
Номінальна вартість - 1000,00 грн.
Кількість акцій (штук) - 25000
Загальна номінальна вартість (грн.) - 25 000 000,00 грн.
Процентна ставка за облігаціями (у відсотках) - 12,5
Термін виплати процентів - 01.02.2008
Дата погашення - 01.02.2008
Облігації було погашено відповідно до дати погашення.

5. В 2008 році ВАТ КБ "Надра" випуск або погашення дисконтних облігацій не здійснювало.
6. В 2008 році ВАТ КБ "Надра" випуск та погашення цільових (безпроцентних) облігацій не здійснювало.

5. Інформація про зміну особи, яка веде облік прав власності на цінні папери емітента у депозитарній системі України

Зміна особи, яка веде облік прав власності на цінні папери емітента у депозитарній системі України, за звітній період не відбувалося.

6. Інформація про загальні збори

Чергові Загальні збори учасників ВАТ КБ "Надра" відбулися 27.05.2008 року.
Другий етап зазначених чергових Загальних зборів учасників щодо розгляду питання про обрання членів Спостережної Ради було проведено 29.07.2008 року.

7. Інформація про фонд оплати праці та чисельність працівників

Показник	за період
Фонд оплати праці - всього (тис. грн.)	371 618,50
Чисельність працівників - всього	10944

8. Інформація про дивіденди

Відповідно до дивідендної політики ВАТ КБ "Надра" рішення про виплату дивідендів та процедуру визначення їх розміру визначається Загальними зборами учасників. Частина отриманого прибутку виплачується у вигляді дивідендів після засвідчення аудитором фінансових результатів. Право на отримання дивідендів пропорційно кількості акцій у володінні мають фізичні та юридичні особи - акціонери ВАТ КБ "Надра".

Постановою Правління Національного банку України "Про призначення тимчасової адміністрації у Відкритому акціонерному товариству комерційному банку "Надра" №59 від 10.02.2009 року у ВАТ КБ "Надра" було призначено тимчасову адміністрацію строком на один рік - з 10.02.2009 року до 10.02.2010 року. Відповідно до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства, затвердженого Постановою Правління НБУ від 28.08.2001 №369, з метою стабілізації діяльності банку тимчасовий адміністратор (в залежності від конкретної ситуації, яка склалася в банку) зупиняє виплату дивідендів до завершення виконання заходів фінансового оздоровлення та стабілізації діяльності банку.

9. Інформація про зобов'язання емітента

Види зобов'язань	Дата виникнення	Непогашена частина боргу (тис. грн.)	Відсоток за користування коштами (відсоток річних)	Дата погашення
Кредити банку	Х	9 242 935,00	Х	Х
у тому числі:				
Кредити, отримані від НБУ		7 800 000,00		
Кредит 1	07.10.2008	1 500 000,00	12.00	06.10.2009
Кредит 2	31.10.2008	5 600 000,00	15.00	27.10.2009
РЕПО з НБУ 1	16.12.2008	400 000,00	22.00	10.06.2009
РЕПО з НБУ 2	23.12.2008	300 000,00	22.00	10.06.2009
Кредити, отримані від НБУ за рахунок міжнародних організацій		1 617,00		
Кредит 1	09.06.2004	1 557,00	5.06	15.05.2009
Кредит 2	22.04.2004	60,00	5.60	15.05.2009
Короткострокові кредити, отримані від інших банків		1 430 172,00	Х	
Довгострокові кредити, отримані від інших банків		11 146,00	Х	
Депозити інших банків		20 860,00	Х	
Кошти банків до запитання		39107,00	Х	
Зобов'язання за цінними паперами	Х	272,00	Х	Х
у тому числі:				
за облігаціями (за кожним випуском):	Х	0.000	Х	Х
Зобов`язання за облігаціями				
У тому числі за депозитними сертифікатами:		272,00	Х	
короткострокові		5,00		
довгострокові		100,00	Х	
поточні		167,00	Х	
за векселями (всього)	Х	0.000	Х	Х
за фінансовими інвестиціями в корпоративні права (за кожним видом):	Х	0.000	Х	Х
Податкові зобов'язання	Х	49102,00	Х	Х
Фінансова допомога на зворотній основі	Х	0	Х	Х
Інші зобов'язання	Х	19 356 736,00	Х	Х
Усього зобов'язань	**Х**	**28 709 012,00**	**Х**	**Х**

10. Інформація щодо аудиторського висновку

ТОВ "Бейкер Тіллі Україна" (код за ЄДРПОУ 30373906), Свідоцтво про внесення до реєстру аудиторів та аудиторських фірм, які можуть проводити аудиторські перевірки фінансових установ, що здійснюють діяльність на ринку цінних паперів №383, строк дії свідоцтва до 15.12.2010 року, Свідоцтво про включення до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів №209, термін дії подовжено до 15.12.2010 року.

У відповідності до вимог статті 69 Закону України "Про банки та банківську діяльність" та Положення щодо підготовки аудиторських висновків, які подаються до Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку при розкритті інформації емітентами та професійними учасниками фондового ринку, затвердженого рішенням ДКЦПФР від 19 грудня 2006 року №1528, за результатами проведення аудиторської перевірки річної фінансової звітності комерційного банку аудитори мають скласти свій висновок стосовно зазначеної звітності, а також висловити думку стосовно окремо визначених аспектів фінансової звітності.

Метою проведення аудиторської перевірки було надання аудиторського висновку щодо того, чи річна фінансова звітність Банку за 2008 рік в усіх суттєвих аспектах достовірно відображає фінансовий стан Банку згідно з нормативними вимогами НБУ щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України та Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні.

Інформація, що викладено нижче, є результатом проведення нами процедур в межах аудиторської перевірки річної фінансової звітності Банку за 2008 рік. Зазначена інформація отримана на основі вибіркового тестування і в обсягах, необхідних для планування та проведення аудиторських процедур відповідно до вимог Міжнародних стандартів аудиту.

Цей документ призначено для інформування та використання керівництвом Банку та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України та не може бути використаний будь-якою іншою стороною. При ознайомленні з цим звітом необхідно враховувати обмежений, як зазначено вище, характер процедур з оцінки питань, пов'язаних з діяльністю Банку та організацією системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю.

Крім того, потрібно враховувати, що критерії оцінки нами питань, пов'язаних з діяльністю Банку та організацією системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю, можуть відрізнятись від критеріїв, що застосовуються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

В результаті проведення нами аудиторських процедур в межах аудиту річної фінансової звітності ми можемо висловити нашу думку стосовно:

безперервність діяльності банка в майбутньому

Результати аналізу отриманих під час аудиту даних, з врахуванням подій після дати балансу, свідчить про невідповідність існуючим обставинам принципу безперервності діяльності банку, що був застосований керівництвом Банку для складання фінансової звітності за 2008 рік, а саме:

Банк не має реальних джерел подальшого нарощування капіталу та не може самостійно відновити діяльність в правову полі;

постановою Правління Національного банку України від 05.08.2009 року №452 подовжено дію мораторію на задоволення вимог кредиторів до 10.02.2010 року. Таким чином Банк має тимчасове законодавче обмеження відповідальності по зобов`язаннях перед клієнтами, що дозволяє зберегти певний рівень ліквідності;

Банком не завершено реструктуризацію заборгованості перед зовнішніми кредиторами;

остаточне рішення щодо участі держави в статутному капіталі Банка наразі не прийнято;

за станом на 30.09.2009 року Банк має від`ємне значення регуляторного капіталу, чим порушує вимоги статей 32 та 35 закону України "Про банки та банківську діяльність";

банком порушено термін обов`язкової публікації фінансового звіту за 2008 рік, чим порушено вимоги статті 70 закону України "Про банки та банківську діяльність";

Банком не виконано в повному обсязі зобов`язання перед клієнтами. На 30.09.2009 року сума невиконаних зобов`язань перед клієнтами 2 403 100 тис. грн., що в 6 разів перевищує зареєстрований статутний капітал Банка. Таким чином Банком порушено вимоги п.8.1 ст.8 закону України "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні";

Банк продовжує мати неефективну структуру активів та зобов`язань за строками погашення, в результаті чого має дефіцит короткострокової ліквідності.

розкриття інформації за видами активів відповідно до встановлених нормативів, зокрема національних (положень) стандартів бухгалтерського обліку

за виключенням впливу обмежень, висловлених нами в Висновку незалежного аудитора щодо фінансових звітів від 13.11.2009, нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Банку вимогам НБУ, що викладені в Інструкції "Про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України", затвердженої Постановою Правління Національного банку України №480 від 27 грудня 2007 року, і Національних положень (стандартів) бухгалтерських обліку в частині станом на 31.12.2008 складає 30 547 480 тис. грн., в тому числі - кредити та заборгованість клієнтів - 23 626 442 тис. грн., торгові цінні папери - 1 781 256 тис. грн., основні засоби та нематеріальні активи - 1 733 266 тис. грн.

розкриття інформації про зобов`язання відповідно до встановлених нормативів, зокрема (національних положень) стандартів бухгалтерського обліку

нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Банку вимогам НБУ, що викладені в Інструкції "Про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України", затвердженої Постановою Правління Національного банку України №480 від 27.12.2007 року, і Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в частині розкриття інформації за видами зобов`язань. За даними Банку загальний обсяг зобов`язань станом на 31.12.2008 року складає 28 709 012 тис. грн., в тому числі кошти клієнтів - 12 029 963 тис. грн., кошти банка - 9 311 642 тис. грн.

розкриття інформації про власний капітал відповідно до встановлених нормативів, зокрема національних (положень) стандартів бухгалтерського обліку

за виключенням впливу обмежень, висловлених нами в Висновку незалежного аудитора щодо фінансових звітів від 13.11.2009 року, нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Банку вимогам НБУ, що викладені в Інструкції "Про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України",

ЗАКІНЧЕННЯ НА 23-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 22-Й СТОР.

затвердженої Постановою Правління Національного банку України №480 від 27.12.2007 року, і Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в частині розкриття інформації про капітал. За даними Банку загальний обсяг капіталу станом на 31.12.2008 року складає 1 838 468 тис. грн., що не відповідає вимогам НБУ.

відповідності вартості чистих активів вимогам законодавства

за виключенням впливу обмежень, висловлених нами в Висновку незалежного аудитора щодо фінансових звітів від 13.11.2009 року, вартість чистих активів Банку на 31.12.2008 року відповідає вимогам чинного законодавства України;

сплати статутного фонду (капіталу) у встановлені законодавством терміни

зареєстрований статутний капітал Банку станом на 31.12.2008 року складає 390 363 тис. грн., сплачений повністю та в встановлені строки;

дотримання вимог ліквідності професійних учасників фондового ринку, для яких ці показники визначені ДКЦПФР

протягом 2008 року Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку по відношенню до Банку вимоги щодо ліквідності не встановлювались;

забезпечення випуску цінних паперів відповідно до законодавства України

за станом на 31 грудня 2008 року Банк не мав зобов`язань по цінних паперах, що вимагали б забезпечення свого випуску відповідно до законодавства України;

відповідність іпотечного покриття іпотечних облігацій даним реєстру іпотечного покриття відповідно до Закону України "Про іпотечні облігації"

за станом на 31 грудня 2008 року Банк не мав зобов`язань по іпотечним облігаціям

розкриття інформації щодо обсягів чистого прибутку

за виключенням впливу обмежень, висловлених нами в Висновку незалежного аудитора щодо фінансових звітів від 13.11.2009 року, нами не виявлено фактів, що свідчать про невідповідність річної фінансової звітності Банку вимогам НБУ, що викладені в Інструкції "Про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України", затвердженої Постановою Правління Національного банку України №480 від 27.12.2007 року, і Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в частині розкриття інформації про чистий прибуток. За даними Банку загальний обсяг чистого прибутку за 2008 рік складає 25 857 тис. грн. За нашими підрахунками Банк отримав збиток.

стану виконання зобов`язань за борговими та іпотечними цінними паперами (вид та розмір зобов`язань за цінними паперами, своєчасність та повнота виконання зобов`Язань за цінними паперами відповідно до проспекту емісії);

станом на 31.12.2008 зобов`язання Банку за борговими та іпотечними цінними паперами складала (включаючи нараховані відсотки):

депозитні сертифікати на вимогу - 168 тис. грн. (зобов`язання виконуються своєчасно та в повному обсязі згідно договірним умовам)

короткострокові депозитні сертифікати - 5 тис. грн. (зобов`язання виконуються своєчасно та в повному обсязі згідно договірним умовам)

довгострокові депозитні сертифікати - 117 тис. грн. (зобов`язання виконуються своєчасно та в повному обсязі згідно договірним умовам)

відповідності вимогам законодавства України розміру власного капіталу компанії з управління активами, яка в управлінні активи недержавних пенсійних фондів

Банк не є компанією з управління активами

розкриття інформації про дії, яві відбулися протягом звітного року та можуть вплинути на фінансово-господарський стан емітента та призвести до значної заміни вартості його цінних паперів, визначених частиною першою статті 41 Закону України" Про цінні папери та фондовий ринок"

дії, що можуть вплинути на фінансовий стан банку та призвести до значної зміни вартості його цінних паперів, визначені частиною першою статті 41 Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок", у 2008 році:

14.07.2008 року відповідно до наказу від 04.07.2008 року звільнено з посади члена Правління банку віце-президента банку Некрасову Наталію Ігорівну;

31.07.2008 року відповідно до рішення загальних зборів акціонерів банку призначено членом спостережної ради на 4 роки Крістофера Хейворда Девіса;

12.08.2008 року відповідно до наказу від 12.08.2008 року звільнено з посади члена Правління Банку начальника служби протидії легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, Ківака Олексія Володимировича

16.09.2008 Спостережною радою Банку прийнято рішення щодо призначення на посаду члена Правління начальника служби протидії легалізації (відмиванню) доходів, здобутих злочинним шляхом Коника Володимира Ярославовича

Згідно з Рішенням Національного банку України (Постанова Правління НБУ від 10.02.2009 року №59) з 10.02.2009 року в банку введено тимчасову адміністрацію та мораторій на замовлення вимог кредиторів

Генеральний директор **О.В. Почкун**

Аудитор О.С. Коновченко
Сертифікат аудитора №0000034 виданий Національним банком України
11 січня 2005 року
м. Київ, Україна
13 листопада 2009 року
Реєстраційний №1342/1

11. Інформація щодо дати розміщення повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії та іншого оприлюднення

Дата розкриття повного тексту річної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії - 21 червня 2010 року.

12. Підпис

12.1. Особа, зазначена нижче, підтверджує достовірність наведеної інформації та визнає, що вона несе відповідальність згідно з законодавством.

12.2. Тимчасовий адміністратор **Жуковська В.Б.**
(підпис) (ініціали та прізвище керівника)
М.П. 17.06.2010р.
(дата)

Господарським судом Рівненської області Постановою від 01 червня 2010 року по справі 4/17 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по відношенню до Малого приватного підприємства «Вікторія» (Код ЄДРПОУ 21091509. Адреса: 35100, Рівненська обл., Млинівський р-н, смт. Млинів, вул. Рівненська, 8. Поштова адреса: 35100, Рівненська обл., Млинівський р-н, смт. Млинів, вул. Поліщука, 61).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456306 від 15.01.2009 р. Поштова адреса: 43000, м. Луцьк, вул. Ландау, 1. Тел.: 067 361 75 85.

Постановою Господарського суду Запорізької області у справі №16/184/09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «ЄВРО ДОМ ПЛЮС», код ЄДРПОУ 33921102, п/р 26005300002904 в ЗФ АКБ «Форум», МФО 313913, 69057, м. Запоріжжя, вул. Антена,10-А.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чулакова П. І., ліцензія АВ № 347263 від 17.10.2007 року, адреса: 69050, м. Запоріжжя, а/с 7683.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою господарського суду Запорізької обласні (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14.06.2010 року по справі № 25/94/10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Протей», юридична адреса: 69092, м. Запоріжжя, вул. Транспортна, 15, ЄДРПОУ № 23849689, п/р № 26006024220001 АКБ «Індустріалбанк» у м. Запоріжжі», МФО 313849.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Сілецького Ю. І. (ліцензія серії АВ № 499154 від 20.01.2010 р., поштова адреса: 69118, м. Запоріжжя , вул. Новокузнецька, 31/135, тел.(061) 214-80-71).

Претензії кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення за адресою ліквідатора.

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 01.06.2010 р. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу № 42/78Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрконтракт» (адреса: 86145, м. Макіївка, вул. Кулабухова, 1-а. Код ЄДРПОУ 21651641, р/р № 260033022572 в АБ «Таврика» м. Києва, МФО 300788) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючою Падасенко Юлію Валеріївну (ліцензія АВ № 456396 від 27.02.2009 р., поштова адреса: 02232, Київ-232, а/с-5).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення за поштовою адресою розпорядника майна: 02232, м. Київ-232, а/с-5.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 07.06.2010 р. по справі № 12/50б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Міський молочний комбінат «Луганськ-Київ-Бізнес» (Луганська область, м. Кремінна, вул. Куйбишева, буд. 161, код 13395603) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Швидкого Олексія Олександровича (91054, м. Луганськ, кв. Норинського, буд. 5, кв. 132, ліцензія серії АВ № 482100 від 30.09.2009 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) ухвалою від 15.06.2010 р. порушив провадження по справі № 26/194/10 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ДЕЛЬТА» (69041, м. Запоріжжя, вул. Кремлівська, б.63а, код ЄДРПОУ 24516518, р/р 26007317001 в ЗФ АКБ «Енергобанк», м. Запоріжжя, МФО 313850).

Розпорядником майна боржника призначено Швеця Дмитра Івановича, ідентифікаційний код 2918409575, ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія АВ № 081115 від 12.07.2006 р., 69124, м. Запоріжжя, вул. Калнишевського, 10/44, тел. (067) 611-06-20.

Всі заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 10.06.10 по справі № 5/50-09 Дочірнє підприємство «ПоділляПтахопром» Товариства з обмеженою відповідальністю «Вікоіл» (ЄДРПОУ № 31860258, адреса: вул. Шевченка, 1, с. Писарівка, Вінницький район Вінницької області, 23205, п/р 26003842 в ВФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 302623) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Суницю Віктора Івановича (ліцензія АБ № 158337 від 31.10.2006 р., т./ф. 5293037, т. 80505438948, поштова адреса: а/с 70, Київ-42, 01042).

Кредитори у місячний строк з дня опублікування оголошення мають право подавати заяви з вимогами до боржника.

---

22 грудня 2009 року Господарським судом Волинської області (43000, м. Луцьк, проспект Волі, 54 а) порушено провадження у справі № 1/106-Б про банкрутство Приватного підприємства «Імпалс» (юр. адреса - 43021, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Івана Франка, 53. Банківські реквізити боржника: р/р 260070056 у Волинській філії ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 303741, ЄДРПОУ 01468248).

Розпорядником майна призначено: Михайловського Сергія Володимировича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456306 від 15.01.2009 року.

Вимоги приймаються за адресою: 43000, м. Луцьк, вул. Ландау, 1, тел. 0673617585.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 44/230-б від 27.04.2010 р. визнано банкрутом ТОВ «ГУТС» (01004, м. Київ, вул. Басейна, 5-Б, кв. 25, код ЄДРПОУ 32826815), відкрито ліквідаційну процедуру, призначено ліквідатора - Дяченка С. В., ліцензія АВ № 470383 від 21.04.2010 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації за адресою: 03055, Київ-55, а/с 149, тел. 236-11-17.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 03.06.2010 р. у справі № Б38/12-10 КП «Управління житлово-комунального господарства» Павлоградської міської ради (51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Шевченка, 63; код ЄДРПОУ 03364228; п/р 2600704220085 у ПАТ КБ «ПравексБанк», м. Київ, МФО 321983) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Євстаф'єву Вікторію Вікторівну, ліцензія АВ № 081121 від 19.07.2006 р.; адреса для кореспонденції: 49023, м. Дніпропетровськ, а/с 1523; тел.(067) 9472240.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 08.06.2010 р. по справі 14/3197 Відкрите акціонерне товариство «Черкаський будинок торгівлі» (код ЄДРПОУ 01564161, адреса: 18001, Черкаська область, м. Черкаси, бульв. Шевченка 207, р/р 260009690 в ЧФ ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Черкаси, МФО 354411) визнано банкрутом та у відношенні нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Назаренко Сергія Анатолійовича (ліцензія № 271662 серія АБ від 23.01.06), поштова адреса: 18001, м. Черкаси, вул. Добровольського, 3/1, кв. 25.

Повідомлення
Про ліквідацію комунального житлового підприємства № 18

Криворізька міська рада ухвалила рішення від 24.03.2010 р. № 3769 «Про ліквідацію комунальних житлових підприємств, розташованих на території Жовтневого району», згідно якого ліквідується комунальне житлове підприємство № 18 (50053, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Мусоргського, буд. 15а, код ЄДРПОУ 24244899, р/р 26005154470079 в КФ Приватбанк, МФО 305750).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного повідомлення за адресою: 50014, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Шурупова, буд.2, кім. 104, голові ліквідаційної комісії комунального житлового підприємства № 18 Швецю Олександру Георгійовичу.

Повідомлення про зміну умов надання пакета даних «Інтернет 100» для абонентів передплаченого зв'язку телекомунікаційної мережі «Київстар», що підключені до тарифного плану «Свобода»

Цим ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» інформує, що з 01.07.2010 року змінюється тариф на користування пакетом даних «Інтернет 100» для абонентів тарифного плану «Свобода».

Абонентна плата за користування пакетом даних «Інтернет 100» для всіх абонентів тарифного плану «Свобода» складатиме 25 грн, з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ. Всі інші умови отримання та користування пакетом даних «Інтернет 100» для абонентів тарифного плану «Свобода» залишаються незмінними.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефонами: 466 (для дзвінків з номерів мережі «Київстар» - не тарифікується), (044)4662466 (для дзвінків із номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів мобільного зв'язку – згідно з діючими тарифами) та на інтернет-сайті: www.kyivstar.ua.

ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110,
Ліцензія Державного Комітету зв'язку та інформації України № 009503 від 12.04.2001р.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 25.05.10 у справі № 28/8 визнано банкрутом приватне підприємство «Торгтранс», юридична (поштова) адреса: 79053, вул. Володимира Великого, 4, м. Львів, код ЄДРПОУ 32970159, р/р № 26002000717001 в другій Львівській філії ВАТ КБ «Надра», МФО 325246.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Василишин Олег Андрійович, ліцензія серії АВ № 482082 строком дії до 09.09.2014 р., який проживає за адресою: 79000, м. Львів, смт. Рудне, вул. Космонавтів, 10.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявляють бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду АР Крим від 03 червня 2010 року (справа № 2-4/6399-2009) ЗАТ «Бахчисарайський хлібозавод» (98400, м. Бахчисарай, вул. Подгородняя, буд. 89, код ЄДРПОУ 32323024) визнано банкрутом. У відношенні нього відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором ЗАТ «Бахчисарайський хлібозавод» призначений Арбітражний керуючий Швайкін Василь Вікторович, який проживає за адресою: 95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, б. 41/2, кв. 4.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 07.06.2010 р. по справі № 5/115Б, Відкрите акціонерне товариство «Єнакієвський авторемонтний завод» (86420, Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Марата, б. 1, ЄДРПОУ 05461527) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стрельнікова Сергія Олександровича, ліцензія АБ № 271569 від 07.12.2005 р. (85490, Донецька обл., с. Курахівка, вул. Миру , 30).

ПОСИДЕНЬКИ

№ 114 (4864) СЕРЕДА, 23 ЧЕРВНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, грозові дощі, місцями сильні зливи, град. Вітер північно–східний, південно–східний, 5—12 м/с, під час гроз шквали 15—22 м/с. Температура повітря в більшості областей вночі 14—21°, вдень від 23 до 31 градуса, на заході вночі 11—17°; вдень 20—26°, у Карпатах 13—19°.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ЧЕРВНЯ

1894. Створено Міжнародний олімпійський комітет. **1905.** Помер письменник та історик Данило Мордовець (Мордовцев). Організував у Петербурзі видання творів українських письменників. **1917.** Ухвалено I Універсал Центральної Ради, який проголошував автономію України (всупереч позиції Тимчасового уряду). **1925.** У Радянському Союзі встановлено Ленінські премії. (Після 1935 р. не присуджувались. Відновлено 1956.) **1934.** У Станіславі (нині Івано-Франківськ) відбувся Конгрес українського жіноцтва. **1945.** В СРСР ухвалено закон про демобілізацію 13 віків особового складу армії та флоту.

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

Сваритимешся — мутантом станеш

Якщо раніше лайка була специфічною мовою злочинців, п’яниць, повій та інших деградованих осіб, то тепер усе змінилося докорінно. Молоді люди вільно матюкаються у присутності дівчат, і тих це анітрохи не ображає. Та й в суто дівочих компаніях уживання недрукованих слів стало звичайною справою.

Малі діти, чуючи лайку батьків, засмічують свою мову, навіть не розуміючи змісту вимовлюваних слів. Сьогодні матюки проникли у літературу, кіно й на телебачення, що, здається, анітрохи не хвилює чиновників, що займаються питаннями культури (в усякому випадку, їхніх голосів протесту не чутно).

Звичною стала філософія, що лайка дозволяє позбутися роздратування, що накопичилося, випустити пару. Тим, хто так думає, потрібно знати наступне. Лихослів’я має пряме відношення до духовного світу темряви. Воно корениться у язичницьких фалічних культах древнього Сходу: поклонінні Ваалу, Астарті, Хамосу — ідолам, пов’язаним з розпустою й культовою проституцією. На Русі лихослів’я використовувалося в давніх магічних ритуалах.

Лихослів’я завдає шкоди всім, хто його чує, але найбільше тому, хто промовляє такі слова. Тут ми маємо справу з таїнством слова. Кого кличеш, той і приходить. Кличеш людину на ім’я — вона озивається. Призиваєш ім’я Боже в молитві — Господь відповідь, якщо буде Його воля. Коли вимовляються імена демонічних сил, відгукуються біси, які й супроводжують людину, що чортихається. Мова людини не є чимось випадковим, це її вибір (свідомий або несвідомий), що відбиває стан душі. І яка людина, такі й її слова. Якщо людина цинічна, то цинічні її слова, вчинки й все життя. Але найдивніше те, що написане в Біблії й давно відоме церкві сьогодні знаходить наукове підтвердження.

У генетиці доктором біологічних наук, академіком Російської академії медико-технічних наук П. Гаряєвим було зроблено важливе відкриття, описане ним у книзі «Хвильовий генетичний код». У ході експериментів було доведено, що вплив сварки рівносильний радіаційному опромінюванню в 10—40 тисяч(!) рентген — рвуться ланцюжки ДНК, розпадаються хромосоми, зумовлюються мутації. Тобто, грубими, злими словами можна не тільки розхитати здоров’я, викликати хвороби, а й убити людину!

Якщо злість руйнівна, то, навпаки, просте добре слово, сказане з любов’ю, лікує. Це теж доведено експериментально. Особливо ж благотворно впливає на організм молитва: силою благодаті виправляються дефекти спадкового матеріалу, відновлюються ушкоджені мутаціями молекули ДНК, відбувається зцілення людини.

Повідомляє www.gazeta.mirt.ru

Колібрі прилетіли до Космача

ОТАКОЇ!

Колібрі підлітає запилювати квітку левкою.
(Фото очевидця, зроблене мобільним телефоном.)

Справжньою несподіванкою для жителів гуцульського села Космач став приліт зграї мініатюрних пташок колібрі. Вони швидко взялися за виконання дивовижної місії — запилювати своїми дзьобиками квіти, як це роблять бджоли. Особливо облюбували вони кущі левкою, які дуже гарно пахнуть. Ці пташки завбільшки за звичайнісінький біб і є найменшими серед пернатих. Зверху мають каштанове пір’ячко, знизу — сірувате. Виразно, як макові зерна, виділяються очі.

Для тропічних лісів такі пташки — не дивина. В умовах суворого клімату Карпат про них ніхто з вчених не згадує. Саме коли настали в Космачі спекотні дні (температура перевищувала +37 градусів) і з’явились далекі гості.

— Мені вже минуло 86 літ, — мовить стара гуцулка Анна Скварич. — Але таких малесеньких пташок я ще не бачила. А як довго їм треба кружляти біля квітки, аби напитися нектару.

До слова, підлітали вони лише у спекотні дні і тільки до дрібненьких квіточок із сильним ароматом. Натомість оминали півонії, орлики трансільванські, арніку, зозулинці...

Надіслав Дмитро ПОЖОДЖУК.

Івано-Франківська область.

Для тропічних лісів такі пташки — не дивина.

Фото з сайта www.origins.org.ua

Незнайомець у човні

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Хочу розповісти випадок з мого дитинства. Мій батько покинув маму заради молодої дружини, коли троє моїх старших братів і сестер були вже одружені, а я закінчувала 9–й клас.

Якось мати розповіла про вчинок батька своїй знайомій — дуже набожній багатодітній жінці. Та порадила матері молитись і обіцяла допомогти їй (хоч батько вже поїхав в інше місто).

Ми мали приватний будинок і город наш спускався у плавні. Тож по канаві ми могли на човні прямо з городу пливти до Дніпра. В частині городу, де були вже плавні, межами з сусідами були неглибокі рівчаки, які можна було легко перетинати. Тому в наші городи нерідко заходили чужі люди, не розуміючи, що це чиясь садиба.

Я любила посидіти під калиною, милуючись водяними ліліями в канаві та незабудками в траві. Часто мріяла, намагалась збагнути, як утворився наш світ. Якось після таких роздумів йшла до хати і побачила, що в нашому човні сидить якийсь чоловік. Він був немолодий, з блідим восковим обличчям і зосередженим поглядом. Вражена його незвичайним виглядом, я оторопіла, але, чемно привітавшись до незнайомця, пройшла повз нього. У мене було відчуття, що це людина, яка дуже наблизилась до Бога.

На городі з’явилась моя мати. Вона здалеку почала кричати на чоловіка, щоб він покинув наш човен. Мені хотілось зупинити маму, щоб вона не сміла кричати на цього чоловіка, що не можна так робити. Але вихована не перечити матері, я промовчала, хоч була в розпачі від поведінки матері. Відчувала, що цим вона може накликати непримиренності.

Та які аргументи могла тоді їй сказати, окрім своїх відчуттів! На другий день мати повідомила, що знову розмовляла з тою набожною жінкою, що обіцяла їй допомогти. А та їй сказала: «Я посилала тобі в допомогу старця, а ти його прогнала!»

Батько так і зостався зі своєю молодою дружиною до своєї передчасної смерті через нещасний випадок на підприємстві. Але це сталось за п’ять років.

Людмила НАДЄЄВА.

Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОМЕНТАР ЕТНОПСИХОЛОГА

Тест на милосердя

Завжди легше любити весь світ, ніж одного свого кривдника. Легше пробачити чужим, ніж своїм. Особливо важко прощати подружню зраду, що горить нестерпним болем у серці скривдженого. Тільки мудрим вдається співчуття до слабкості свого ближнього, любові для його прощення і сили, щоб розпочати все спочатку.

Побожна жінка попросила знайомого старця допомогти зрадженій жінці у горі, і той пішов до її хати, незважаючи на вік та недугу. При зустрічі з людиною старшого віку, навіть незнайомою, що зайшла до тебе у двір чи до хати, за народним етикетом, потрібно було привітатися, поцікавитися, які справи привели її сюди, запропонувати води чи їжу. Жінку, охоплену горем та гнівом на чоловіка-зрадника, етикет мало цікавив і частину цього гніву вона вилила на незнайомця. Мабуть, від її жіночого погляду не приховався ні вік старця, ні стан його здоров’я, але в душі жила образа, тому милосердя відступило. Життєвого досвіду старця вистачило, щоб зрозуміти, що і власного чоловіка, коли б він надумав повернутися, жінка зустріла б докорами та лайкою.

За народними переказами, випробовуючи нас на любов та милосердя, Бог часто з’являється нам у вигляді стражденних, хворих, скривджених, яких ми просто не помічаємо, сподіваючись при цьому, що хтось розділить біль, розрадить наше горе.

Галина БОНДАРЕНКО.

БУВ ВИПАДОК

Собача відданість

Незалежно від своїх габаритів собака зробить все, навіть ціною власного життя, якщо його хазяїнові загрожує небезпека. У США був випадок, коли собака, пожертвувавши собою, урятував хазяйку й малу дитину. У вікно влетіла кульова блискавка. У таких випадках рекомендують не рухатися, щоб не створювати зайвих коливань повітря й не викликати на себе вибухову хвилю. Собака миттєво відреагував і вискочив на вулицю, «захопивши» із собою потоком повітря небезпечну кулю...

Максим ПАШКОВСЬКИЙ.

Вінниця.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов’язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17234

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

